Alexandra Andreica

M&M

18+

Volumul 2

Max

Alexandra Andreica

M&M

Volumul 2

MAX

Max Sima cu siguranță nu își dezamăgește tatăl când vine vorba de moștenirea genetică. Acaparat de afacerile lui dubioase, viața de noapte și distracții nu tocmai decente, o întâlnește pe Sofia. Atras de ea, aceasta îl determină în mod inconștient să își rearanjeze prioritățile.

„-Hei, blondo! am strigat cu putere în portavoce.
După puțin timp, Sofia deschise ușa, privindu-mă șocată.
- Ce faci aici? Mă întrebă ea, cu ochi mari.
-Te vreau înapoi! Și nu plec până nu accepți.
- Ești nebun!
-Știu. Mereu am fost, dar în clipa, sunt nebun după tine."

ISBN general 978-606-9017-44-9
ISBN vol. 2 978-606-9017-46-3

ALEXANDRA ANDREICA

M&M

Volumul 2

MAX

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
ANDREICA, ALEXANDRA
M&M/Andreica Alexandra. Timişoara: Stylished, 2019
3 vol.
ISBN 978 – 606 – 9017 – 44 – 9
Vol. 2.: Max. – 2019. – ISBN 978 – 606 – 9017 – 46 – 3

821.135.1

Editura STYLISHED
Timişoara, Judeţul Timiş
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+ 40) 727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro

Capitolul I

— Dacă îţi mai găsesc joint-uri în buzunare, jur că îţi fut o mamă de bătaie!

Mi-am dat ochii peste cap. Tata arăta nervos cu un deget spre mine. De câte ori avusesem discuţia asta?

— Mai am puţin şi împlinesc douăzeci de ani, cred că am trecut de partea în care îmi spui ce să fac!

— Cât timp eşti în casa mea, am tot dreptul să îţi spun ce să faci! Încearcă dracului doar să asculţi!

— O să îi spun mamei că iar ai înjurat, i-am răspuns, şi un zâmbet malefic îmi apăru în colţul buzelor.

— O să îi spui o p... se opri la timp, îşi trecu o mână prin păr şi parcă îmi vedeam reflexia mai bătrână în faţă.

Acelaşi obicei îl aveam şi eu.

— Nu ai îndrăzni, mârâi spre mine.

— Punem pariu?

Îmi întoarse spatele şi plecă. Nu era ca şi cum îi era frică de mama, oricum vorbea urât. Doar că nu îi plăcea să o supere, iar ea mereu ţinea cu noi şi tata era cel care pierdea de fiecare dată.

— Bună dimineaţa, dragule, am auzit-o intrând în bucătărie.

— ’neaţa, mamă, am spus simţind nevoia să fumez o ţigară în clipa asta.

— Ce s-a întâmplat cu tatăl tău? Era morocănos mai devreme. Iar v-aţi certat? mă dojeni ea.

— Nu ne certăm, facem schimb de replici, am glumit. Ştii cum e el, mereu exagerează.

— Ştiu, oftă ea, zâmbind. Ce mănânci?

Deşi mă ardea gâtul după ţigara aia, stomacul era mai pretenţios, aşa că am rămas să mănânc omleta pregătită de mama, apoi am ieşit afară.

Imediat după ce am ajuns pe următoarea stradă, mi-am scos pachetul şi am aprins-o în sfârşit. Doamne, ce bine era!

Am tras cu sete. Bineînţeles că tata ştia că fumez, doar le trăgea şi el ca o locomotivă, dar nu i-am spus nimic mamei. Aş dezamăgi-o, deja am supărat-o enorm când am venit acasă cu primul meu tatuaj. Apoi cu încă unul şi încă unul…

M-am îndreptat spre casa celui mai bun prieten al meu, Mihai. Aveam un colet cu joint-uri de ridicat astăzi. Cel care ni le livra de obicei era un nenorocit plin de sine, Scorpionul i se spunea în cercurile noastre, pe care mi-am dorit să îl snopesc în bătaie din prima zi în care l-am văzut. Dar noi făceam afaceri cu şeful lui, Oto, nu cu el, aşa că m-am abţinut cu greu.

Am ajuns în faţa casei, care stătea să cadă, şi am intrat fără să mă mai deranjez să bat. Mihai era în sufragerie, la fel şi curva aia de Lili. Era bună, ea, într-un fel; de pulă.

— Hei! mă salută Mihai trăgând un fum dintr-un joint.

Nu îmi plăcea când făcea asta, devenea iresponsabil, iar astăzi trebuia să mergem după căcatul ăla de colet.

— Iubitule! se ridică Lili, fusta scurtă ridicându-i-se mai mult decât era necesar. Am prins-o tare de faţă şi mi-am băgat limba în gura ei, lăsând să mi-o sugă cu poftă.

— Iar eşti în călduri? Am întrebat-o.

— Am o surpriză pentru tine, se mâţâi ea cu o voce piţigăiată; simţeam că mă zgârie pe timpan.

— Am văzut deja că nu ai chiloţi. Sunt convins că nu sunt singurul care ţi-o vede în oraşul ăsta.

Am rânjit şi Mihai începu să râdă.

— Mergem? L-am întrebat?

— Şi eu? se plânse ea. Am venit până aici degeaba?

Am oftat exasperat. Mi-am privit ceasul, mai aveam aproximativ o oră.

— Mişcă în bucătărie! m-am răstit. Apoi am privit spre Mihai, care era deja cu ochii închişi. Încearcă să te trezeşti, omule, avem treabă!

— Sunt ok, răspunse el, lăsându-şi capul pe spate.

— Idiot… am mormăit şi am mers şi eu după târfa de Lili în bucătărie.

Ochii i-au sclipit când m-a văzut. Am prins-o de talie, am ridicat-o pe blatul mesei şi i-am desfăcut picioarele. Mai goală de atât nici că se putea.

Mi-am desfăcut pantalonii, i-am lăsat să cadă în vine şi am scos un prezervativ din buzunarul gecii. Aveam întotdeauna la mine, pentru că se iveau mereu ocazii. Am

intrat brusc în ea, făcând-o să ţipe. Am luat-o brutal, în timp ce ea gâfâia tot mai tare, până se strânse în jurul meu. Mi-am dat pe urmă drumul și eu, ieșind de unde cine știe câţi au mai intrat, și m-am redresat.

— Ne vedem diseară? întrebă ea încă respirând greu.

— Vedem, i-am răspuns, întorcându-i spatele.

Am mers direct la Mihai, l-am prins de o mână și l-am tras cu putere, ridicându-l în picioare.

— Revino-ţi, până nu te trezesc eu! Auzi?

El dădu din cap în semn afirmativ. Mi-am trecut o mână prin păr și am pornit nervos spre depozitele părăsite, împreună cu prietenul meu idiot și cretin.

Scorpionul deja ne aștepta, iar când ne observă apropiindu-ne, se uită iar strategic la ceas.

— Aţi întârziat, vorbi el tare și clar.

Două gorile de oameni stăteau în spatele lui.

— Sunt sigur că nu ai o problemă cu asta; i-am replicat.

— Mereu ești tare în gură, băiete! Mă ofer să îţi scurtez limba personal. Iar cu el ce e? Arătă cu dezgust spre Mihai. Sper că nu se atinge de drogurile noastre!

— El are altă poveste, am spus grăbit. Atâta timp cât îţi vezi banii, toată lumea e mulţumită.

Am scos o rolă groasă formată din bancnote mari și i-am întins-o. O luă și îmi înmână coletul, apoi se urcă înapoi în mașină, dar nu înainte de a spune:

— Deocamdată.

I-am privit îndepărtându-se, apoi m-am întors spre prietenul meu drogat până în măduva oaselor.

— Ce ţi-am spus să stai departe de ele? Mai ales când ne întâlnim cu ei! O să ne bagi în căcaturi într-o zi!

— Scuze, nu se va mai întâmpla, vorbi el încet.

— Pe dracu'! am exclamat şi am început să merg, aprinzându-mi între timp o ţigară.

De ce stăteam cu el? Avea foarte multe cunoştinţe, prieteni, dependenţi ca el, iar asta ne ajuta să le vindem și să strângem banii destul de repede.

Am strâns coletul sub braţ. Urmează iar câteva zile nebune în care trebuie să mă împart între serviciul la service-ul lui tata, așa spera el să mă facă responsabil, şi nopţile albe din cluburi sau petreceri.

Viaţă de noapte, m-am întors!

Capitolul II

Am respins apelul mamei şi tocmai i-am trimis un mesaj că sunt bine, dar mai întârzii puţin. Eram în faţa unuia dintre cluburile pe care le frecventam. Înarmat cu joint-uri în toate buzunarele, aveam de gând să îmi fac nişte clienţi în seara asta.

Ideea acestor joint-uri nu era doar să te relaxeze, ci şi să îţi dea o stare de euforie, de visare, te făcea să te pierzi în simţuri. De aceea şi treceau atât de repede.

Am intrat în clubul întunecat, gălăgios şi plin de oameni, care era iluminat doar de o lumină roşie atârnată în mijloc. M-am îndreptat spre bar, am cerut două shot-uri și le-am dat peste cap unul după altul, apoi mi-am aprins o ţigară. La un

moment dat o mână mă atinge pe umăr. M-am întors şi am recunoscut un băiat care *cumpăra des de* la *mine.*

— Hei, Max. Am nevoie de două bucăţi.

Am lăsat ţigara între buze şi am scos dintr-un buzunar joint-urile, i le-am înmânat și mi-am luat banii. Apoi ne-am pierdut amândoi în mulţime.

M-am apropiat de un grup de fete care dansau mai rău şir ca o turmă de oi în călduri. Începusem să mă mişc şi eu pe ritmurile muzicii și am strigat ca să mă audă:

— Nu îmi spuneţi că cinci fete atât de atrăgătoare sunt singure în seara asta!

Pe două le cunoaştem din vedere. Mai bine spus, dintr-o noapte de futai. Cu amândouă. Da, fusese o noapte a dracului de bună.

Le-am văzut făcându-mi cu mâna şi celelalte au chicotit.

— Nu am găsit pe nimeni încă, răspunse una, zâmbind lasciv.

— Atunci, lăsaţi-mă să fiu eu cavalerul vostru în seara asta, am spus prinzându-le pe cele două de lângă mine pe după gât. Ce spuneţi de ceva relaxant?

Le-am tras cu ochiul şi am scos un joint din buzunar. Au cumpărat toate, iar în timp ce una îmi șoptea să o urmez la toaletă, cele două pe care le mai experimentasem îmi făceau semne obscene.

Oricât de mult aş fi vrut să repet experienţa în trei, joint-urile nu se vindeau singure. Așa că am continuat să mă plimb printre oameni, să beau, să vrăjesc fete şi să bat palma cu diferiţi băieţi, până le-am vândut aproape pe toate pe care

le aveam la mine.

Pe la trei dimineaţa am ieşit din club aprinzându-mi o ţigară, când am auzit o voce nervoasă de fată țipând:

— Asta voiai să faci? Să mă droghezi?

M-am apropiat din curiozitate. O fată cu păr lung și aproape blond striga spre băiatul care cumpărase primul în seara asta de la mine. Aproape că îl compătimeam, aşa le trebuie dacă îşi doresc relaţii. Fetele astea doar îţi fut creierii.

— Voiam să ne relaxăm şi noi puţin, se apără el.

— Eventual, să ajung la tine în pat! Dacă vreau să mă relaxez citesc o carte, sau merg la un film! Nu mă droghez prin cluburi!

Am pufnit tare şi cei doi s-au întors spre mine, iar fata aceea pusă pe scandal mă privea acum încruntată, cu nişte ochi albaştri, adânci şi mari.

— Dacă voiai cărţi, de ce nu te-ai dus dracului la o bibliotecă? Am rânjit batjocoritor, trăgând un fum.

— Cine te crezi? mă întrebă îngustându-și ochii.

— Cine te crezi *tu,* ca să mă întrebi? I-am replicat tăios.

— Îţi place să îţi bagi nasul în treburile altora? mă sfidă ea.

Cam tupeistă fetiţa asta!

— Îmi place să îmi bag şi altceva.

Unde ai găsit-o? La raionul cu murături? l-am întrebat pe băiat, apoi m-am întors şi am plecat spre casă.

Am intrat cât de încet am putut, nu aveam de gând să îi trezesc pe ai mei, în special pe tata. Ştiu că m-ar nenoroci cu

o mână dacă m-ar prinde iar cu joint-uri. Deşi eram beat, am reuşit să urc scările cât de cât decent, dar m-am lovit la degetul de la picior în marginea balustradei şi o înjurătură urâtă îmi ieşi pe gură.

O uşă se deschise brusc şi sora mea mai mică cu trei ani apăru în prag.

— Serios, Max? La ora asta şi rupt de beat? întrebă ea, ridicând o sprânceană şi rezemându-se de tocul uşii.

— Du-te la culcare, Anastasia.

— Te spun tatii.

Am inspirat nervos.

— Ce vrei? m-am răstit spre ea.

— Vreau să îmi iau o rochie pentru ziua ta, dar nu îmi ajung banii. Vreau diferenţa.

— De ziua mea, vrei ca eu să îţi dau bani? Am pufnit.

— Dacă nu vrei ca tata să te jupoaie de viu, ridică Anastasia din umeri.

— Destul de corect, am oftat. Ţi-i dau mâine, acuma du-te naibii la somn.

— Ai înjurat! Vreau dublu! mă anunţă ea, înainte să închidă uşa.

Mi-am dat ochii peste cap, exasperat. Femeile!

Am deschis cu greu ochii, şi mă uitam la ecranul telefonului. Nouă fără un sfert?

Niciodată nu cred că m-am îmbrăcat aşa de repede. Am fugit jos, unde am apucat câteva fursecuri şi am fugit spre maşina din faţa casei. Maşina mea era un frumos BMW M_4, primit la majorat. Am urcat şi am pornit în viteză spre

service.

— Ai întârziat, mă anunţă tata, după ce mi-am făcut apariţia în clădire.

— Am adormit, am spus enervat.

— Îţi trag din salariu, mă anunţă el, ceea ce mă făcu să mă încrunt.

— Marco, vino te rog să discutăm despre reviziile de ieri! se apropie contabilul tatii şi am respirat uşurat. Scăpasem pentru moment.

M-am apucat de treabă. Lucrând de zor la maşinile cu probleme, am observat pe la prânz o maşină elegantă, cu vopseaua strălucitoare foarte bine întreţinută, ce parcă în faţa service-ului. Din ea coborî un bărbat aproape blond, îmbrăcat la costum; înfăţişarea lui îmi aducea aminte de ceva.

Oh, şi iat-o şi pe ea! Blonda de aseară, însoţită de tăticul ei. Se pare că va fi o zi distractivă!

— Tomi, mă ocup eu, i-am spus unuia dintre angajaţi, care deja voia să meargă spre ei.

Îmi făcu un semn de aprobare din cap şi se întoarse la maşina suspendată.

Cu un rânjet pe faţă m-am îndreptat spre cei doi, iar când fata mă văzu făcu ochi mari, încremenind.

— Bună ziua, cu ce vă pot ajuta?

— Vreau să îmi schimb toate cele patru cauciucuri, vorbi tatăl ei, în timp ce eu o priveam cum trece de pe un picior pe altul, agitată.

— Desigur! Doriţi să vă arăt ce avem?

— Nu, doar pune-le pe cele mai bune.

Îngâmfat. Exact ca fiică-sa.

M-am întors şi am luat un coleg cu mine, în mai puţin de o jumătate de oră terminând treaba. Dar, după ce a plătit, înainte ca ei să apuce să urce în maşină, am strigat după ea, luând o postură serioasă şi îngrijorată:

— Sper că băiatul de aseară nu ţi-a făcut mari probleme. Aveai dreptate, voia doar să te bage în pat.

Am văzut cum îi cade faţa tatălui său.

— Despre ce vorbeşte, Sofia?

— Nu ştiu, tată! se răsti ea roşie la faţă. Cred că mă confundă!

Dar bărbatul era la fel de nemulţumit, pornind nervos motorul în timp ce ea mă privea cu ură prin parbriz. Înainte să demareze, i-am făcut cu ochiul, rânjind malefic.

Capitolul III

— La cât ai ajuns aseară acasă? mă întrebă mama, în timp ce tăia nişte ardei.

Tocmai ajunsese acasă de la serviciu şi ne pregătea ceva de mâncare.

— Puţin peste miezul nopţii, am răspuns, şi am văzut-o pe Anastasia rânjind în spatele ei.

— Ştiu că eşti tânăr şi vrei să te distrezi, dar nu eşti obosit? Mai ales când trebuie să mergi a doua zi la muncă?

Era îngrijorată pentru mine, ştiam asta. De aceea o iubeam atât de mult.

— Sunt bine, mamă. Nu-ţi face griji, i-am zâmbit.

— Se descurcă el, dădu băgăcioasa aia mică din mână. Dacă nu, se poate baza oricând pe mine!

Îmi venea să o urc pe aragaz. În cazul în care n-aş şti pe ce să îmi cheltui banii, normal că mă puteam baza pe ea.

— Mamă, spuse ea dulce, crezi că aş putea să merg mâine la întâlnire cu Tomi?

Mi-am dat ochii peste cap, iar ea s-a încruntat când mi-a văzut gestul.

Am început apoi să râd isteric, amândouă întorcându-se şi privindu-mă, mama dojenindu-mă din priviri, Anastasia nervoasă.

— Îi aduci tatii un băiat acasă? am râs şi mai tare. Sper că are vestă antiglonţ şi tot tacâmul!

— Haide, nu e chiar aşa de rău! spuse mama, încercând să o liniştească. El doar… nu e pregătit.

— Dar, am deja şaptesprezece ani, de ce să nu am voie? se plânse ea.

— Pentru că eşti fata lui tata. Şi tatăl tău s-a nimerit a fi tocmai Marco Sima, am răspuns sarcastic.

— Ştii, chiar mi-ar plăcea ca şi tu să aduci o fată acasă! mi se adresă ea, punându-şi mâinile în şolduri, iar Anastasia începu să chicotească când îmi văzu expresia.

— Eu? am exclamat. Nici vorbă! Mie nimeni nu îmi pune capac, am spus hotărât.

— Eşti leit taică-tu, se plânse ea. Doar că, nimic nu ţine o veşnicie.

Tocmai îmi pregăteam un răspuns sarcastic, când am

auzit uşa. După câteva minute, tata apăru în bucătărie.

— Hei, sunteţi toţi acasă? întrebă el.

— Deocamdată, am spus.

Mă strânse de umăr, o pupă pe Anastasia pe obraz şi merse în spatele mamei, strângând-o în braţe.

— Ce găteşte frumoasă mea soţie astăzi?

Apoi o sărută uşor pe gât, iar ea chicoti încet.

— Ok, eu merg să îmi vomit maţele, apoi dispar câteva ore la Mihai. Nu mă aşteptaţi.

— Ai grijă ce faci, spuse tata şi simţisem urma aceea de ameninţare.

— Sigur, am spus şi am ieşit din casă. M-am dus ţintă la maşină şi am condus până acasă la prietenul meu idiot.

L-am găsit în baie, îşi voma sufletul.

— Ce ţi-am spus eu despre căcaturile astea? l-am întrebat din prag.

O altă rundă de dat la raţe, apoi trase apa şi lăsă jos capacul, aşezându-se pe el. Era acoperit tot de o transpiraţie rece.

M-am dus în bucătărie, am tăiat o jumătate de lămâie şi m-am întors la el.

— Deschide gura, i-am spus, şi i-am stors puţină zeamă de lămâie pe limbă. Nu te strâmba aşa, taie greaţa.

M-am dus în sufragerie şi m-am trântit pe canapea, aprinzându-mi o ţigară.

— Sper că nu te-ai atins de drogurile lui Oto! I-am strigat.

După câteva minute apăru şi el.

— Nu sunt prost, Max, mormăi el.

— Eşti sigur? am spus, mai mult pentru mine. Mai am câteva bucăţi, eşti în stare să mergem să le vindem?

Mihai doar dădu din cap şi peste o jumătate de oră eram la unul dintre prietenii lui bogaţi, la petrecere. După câte am înţeles era ziua lui, dar pe mine mă durea fix în cur. Eu venisem să îmi vând marfa.

O grămadă de fete, aproape dezbrăcate, se unduiau lasciv pe ritmurile muzicii şi îmi fugeau ochii pe forme care mai de care. Mi-am propus să am parte de puţină carne proaspătă după ce îmi termin treaba, aşa că am început să împart joint-uri pe la doritori. La un moment dat am ieşit în curtea imensă, plimbându-mă cu ţigara în gură pe lângă piscina din mijloc, când am văzut-o. Nesuferita aia cu nasul în vânt era cu încă o fată ce arăta a târfuliţă, undeva în stânga mea. M-a observat şi ea, se opri brusc din vorbit privindu-mă fix, apoi veni ţintă la mine şi aproape strigă, nervoasă:

— Cum naiba îndrăzneşti să mă umileşti în faţa tatălui meu?

— A fost distractiv, am spus trăgând din ţigară şi suflând tot fumul pe ea.

— Eşti un nenorocit! Să stai departe de mine! spuse cu ură, dând nervoasă din mână pentru a îndepărta fumul.

— Nicio problemă, am spus tăios. Dar, vreau să o cunosc pe prietena ta. Pare genul care îşi deschide repede picioarele, i-am indicat-o cu două degete.

Faţa îi căzu brusc.

— Nu te atinge de ea! mă ameninţă. E cea mai bună prietenă a mea!

— Şi totuşi, pare să aibă parte de mai multă pulă decât tine.

Palma ei îmi lovi obrazul, făcându-mă să-mi întorc capul, iar toţi din jur să fie atenţi la noi.

— O , nu! am rânjit nervos. Nu cred că ai făcut asta!

M-am aplecat rapid şi am ridicat-o dintr-odată peste umăr. Ea ţipă surprinsă, apoi începu să se zbată fără rezultat.

— Lasă-mă jos! ţipă ea. Idiotule! Pune-mă jos!

— Care e formula magică? am întrebat-o, chicotind.

Surprinzător, dar chiar mă distram.

— Eşti un animal, un nesimţit! O să plăteşti pentru tot!

— Vai, scufiţo, dar ce gură mare ai! am spus batjocoritor. Nu vrei să îi găsim şi altă întrebuinţare?

Pumnii ei mă loviră în spate, în timp ce intram cu ea în casă, treceam prin mulţimea de oameni care îmi făceau loc şi urcam sus, într-una din camere. Am intrat, am închis uşa cu cheia şi i-am dat în sfârşit drumul.

Ea se redresă repede, îşi trecu o mână prin părul său lung, aproape blond şi mă privi cu ură.

— Dacă mă atingi, ţip!

— Sunt convins, am rânjit pervers, şi ea se făcu toată roşie.

— Eşti un nenorocit!

— Nu te-ai săturat să mă faci în toate felurile? m-am încruntat spre ea. Măcar găseşte şi tu cuvinte noi.

— Lasă-mă să ies! spuse ea hotărâtă.

— Vezi asta? am zâmbit, arătându-i cheia de la cameră. Vino şi o ia, am spus, băgând-o în buzunarul de la pantaloni. Apoi, poţi să pleci.

Ochii i s-au mărit pentru o secundă.

— Nu o să îmi bag mâna în pantalonii tăi! exclamă ea, privindu-mă cu ochii aceea mari, albaştri.

— Ai rămâne surprinsă, am spus, şi îmi plăcea al naibii de tare să mă joc cu ea. Ştiu cum să fut o femeie.

Mă privi şocată, cu gura întredeschisă, apoi vorbi iar:

— Vreau să plec de aici, nesimţitule!

— Şi cine te opreşte, blondo? Vino şi ia cheia.

M-am sprijinit relaxat de uşă, urmărind-o cu coada ochiului. O vedeam gândindu-se puţin, apoi îşi ridică bărbia, făcându-şi curaj şi se apropie de mine. Eram faţă în faţă acum, eu mă uitam în jos la ea iar ochii ei priveau adânc în ai mei. Întinse mâna şi îşi strecură încet degetele în buzunarul meu, dar cu o mişcare bruscă, am prins-o strâns de încheietură. Am răsucit-o în aşa fel încât acum ea era lipită cu spatele de uşă.

Am întins uşor cealaltă mână şi i-am mângâiat cu vârfurile degetelor talia, apoi am eliberat-o din strânsoare, dar i-am prins bărbia între degetul mare şi arătător. Avea buze frumoase, roz, moi şi întredeschise de la şoc. Buza de jos îi tremura puţin şi am rămas cuplat, privind-o. M-am apropiat şi mi-am trecut limba peste ea, lent şi apăsat, văzând-o cum închide ochii. Respiraţiile noastre erau singurele zgomote din cameră.

— Max? Max, iubitule, unde eşti? Ştiu că eşti pe aici, pe

undeva!

Vocea curvei de Lili sparse liniştea, dar şi timpanul meu.

— Să-mi bag pula! mi-am dat ochii peste cap şi ea îşi dădu seama după reacţia mea, că eu eram cel pe care târfa enervantă îl căuta.

— Iubit? şopti Sofia şi se întoarse cu spatele, îndepărtându-se de mine.

— Rămâi aici! i-am cerut.

Am oftat zgomotos şi exasperat, apoi am deschis uşa şi am ieşit în hol, făcând câţiva paşi până am dat de ea. Când mă văzu, Lili sări la gâtul meu.

— Oh, aici erai?

— Ce căcat mai vrei? am întrebat-o nervos.

— Asta, spuse ea chicotind, prinzându-mă de prohab.

Era beată.

— Nu am chef, i-am tăiat-o scurt.

— Ştii ce? se enervă ea repede, redresându-şi poziţia. Nu eşti singura sculă de aici.

— Du-te şi înfige-te în una, i-am urat şi m-am întors în cameră; dar ea nu mai era acolo.

Am coborât şi am dat o tură de curte. Dispăruse şi ea şi prietena ei. Se pare că de data asta scăpase uşor.

De data asta.

Capitolul IV

Anastasia tocmai cobora scările. Am rămas cu ochii căscaţi, parcă văzând o altă faţă a ei. Când naiba crescuse

atât de repede? Şi de ce arăta... cum arăta? Adică, era sora mea, dar trebuia să recunosc că era frumoasă şi mult prea indecentă. Avea... forme.

— Sper că nu ai de gând să mergi aşa la întâlnirea aia stupidă a ta, am spus încruntându-mă.

— Ce îţi pasă? se răţoi ea.

— Îi rup capul înaintea lui tata! am avertizat-o. Ştiu cum gândesc băieţii, Anastasia. Ai face bine să te schimbi!

— Nu îmi spui tu ce să fac! se răsti. Îi spun mamei!

Am lăsat-o să plece în camera mamei, supărată, şi un plan îmi apăru în minte. M-am grăbit spre sufragerie şi l-am găsit pe tata cu un pahar de tărie în mână.

— Ştii de întâlnirea Anei? l-am întrebat acuzator.

— Da, răspunse el printre dinţi.

Bun. Era tensionat deja, asta voiam.

— Am văzut-o mai devreme. Nu o putem lăsa să iasă aşa!

— Ştiu! exclamă el uşurat că îl înţelege până la urmă cineva, trecându-şi o mână prin păr. Are prea multă... piele!

— Dacă nenorocitul ăla cu nume de lingău o atinge...

— Nu o atinge nimeni! tună tata şi trânti paharul pe masă.

Un sunet ne făcu să amuţim. Se pare că tocmai ajunse lingăul.

— Eu spun să îi deschidem noi, am rânjit spre tata. Să îi facem o primire marca „Sima”.

Tata rânji şi el, apoi ne-am îndreptat amândoi spre uşă. Am deschis-o brusc şi cu putere, luând poziţii periculoase şi

încruntate.

Ştiam ce vedea băiatul ăsta, Tomi, acum. Tată şi fiu, bine făcuţi, plini de tatuaje, uitându-se urât la el.

— B-bună seara, domnule, spuse el privindu-ne pe amândoi.

— Ar fi bună, dacă fiica mea nu ar avea întâlnire! Tu eşti Tomi? întrebă tata.

— Da.

— Fii atent aici, Tomi, puse el accent pe numele lui. O să ai grijă să fii respectuos şi s-o aduci la timp acasă. Te cronometrez de cum iese pe uşă!

— Şi ai face bine să îţi ţii mâinile acasă, am spus, privindu-l cât de urât am putut, altfel o să îţi smulg unghiile de la fiecare deget în parte! Ne-am înţeles?

— Doar unghiile? mă întrebă tata, privindu-mă încruntat.

— Am zis să nu îl speriem din prima seară, am ridicat din umeri.

— Ce, acum te-ai înmuiat? ridică tata tonul la mine.

— Nu! Vrei să îi dau o lecţie înainte, pentru orice eventualitate? Am arătat spre el?

— Băieţi, a ajuns Tomi? se auzi vocea mamei din spatele nostru.

— Da! strigă tata. Tocmai îi uram bun venit.

Cele două s-au apropiat, iar Anastasia merse direct la el, pupându-l pe obraz. L-am văzut pe tata murind de zece ori.

— Să aveţi grijă de voi! le ură mama zâmbind.

— Vezi că am colecţie, i-am strigat băiatului în timp ce

se îndepărta, fluturând degetele spre el ca apropo.

Mama închise ușa și se întoarse spre noi, cu mâinile în șolduri:

— Ce colecție ai tu?

— De scule, am răspuns automat și sec. La service.

— Și tu, sper că nu ai speriat băiatul! își îndreptă atenția spre tata și mă bucuram că scăpasem.

— Nici vorbă! Minți el. Așa mă cunoști tu pe mine?

— Să îți răspund sincer, Marco? întrebă ea.

— Cred că îmi sună telefonul. Vorbim mai târziu, iubito!

Și tata dispăru, iar eu râdeam ca un prost.

— Ce a făcut? mă întrebă mama și mi-a pierit tot râsul.

— Ai băgat ceva în cuptor? am întrebat-o brusc. Nu ți se pare că miroase a ars?

I-am întors spatele, nu înainte să o văd cum își dă ochii peste cap.

Trecuseră două săptămâni de când am luat-o pe sus pe fata aceea enervantă, Sofia. Totuși îmi plăcuse partea în care îi linsesem buza de jos, fusese atât de fină și moale. Aveam regretul că nu apucasem să o sărut cum trebuie, eram a dracului de curios ce gust are, pentru că mirosul ei îmi inundase simțurile atunci.

Dar, ce conta? Era doar o altă fată care se dădea deșteaptă și inabordabilă.

Telefonul meu sună și apăru poza mamei pe ecran.

— Da?

— Dragule, cumperi, te rog, când vii pâine, câteva portocale și lămâi pentru limonadă?

— Serios, mamă? Mă trimiţi pe mine la cumpărături? Anastasia e mai mică! mi-am dat ochii peste cap.

— Magazinul îţi este în drum, Max. În plus, ea este plecată la film cu Tomi.

— Iar e cu labagiul ăla?

— Max! Limbajul! exclamă ea.

— Îţi mai cumpăr şi altceva, mamă? am întrebat dulce.

— Bună încercare, spuse ea, înainte să închidă.

Veneam de la Mihai, fusese şi George acolo, un bun prieten mai zăpăcit, de care nu dădeam niciodată când aveam nevoie de el. Apărea el câteodată şi nimeni nu ştia cu ce se ocupă. Dar, îmi era client, aşa că mă uşurasem de zece joint-uri.

Am parcat în faţa supermarketului şi am intrat oftând, trecându-mi o mână prin păr. Uram să fac cumpărături.

Am luat un coş de mână şi m-am dus ţintă la raionul cu pâine, am băgat în coş vreo patru pâini mari, ca să fiu sigur că nu mă mai trimite repede, apoi am mers la cel cu fructe.

Tocmai umpleam o pungă mare cu portocale, când i-am auzit vocea.

— Cine te-a pus cu botul pe labe?

Mi-am ridicat privirea, gata să răspund: „mă-ta când mi-a ridicat coada”, dar am observat că era Sofia cea care vorbise de pe partea cealaltă, aşa că mi-am muşcat limba.

Stai, de ce mă cenzurez până la urmă?

— Arăt eu ca un câine dresat? am ridicat o sprânceană.

Obrajii ei deveniră roz. Oare la ce se gândise acum?

Am luat o lămâie în mână şi am ridicat-o să i-o arăt,

prezentând-o ca la teleshopping.

— Vezi? Asta eşti tu. Tare şi rece pe exterior, acră şi plină de venin în interior.

Rămase nemişcată o clipă, apoi mi-o trânti:

— Dar, ţi-a plăcut să lingi lămâia.

Mi-am cules faţa de jos şi am intrat în jocul ei, spunând cu voce tare:

— Voiam doar să îmi bagi mâna în pantaloni.

Un cuplu de bătrâni de vreo şaizeci de ani mă priviră şocaţi, dar în timp ce femeia mormăi: „Tinerii din ziua de azi! Nu mai au pic de respect!” bătrânul îmi făcu cu ochiul.

I-am zâmbit larg şi Sofia dădu râzând din cap. Era frumoasă când râdea, îmi plăcea să o privesc aşa.

Ce dracu' îţi place ţie, Max? Nu sexul şi curvele cumva?

— Haide, recunoaşte că şi tu ai vrut!

— Am fost luată pe sus! Şi mă bucur că nu ne-a văzut iubita ta, ar fi putut crede ceva greşit, vorbi în timp ce se îndrepta spre raionul cu cereale.

M-am ţinut după fundul ei, care apropo, era bestial şi m-am aplecat ca să îl privesc mai bine, printre rafturi.

— Iubită? am exclamat. Mi-au trebuit câteva clipe să înţeleg la cine se referă, timp în care ea mă privi sceptică. Lili e doar o curvă, am spus.

— Aşa vorbeşti de toate fetele? întrebă Sofia, privindu-mă cu acei ochi incredibil de albaştri.

— Da. Fetele pe care le cunosc eu îşi desfac picioarele oricând, cu oricine. Deci, sunt curve.

Am văzut-o oftând, apoi începu să meargă iar, după ce

alese două pungi de ceva de pe raft.

— Atunci, mă bucur că noi suntem străini, spuse.

Am pufnit şi ea mă privi încruntată.

— Atunci de ce vorbeşti cu mine? Nu te-au învăţat ai tăi să te fereşti de străini?

— Asta o să fac, spuse ea, ridicându-şi bărbia într-un mod superior.

— Oh, serios? am spus tăios, ridicând din sprâncene.

Nu înţelegeam de ce mă enervez. Poate trebuia să te gândeşti naibii la asta înainte să mă laşi să te ating.

Şi am trecut nervos pe lângă ea, mergând la prima casă liberă pe care am văzut-o. Femeia de la casierie îmi scană produsele şi mă întrebă:

— Doriţi şi o pungă?

— Nu, am de gând să le car în poală! Normal că vreau o pungă!

Se grăbi să îmi încaseze banii şi eu m-am grăbit să ies din magazin, conducând în viteză până acasă.

Capitolul V

Stăteam în fotoliu, întorcând o lămâie pe toate părţile, jucându-mă absent cu ea.

— Hei! strigă Anastasia şi am tresărit nervos.

— Ce futai…

— Tu, de când înjuri, nu mai auzi? mă întrebă ea.

— Zi ce vrei, am repezit-o.

— Ce faci?

— Mă rog, am răspuns sarcastic. Tu?

— Bine, se întristă ea şi se întoarse să plece, făcându-mă să mă simt vinovat.

— Stai, stai! am strigat după ea. Vino aici.

Se întoarse şi se aşeză lângă mine, înghesuindu-ne amândoi pe fotoliu şi eu ţinând-o în braţe, ca şi atunci când eram mici şi ea se lovise.

— Spune-mi ce te supără, am spus blând.

— M-am certat cu Tomi, oftă ea. Și dinţii mei s-au încleştat, iar maxilarul meu zvâcnea de nervi, dar nu am vrut să fac o scenă şi să o îndepărtez.

— Te-a jignit? Vrei să îi tai limba şi să i-o bag în cur?

— Nu, Max. Te rog nu face vreo prostie, vreau să mă descurc singură în relaţiile mele.

Nu îmi plăcea asta. Nu, de fapt, uram asta, cum să o las singură pe sora mea mai mică? Dar, nu am ripostat, doar am oftat adânc.

— Ştiu că nu îţi place, mă citi ea. Dar nu mai sunt o fetiţă.

— Văd şi eu asta, m-am bosumflat. Atunci, spune-mi doar cu ce pot fi de folos.

— Ce faci acum e perfect, îmi zâmbi şi eu am pupat-o pe frunte. Dar tu, la cine te gândeai mai devreme?

— La o nesuferită, am spus încet.

Anastasia căscă ochii şi un zâmbet larg i se ivi pe faţă.

— Max, nu îmi spune că te gândeai la o fată!

— Am spus o nesuferită, nu o fată! m-am răstit. Dacă era o fată, aş fi futut-o, dar e o creatură ciudată plină de figuri!

Ne-am înțeles? am privit-o încruntat.

— Bine, spuse ea amuzată că mă enervam din cauza acestui subiect, dar apoi se întristă brusc. Numai eu o să mor virgină.

— Ar fi cel mai indicat.

— Max, la un moment dat o să o fac şi eu cu cineva!

— Cu cine? Am sărit ca ars. Cu impotentul ăla de Tomi? I se scoală măcar? Mă fut eu suficient şi pentru tine, nu te atinge nimeni, altfel jur că toţi iubiţii tăi se vor defecta subit!

— Parcă eşti tata! se ridică ea nervoasă în picioare. Mă sufocaţi, sunteţi doi bipolari extrem de tatuaţi!

Urcă nervoasă în camera ei şi am privit în urma sa, gândindu-mă dacă să mă enervez sau să râd.

Peste două zile avea loc întâlnirea cu Scorpionul. Urma să îi dăm banii, iar apoi să luăm un nou colet. Nu mă îngrijoram pentru asta, mai aveam doar cinci bucăţi şi cunoscându-l pe Mihai, sigur a vândut iar tot.

Mi-am luat blugii mei negri, un maiou larg, geaca mea de blugi şi mi-am legat în jurul capului o bandană. Aveam de gând să agăţ ceva astăzi, iar pieptul meu bine făcut acoperit cu tatuaje atrăgea fetele ca un magnet.

Maşina mea mă aştepta cuminte în faţa casei, am intrat şi am condus până la unul dintre cele mai cunoscute cluburi din oraş. Am dat mâna cu bodyguard-ul de la intrare şi am intrat, cercetând puţin zona.

Plin, aşa cum mă aşteptam, iar fete cu grămada. Perfect.

Am mers la bar unde mi-am primit vodca cerută, am dat-o pe gât din două înghiţituri apoi mi-am plasat o ţigară

între buze, aprinzând-o.

— Max, nenorocitule, am auzit o voce şi m-am întors. Era George, cu încă doi băieţi pe care îi ştiam.

— Pe unde umbli, câine bătrân? l-am întrebat rânjind.

— Prin zonă, răspunse, zâmbind şiret. Am auzit că Scorpionul nu te înghite.

— Mă doare în pulă. Dacă nu ar fi fost intermediar între mine şi Oto, i-aş fi aranjat dinţii demult.

Cei trei au început să râdă.

— Al dracului mai eşti!

Dar zâmbetul meu pieri, pentru că o fată blondă cu păr ondulat se mişca lent şi senzual alături de curva aia de prietenă a ei. Aveam de gând să îi arăt că nimeni nu se pune cu mine, fără să suporte consecinţele.

— Ne vedem prin zonă, i-am spus băiatului şi m-am apropiat de ea, faţa căzându-i când mă văzu venind.

Dar, am mers direct la prietena ei.

— Niciun partener în seara asta? am întrebat, îndreptându-mi în totalitate atenţia spre ea, aceasta chicotind şi sorbindu-mă din priviri.

— Ce cauţi aici? şuieră Sofia şi mi-am întors puţin capul ca să o privesc.

— Ne cunoaştem cumva? am întrebat-o rece, îngustându-mi privirea.

Ochii i se măriră, dar prietena ei exclamă:

— Haide, stai cu noi! Eu sunt Cami, iar ea este prietena mea cea mai bună, Sofia.

— Încântat de cunoştinţă, am spus. Şi de tot ceea ce

văd… am continuat cu privirea aţintită spre sânii ei exagerat de mari şi perverşi.

— O să îţi aducă numai probleme, Cami! o avertiză Sofia, dar prietena ei ameţită tocmai se întoarse să îşi mai toarne un pahar.

— Ţine-ţi pliscul, blondo, am avertizat-o încet, pentru a auzi numai ea. În seara asta am chef de futai şi nimeni nu îmi stă în cale.

— Nu cu ea, mă privi în ochi aproape rugător şi albastrul ăla parcă intra prin mine.

Deja mă enervam, ce dracu' are fata asta? Era din cauză că nu mai avusesem parte de sex de când am luat-o pe Lili, în bucătărie?

— O fac cu cine vreau eu! i-am răspuns superior. Sau, te oferi tu în locul ei?

— Bineînţeles că nu! exclamă ea şocată, buzele ei roz atrăgându-mi atenţia şi amintindu-mi de ceva neterminat.

— Bun, o las în pace dacă îmi dai ceva la schimb, mi-a trăsnit ideea pe moment.

— Ce vrei? apăsă ea cuvintele.

— Sărută-mă!

La dracu' cu acei ochi mari şi enervanţi, care mă priveau insistent acum!

— De acord, şopti ea.

Am rânjit malefic şi am prins-o de mână, împletindu-mi degetele cu ale ei şi trăgând-o după mine, lăsând-o pe prietena ei ruptă în gură să golească paharele.

Aerul răcoros al nopţii mă aducea puţin cu picioarele pe

pământ. Nu m-am oprit până pe străduţa laterală a clubului, unde m-am întors brusc spre ea.

— De ce îi iei apărarea?

— Eu… doar am grijă de ea, răspunse Sofia încet.

Am privit-o încurcat. Nu mă aşteptam la un răspuns atât de blând. Și-a retras oare ghearele?

M-am apropiat, lipind-o cu spatele de perete şi cu pieptul de mine, simţindu-i trupul delicat prin haine. I-am cuprins talia cu o mână şi am văzut-o ţinându-şi puţin respiraţia.

— Priveşte-mă! i-am ordonat şi ea mă ascultă cuminte.

M-am aplecat încet şi mi-am lipit buzele de ale ei, mişcându-le uşor, zâmbind când am simţit-o deschizând încet gura. Mi-am băgat limba în gura ei, iar ea mi-o întâmpină cu a sa, făcându-mi scula să pulseze şi adâncind sărutul.

Am ridicat-o în braţe, sprijinind-o cu spatele de perete şi continuând să ne sărutăm sălbatic, în timp ce mâinile ei îmi mângâiau gâtul şi umerii. Era al dracului de excitant, aveam deja o erecţie minunată şi m-am apăsat între picioarele ei, coborând puţin şi sărutându-i gâtul.

— Stai, oftă ea şi mă prinse uşor de umeri.

— De ce? am şoptit continuând să o sărut.

— Nu pot… Nu fac asta.

M-am oprit brusc, lăsând-o jos din braţe şi văzând că este roşie ca focul la faţă.

Mi-am scos pachetul de ţigări şi am băgat una în gură. Am aprins-o şi am tras adânc, expirând şi privind-o prin

fumul cenuşiu.

— Îmi explici şi mie de ce mă laşi cu asta sculată în mijlocul drumului? am acuzat-o.

— Pentru că... nu e bine, vorbi ea. Nu eşti bun pentru mine.

Am tras un fum, privind-o atent. Părul ei frumos îi era răsfirat acum.

— Te crezi mult prea superioară, am spus batjocoritor.

— Ăsta e adevărul, se enervă ea. Am lucruri mai importante de făcut cu viaţa mea, nu vreau ca numele meu să ajungă pe lista de deasupra patului tău.

— Cine a spus că am o listă? am ridicat o sprânceană, mai trăgând un fum.

— Eşti imposibil! exclamă Sofia. Nu îţi pasă de nimeni şi de nimic, eşti doar un nesimţit cu un ego cât el de mare!

— Serios? Nu părea să te deranjeze asta când m-ai lăsat să îţi bag limba în gură! i-am trântit-o.

— Stai liniştit, nu se va mai întâmpla! îmi strigă în faţă şi am prins-o brusc de bărbie.

— Şi tu ai vrut-o, te-am simţit. Recunoaşte-ţi măcar ţie.

M-am întors şi am plecat, intrând înapoi în club şi agăţând prima paraşută care îmi făcu ochi dulci. M-am retras cu ea într-un separeu, având grijă ca blonda care se întoarse după prietena ei să mă vadă.

Deşi scopul din noaptea asta fusese atins, mă simţeam ca dracu' în continuare. Aveam de gând să renunţ la ea, oricum nu ajungeam nicăieri.

Capitolul VI

Era ziua mea. Făceam douăzeci de ani şi munceam ca un fraier la o maşină avariată. Tata nu îmi dăduse liber, dar primisem o primă de ziua mea şi ăsta era un lucru bun.

Acasă am cinat în familie, fiind invitaţi şi prietenii părinţilor mei, Maria şi Matei. Anastasia era singură şi bănuiam că lucrurile între ea şi pămpălăul ăla nu s-au aranjat încă.

Le eram recunoscător părinţilor că nu îmi pregătiseră ceva căcat de petrecere surpriză, nu mai aveam cinci ani. Dar, la un moment dat, tata se ridică în picioare şi spuse:

— Max, băiete, trebuie să recunosc măcar de ziua ta că sunt mândru de tine. Eşti independent, îţi câştigi banii şi nu pleci capul în faţa nimănui. Pui familia pe primul loc şi ştii că împreună suntem mai puternici. Eşti un adevărat bărbat, de aceea avem un cadou pe măsură pentru tine.

Ne-am ridicat cu toţii şi am mers în garaj, unde ceva mare era acoperit cu un material imens, negru.

— E a ta acum, spuse el, şi mama îşi şterse pe furiş o lacrimă.

Am prins de un colţ al materialului, descoperind vechiul motor negru al tatii. Am rămas şocat, privindu-l. Arăta impecabil, şi chiar dacă avea câţiva ani la activ, era unul dintre cele mai rapide motoare.

— Wow, mulţumesc! am spus trecându-mi emoţionat o mână prin păr şi i-am îmbrăţişat pe amândoi. Pot să dau o

tură acum?

Tata aprobă şi am urcat pe ea, luând coarnele motorului în mâini. Era o senzaţie al naibii de plăcută, iar cu un gest, acesta se trezi puternic la viaţă. Am rânjit satisfăcut şi am pornit în viteză.

Am zburat pe străzile goale ale oraşului, motorul mârâind gutural şi deja iubeam senzaţia asta. Nu m-am oprit până în faţa casei lui Mihai.

L-am găsit trântit pe canapea.

— Hei, eşti gata? Mergem după pachet?

— Salut! Da, să mergem!

Îşi luă banii din cutia de sub comodă şi am ieşit împreună afară.

— Al cui e ăsta? întrebă el, admirând noul meu motor. Este bestial!

— Al meu, am rânjit.

— Nu cred! Tatăl tău ţi-a dat vechiul lui motor?

Am râs văzându-i expresia uimită, apoi am urcat iar.

— Vino, i-am făcut semn cu capul şi el se aşeză în spatele meu.

Am condus până la depozitele părăsite de la marginea oraşului, exact la timp. Scorpionul tocmai apărea şi el, şoferul lui parcând şi deschizându-i uşa ca să coboare.

— Banii, băieţi! vorbi el tare.

Ne-am apropiat şi i-am întins teancurile cu bancnote. După o privire cercetătoare, el spuse sec:

— Nu sunt toţi.

Am îngheţat.

— Cum futai nu sunt toţi? am exclamat. Am vândut toate joint-urile!

— Nu cu tine vorbesc, întinse un deget spre mine, apoi îl privi pe Mihai. Îmi vreau banii.

— Dă-i dracului banii, m-am răstit spre el, dar el mă privi cu teamă, încurcat.

— Nu îi am, mormăi.

Ce căcat? Mi-am trecut nervos o mână prin păr, ştiind că a dat de dracu'. Băga-mi-aş picioarele în capul tău de cretin!

— Poţi să pleci, mi se adresă Scorpionul, aruncându-mi un pachet. Noi trebuie să discutăm puţin cu prietenul tău.

Am luat pachetul şi l-am aşezat pe motor.

— Nu face asta, am spus. Îţi vei primi banii, muncesc şi pentru el, doar lasă-l în pace, l-am privit ameninţător, iar Mihai tremura în dreapta mea.

— Ştiţi regula. Nu vă atingeţi de marfă! Vrei să stai? Nu ai decât!

Trei gorile se îndreptară spre noi şi au început să ne lovească cu forţă. Cât timp eu mă băteam cu două din ele, cărând pumni şi primind din plin, celălalt îl snopea în bătaie pe Mihai. L-am văzut scuipând sânge, înainte să primesc un pumn în stomac care mă făcu să mă chircesc de durere, apoi alt pumn care îmi sparse buza.

— Suficient, i-am auzit vocea nenorocitului. Sper ca data viitoare să nu mai avem probleme de genul ăsta. Şi o să vreau dublu.

Se urcară toţi înapoi în maşina şi demară în trombă.

— Imbecilule! am urlat în liniştea nopţii.

— Max, îmi pare rău, vorbi el gâfâind, încercând să se ridice de jos.

— Îţi pare pe dracu'! am şuierat. Dacă te mai prind o singură dată drogat, îţi rup mâinile de la loc şi te bat cu ele, ai auzit?

Mi-am dus mâna la buză şi simţeam că mă doare. Curgea sânge şi o înjurătură îmi ieşi printre dinţi.

L-am dus pe Mihai acasă şi m-am dus ţintă în parc, am intrat cu motorul pe aleile acestuia şi am oprit lângă o bancă. Am coborât, m-am aşezat şi mi-am aprins o ţigară, trăgând din ea cu sete; am terminat-o repede. Am aprins-o şi pe a doua.

— Cu siguranţă o fie foarte greu anul acesta, am auzit o voce de fată.

— Probabil, doar până reușim să ne integrăm, răspunse o alta, pe care o recunoscusem.

Mi-am ridicat privirea şi am observat două fete, printre care şi una blondă, care se apropiau povestind. Cu ditamai motorul lângă mine, era cam imposibil să nu mă observe. Făcu ochii mari o clipă, în timp ce eu o priveam trăgând din ţigară fără să spun nimic. Nu aveam de gând să o fac să vorbească cu mine, dacă nu voia.

Era deja în dreptul meu, încă tăcută, încă timidă. Mă aşteptam să mă ignore, dar privirea îi căzu pe buza mea spartă şi asta o făcu să se oprească brusc.

— Max, eşti bine?

Vocea ei trezea ceva ciudat.

Amândouă s-au oprit, dar prietena ei mă privi speriată,

analizând motorul, tatuajele, rănile.

— Sofia, hai să mergem, şopti ea iar eu am pufnit scârbit, lăsând fumul să iasă.

— Du-te tu, ne vedem mâine, vorbi ea, apoi o pupă pe cealaltă pe obraz și o lăsă să se îndepărteze.

La asta nu m-aş fi aşteptat. Puncte bonus.

Se aşeză lângă mine pe bancă şi mă întrebă:

— Eşti bine? Ce ai pățit?

Am privit ochii aceia albaştri şi sentimentul de mai devreme revenea în forţă.

— Este prima dată când îmi rosteşti numele, am spus.

Am văzut-o oftând.

— Nu ai de gând să îmi spui?

Ce răspuns aştepta? Dacă îi spuneam că sunt traficant de droguri, ar fugi mâncând pământul.

— Un prieten idiot s-a băgat în nişte căcaturi. Nu am putut sta deoparte, am răspuns, aruncând ţigara pe jos.

Întinse mâna, cuprinzându-mi obrazul în palma sa şi întorcându-l spre ea. Era atât de delicată, de moale…

Am văzut-o roşind, pentru că o cercetam de aproape.

— Rana de la buză este adâncă, încă sângerează, iar lovitura din frunte se va umfla dacă nu pui nişte gheaţă repede.

— Am fost şi mai rău, am spus şi ştiam că mă crede. De ce te-ai oprit?

Îşi ferea privirea de mine, iar asta nu îmi plăcea. Voiam să îi mai văd ochii aceia mari, care deja mă obsedau.

— Te-am văzut rănit, răspunse într-un final.

— Asta îţi întăreşte şi mai tare convingerea că nu sunt bun pentru tine, nu-i aşa?

Sofia începu să îşi muşte buza de jos, gândindu-se probabil la un răspuns.

— Las-o baltă, am spus tăios. Haide, te duc acasă.

M-am urcat pe motor şi ea mă urmă cuminte.

Mi-am ridicat geaca şi i-am simţit mâinile alunecând încet de pe talia mea spre abdomen, cuprinzându-mă, după ce mă mângâiase. Un mic rânjet îmi apăru pe buze. Era atât de a dracului de ciudată, dar nu şi indiferentă.

Mi-a spus adresa şi am ajuns pe o stradă plină de case cu etaj. Am parcat în faţa uneia şi s-a dat jos.

— Mulţumesc că m-ai adus, spuse ea, dându-şi o şuviţă de păr după ureche şi ardeam în interior ca să fi putut face eu asta.

— Oricând, am privit-o pe sub sprâncene.

Telefonul meu sună, şi un mesaj de „La mulţi ani!" apăru pe ecran, de la George.

— Este ziua ta? mă întrebă cu ochii mari.

— Aşa se pare, am zâmbit trist.

Apoi am pornit din nou motorul, gândindu-mă că acum chiar nu mai am niciun motiv să o mai văd. Dar, se apropie de mine şi îşi puse un braţ pe umărul meu. Cred că voia să mă sărute pe obraz, dar mi-am întors capul şi acum buzele noastre erau la un milimetru distanţă.

— La mulţi ani! şopti ea.

I-am prins buza de jos între dinţi, muşcând-o şi apoi i-am supt-o lent. I-am strivit buzele umflate cu ale mele şi ne-

am sărutat pasional, ea înfigându-şi mâinile în părul meu, eu lipind-o de mine. Ne-am oprit, gâfâind uşor amândoi.

— Mâine seară la ora şapte, şopti ea şi se întoarse brusc, îndepărtându-se şi intrând în casă.

Am rămas câteva clipe pe motorul pornit, încercând să îmi dau în futai seama ce dracu' însemna ceea ce simţeam eu acum în piept.

Capitolul VII

— Unde mergi? mă întrebă Anastasia în timp ce coboram scările câte două odată.

— La întâlnire, am spus în urma mea.

— Cu cine? întrebă ea uimită.

— Cu o lămâie, am strigat, înainte să închid uşa.

Am condus până în faţa casei ei, unde am parcat motorul și m-am rezemat de el, aprinzându-mi o ţigară. Am scăpat ieftin acasă, am recunoscut că m-am bătut, dar am spus că s-au legat nişte băieţi rupţi în gură de mine. Iar cum ei îmi cunosc firea vulcanică…

Mama mă certase, dar tata, care mă bătu pe umăr și mă felicită că nu las garda jos, o făcu să renunțe, oftând. Până la urmă, eram băiatul lui Marco Sima, ar fi fost culmea să ies un pămpălău. Cred că tata m-ar fi dezmoștenit chiar de a doua zi.

Uşa casei ei se deschise şi apăru Sofia, într-o pereche de blugi strâmţi, o cămaşă şi tenişi. Părul acela lung şi frumos îl prinse într-o coadă la spate.

Zâmbi timid şi se apropie de mine, iar eu am plasat ţigara între buze şi i-am prins elasticul cu o mână, trăgând de el în jos, eliberându-i astfel părul frumos.

— Aşa e mai bine, am spus, şi ea se înroşi.

— Te-ai gândit unde vrei să mergem? mă întrebă.

— Ţi-e foame? am întrebat-o. Aşa putem să şi vorbim.

Aprobă cu o mişcare a capului şi am urcat pe motor, ajutând-o să facă la fel. Mă strânse pe sub geacă de talie şi am zâmbit, apoi am pornit din nou motorul, care îmi răspunse gutural. Am ales un restaurant mic şi intim, iar ospătarului i-am cerut o masă puţin mai retrasă, înmânându-i un bacşiş frumos.

După ce am consultat meniurile, am cerut două sucuri şi câte un burger cu cartofi prăjiţi.

— Şi, cum se numeşte ceea ce se întâmplă între noi acum? am întrebat-o, ridicând o sprânceană.

— E complicat? zâmbi ea.

M-am încruntat. Nu asta voiam să aud.

— De ce ai ieşit cu mine?

— Nu ştiu, şopti ea, privind în jos. Suntem mult prea diferiţi, dar cred că asta depinde mult de seara aceasta.

— Nu o să îți bag pe gât vrăjeli ieftine, Sofia. Oricum nu eşti genul care să le şi creadă.

— Deci, o să fii sincer cu mine? mă privi cu ochii ei mari.

Îmi plăceau ochii ei. Mult.

— Da.

Zâmbi timid puţin şi îmi imaginam că are deja o mulţime de întrebări pentru mine. Dar, tocmai apăruse

ospătarul care aducea mâncarea, aşa că ne-am oprit din vorbit câteva clipe.

Sofia luă cuţitul şi furculiţa în mâini, în încercarea de a tăia burgerul imens în două, dar cuţitul ei nu tăia nici măcar degetele şi se chinuia fără rezultat. Am privit burgerul meu o clipă, l-am luat în mâini şi am muşcat o dată din el, o felie de roşie şi puţin sos căzând înapoi în farfurie.

Ea chicoti şi mă imită, murdărindu-se cu sos pe jumătate din faţă. Am început să râd şi am întins mâna peste masă ştergând ce ea a ratat, şi dorindu-mi să fac asta cu limba.

Se înroşi în palma mea.

— Vorbeşte-mi despre tine, i-am cerut.

— Sunt în primul an la facultatea de drept, stau cu tata şi Cami, iar ei reprezintă singura mea familie.

Drept? La dracu'.

— Nu înţeleg, am spus, lăsând partea mai nasoală deoparte. De ce doar ei?

— Părinţii mei şi ai lui Cami au fost prieteni de familie. Acum opt ani au fost implicaţi într-un accident de maşină, în care mama şi părinţii ei au murit. De atunci, tata ne creşte pe amândouă, pentru că nici ea nu avea pe nimeni apropiat, iar el se simţea responsabil. Cami este ca o soră pentru mine.

Acum se explica tot. Faptul că ea este atât de protectoare cu mica târfuliţă, că tatăl ei este dur şi serios.

— Îmi pare rău să aud asta, am spus încet.

— Este în regulă, a trecut mult timp. Dar tu?

— Eu lucrez la service-ul auto deţinut de tata, mama

este arhitect şi am un ghimpe în fund pe nume Anastasia, sora mea mai mică.

Sofia mă privi serioasă, ascultând cu interes.

— Şi fata aceea? Lili?

— Ţi-am mai spus. O curvă. Un iubit?

— Nu. Te culci des cu ea?

— Când am chef. Când e la îndemână, am ridicat din umeri. Nimeni care să îţi dea târcoale?

— Nu prea. Dar, nu umbli doar cu ea, şopti tulburată şi iar îşi ferea privirea de mine.

— Nu, Sofia. Nu e iubita mea. Fut pe cine vreau, când vreau. Ai vrut să fiu sincer şi asta fac. E uşor să mă culc cu atâtea fete, dacă nu simt nimic pentru ele. Eu le văd ca pe o distracţie.

— Asta îţi doreşti şi de la mine? întrebă ea întristându-se.

— Ar fi chiar atât de rău? am vorbit mai blând. Nu ştiu de ce, dar mă deranja să o văd tristă. Eşti frumoasă, Sofia. Faptul că îmi stârneşti interesul e un lucru bun.

— Dar, eu nu vreau să fac asta. Şi mă bucur că mi-ai spus ce gândeşti pentru că eu… eu nu pot să îţi dau ceea ce tu vrei.

— Nu ţi-am cerut-o.

Mă privi cu ochi mari.

— Eşti… diferită. Şi îmi placi aşa. Nu vreau să schimb nimic la tine, cred că eşti prima fată care m-a refuzat şi nu am expediat-o.

— Vreau să încerc să înţeleg ce se întâmplă între noi

acum, dar nu pot, îşi muşcă ea buza de jos şi un fior de dorinţă îmi străbătu corpul.

— Lasă buza, blondo, altfel sar pe tine peste masă. Îmi distragi atenţia.

Îşi ţinu respiraţia o clipă.

— Eu spun să lăsăm timpul să decidă. Nu mă grăbesc, am spus.

— Nu va merge, Max, aproape şopti ea. Adică, ieşi cu mine în weekend şi în timpul săptămânii te culci cu care apuci? Suntem atât de diferiţi! exclamă ea din nou.

— Nu îmi place să împart ce îmi aparţine, mi-am îngustat privirea. Dacă ieşi cu mine, altul nu mai are acces la tine. Şi viceversa, normal. Nu mă vei vedea cu alta cât timp sunt lângă tine.

De unde scoţi toate tâmpeniile astea, Max? Cum adică nu mai umbli cu altele? De când? Nu cumva îi cumperi şi un inel şi te pui în genunchi în faţa ei? Semnează-ţi sentinţa, dacă tot eşti aici!

Mă privi tăcută un timp, ciugulind câte un cartof.

— Adică, noi suntem… un cuplu? se înroşi ea.

Era atât de frumoasă, încât cuvântul „cuplu” nu reușise să îmi provoace prea mare greaţă.

— Ciudat, nu? am rânjit.

— Pot să îţi cer ceva? vorbi serioasă, privindu-mă în ochi, iar eu ştiam deja că voi accepta orice va cere.

— Spune!

— Promite-mi doar că îmi spui. Adică, dacă te plictiseşti sau simţi nevoia să te culci cu vreo fată, promite-mi doar că

îmi spui şi o terminăm înainte. Nu vreau să mă joc cu încrederea.

Am privit-o intens. Ştiam la ce se referă, se temea să nu o rănesc cu felul meu sălbatic de a fi.

— Promit, am spus şi ea oftă uşurată. Mergem?

Am dus-o acasă şi când am oprit motorul, m-am întors brusc spre ea şi am prins-o de şolduri, ridicând-o la mine în poală, pe motor. I-am cuprins talia cu o mână, în timp ce i-am mângâiat cu cealaltă o şuviţă de păr. Sofia mă privi în ochi, mi-am trecut degetul mare peste buza ei, apoi am prins-o de bărbie şi am sărutat-o, limbile noastre unindu-se într-o explozie de simţuri. Era atât de dulce, încât nu mă mai gândeam la nimic când o sărutam. I-am cuprins faţa în mână, mângâindu-i obrazul cu degetele, iar ea zâmbi blând.

— Noapte bună, blondo, i-am şoptit zâmbind.

Capitolul VIII

O nouă zi de muncă mă aştepta, dar parcă nu mai era la fel de rău ca înainte. Trecuse chiar repede, iar când se apropia ora de plecare, m-am grăbit să îmi strâng sculele şi să mă schimb de haine.

Stai, Max, unde te grăbeşti aşa? Uşor! gândeam în sinea mea.

Voiam să o iau pe Sofia de la facultate şi să mai petrec ceva timp cu ea. Chiar eram nerăbdător să o văd. Dar, asta doar pentru că s-a dovedit că are puţin mai mult material cerebral decât alte fete.

Am parcat motorul în faţa facultăţii şi am scos o ţigară, căutând-o cu privirea printre mulţimea aceea de fete care mă privea cu ochi mari, unele zâmbindu-mi, altele scoţând limba de un cot afară; metaforic vorbind.

„Hai, mişcare!”, gândeam în sinea mea. „Ca voi găsesc la orice oră”.

Într-un final, am văzut-o. Era cu Cami, încă o fată şi doi băieţi. Unul dintre ei o ţinea de spate, conducând-o, iar eu m-am ridicat brusc în picioare, simţind o dorinţă nebună să îi rup spinarea. Ea mă observă şi faţa i se lumină, îmi zâmbi timid, apoi se întoarse spre prietenii ei, le spuse ceva şi toţi s-au uitat spre mine.

Da, idioţilor, Max e în zonă, aşa că să mă sugeţi!

Se apropie de mine şi era deja roz în obraji. Am prins-o de talie şi am lipit-o de mine, aruncând naibii ţigara. I-am desfăcut buzele cu limba şi ea îmi dădu voie să îi gust gura aceea dulce, apoi am sărutat-o uşor pe nas, făcând-o să chicotească încet.

— Vrei să ne plimbăm puţin? am întrebat-o zâmbindu-i.

Ea trase adânc aer în piept şi dădu afirmativ din cap.

Sofia

Ne plimbam prin parc, el luându-mă de mână şi împletindu-şi degetele cu ale mele. Era atât de relaxat, cu ochelarii negri de soare pe ochi, doar în blugi şi un maiou larg, care îi lăsa pieptul şi braţele tatuate la vedere. Şi ce mai corp! Era bine lucrat, el era extrem de atrăgător. Emana

pericol, siguranţă de sine, aroganţă şi mister din toţi porii, dar tocmai asta îmi stârnise interesul. Pentru prima dată un băiat reuşise să îmi stârnească cu adevărat interesul.

Îl priveam pe furiş şi nu ştiu de ce, dar simţeam că aveam să sufăr din cauza lui. Îmi sucea minţile, aşa cum făcuse cu o grămadă de fete înainte, iar eu îi cădeam în plasă prea uşor.

Am oftat încet, dar el observase şi se întoarse spre mine. Aş fi vrut să îi pot vedea ochii.

— Eşti bine?

— Da, i-am zâmbit, încă întrebându-mă unde ne va duce acest pact al nostru.

— Cum a fost la cursuri? mă întrebă şi am sesizat o urmă de nemulţumire în glasul lui, dar nu înţelegeam de ce.

— Bine, am răspuns. Ca de obicei.

— Tu şi Cami sunteţi în aceeaşi clasă?

— Da.

— Tatăl tău ştie de mine?

Întrebarea lui mă luă pe nepregătite. L-am privit câteva clipe şi nu puteam să disting nicio expresie pe faţa lui.

— Nu… adică, nu aş şti ce să îi spun. Între noi nu este ceva serios, sunt sigură că nu ar vrea să audă asta.

L-am văzut încruntându-se puţin, dar nu spuse nimic. Mă strânse doar mai tare de mână şi am continuat să ne plimbăm încă câteva minute, până ce el se opri brusc, îşi dădu ochelarii de soare jos şi exclamă nervos:

— Băga-mi-aş pula!

Am încercat să îmi dau seama ce îl enervase atât de

tare, dar tot ce vedeam era un grup de tineri în jurul unei bănci, câţiva în picioare şi vreo patru stând jos.

Max mă trase după el până aproape de ei, îmi dădu drumul la mână şi merse hotărât până în spatele unui tip, care făcea schimb de salivă în cantităţi industriale cu o fată. I-am văzut pe ceilalţi privindu-l cu ochi mari, dar niciunul nu spuse nimic.

Max îl bătu pe umăr pe tip, iar când acesta se întoarse, îi băgă un pumn în gură cu toată forţa, acesta căzând la pământ. Am ţipat şocată, dar el se puse deasupra lui, prinzându-l de tricou.

— Dintr-astea faci, Tomiţă? în timp ce soră-mea suferă acasă, tu te lingi cu paraşutele prin parc? vorbi el atât de ameninţător, încât mi se făcea pielea de găină.

Îl mai lovi o dată şi din buza băiatului începu să curgă sânge.

— Nu e ceea ce pare! încercă el să se apere.

— Mă faci şi orb acum? Proastă decizie!

Încă una.

Nu mai suportam să privesc asta, era prea crud! M-am întors pe călcâie şi m-am îndepărtat de el.

— Faceţi ceva! am auzit o voce de fată.

— Tu nu vezi că tipul e nebun? ţipă un băiat şi realitatea vorbelor lui mă lovi şi pe mine.

Era periculos, asta trebuia să pun în prim plan, înainte să mă las sedusă de buzele şi privirea lui.

— Sofia! l-am auzit strigându-mă, dar nu voiam să îl văd. Nu acum.

Mă ajunse din urmă şi mă prinse de braţ.

— Opreşte-te, la dracu'! se răsti el.

Veni în faţa mea şi mă privi nervos.

— De ce ai plecat?

— Cred că glumeşti! am exclamat. L-ai lovit pe tipul ăla până aproape l-ai lăsat lat!

— O înșală pe Ana! Crede-mă, ce i-am făcut este doar începutul!

— Eşti nebun, am șoptit.

— Poate, dar ăsta sunt eu! Ce vrei de la mine?

— Nimic, Max! Credeam că putem să avem o relaţie normală, dar tu nu eşti un tip normal! Eşti toxic, brutal, violent! Nu pot să accept aceste lucruri!

— Şi ce dracu' vrei acum? se răsti el. Nu încerca să mă schimbi, Sofia, pentru că nu o să-ţi iasă!

— Nu asta vreau! am exclamat şi chiar nu voiam să încerc să îl schimb în vreun fel.

— Şi dacă eram unul dintre colegii tăi de la fututa aia de facultate, ai fi fost cu mine fără probleme, nu-i așa?

Am îngheţat. Ce legătură avea asta cu ce făcuse el mai devreme?

— Este irelevant ce spui acum!

— Oare? L-am văzut pe leşinatul acela cum te-a atins pe spate, parcă era vorba că rămânem fideli! mă acuză el.

— Este doar un coleg! Nu îmi vine să cred că mă crezi în stare să te înșel, sau ce naiba ar însemna asta! Nici măcar nu ştiu cum se numeşte înţelegerea dintre noi, care este o mare prostie! Eu nu pot să fac asta!

Mă privi atât de intens, încât am simţit că iau foc.

— Minţi, vorbi el şi deşi respira greu din cauza nervilor, vorbea periculos de calm. Mă vrei. Nu poţi sta departe de mine.

— Max...

— Vino, te duc acasă.

— Pot să merg şi singură, am spus încet.

Mă privi încruntat şi acum eu mă simţeam prost.

— Am spus că te duc acasă, repetă el fioros şi ne-am îndreptat în linişte spre motorul lui.

Mă duse până în faţa casei şi după ce m-am dat jos, mă prinse de încheietură.

— Asta nu rămâne aşa, mă ameninţă el, apoi îmi dădu drumul, îşi puse iar ochelarii şi tură motorul, îndepărtându-se în viteză.

Cum aş putea să mă îndepărtez de el, când inima mea bate de două ori mai tare, doar pentru a-l chema înapoi?

Max

Nu putea să facă asta. Nu putea pe dracu'! îi bătea inima de două ori mai tare când eram lângă ea, credea că nu observ asta? Se pierdea de fiecare dată când o sărutam, roşindu-se dulce de plăcere şi ruşine.

În seara aceea am vorbit cu Anastasia, i-am spus cât de blând am putut ce s-a întâmplat astăzi, iar ea se întristă teribil, dar măcar nu mai plânse. De la iubire la ură e doar un amărât de pas, iar sora mea tocmai învăţase această lecţie pe

propria piele.

Seara am mers într-un club de la periferie, am vândut câteva din drogurile noi primite de la Scorpion şi m-am întâlnit cu George şi Mihai.

— Hei, Max, târfa ta este cu unul în separeu! mă anunţă George, indicându-mi al doilea separeu ascuns de o perdea groasă, mare şi grea.

Am rânjit malefic iar cei doi au început să râdă. Mă cunoşteau îndeajuns încât să îşi dea seama că urmează ceva.

M-am dus ţintă la separeu, am apucat de perdeaua imensă şi am tras-o într-o parte, imaginea lui Lili călărind un bărbat în jur de patruzeci de ani fiind acum vizibilă pentru tot clubul. Cei doi s-au oprit brusc iar tipul, şocat, puse mâna pe geaca lui pentru a se acoperi.

M-am dus la el, am întins mâna şi ne-am salutat bărbăteşte, în timp ce Lili îmi înfigea cuţitul în spate în gând de mii de ori, şi am spus cu un rânjet imens pe faţă:

— Felicitări, ai intrat în clubul: „Şi eu am futut-o pe Lili”!

Toţi băieţii au început să fluiere şi să strige: „şi eu!”, iar eu am râs cu poftă.

Chiar mă distrasem, dar aveam altceva în minte care nu mă lăsa în pace. Trebuia neapărat să îi arăt micuţei fete cu ochi albaştri cât de atrasă este de mine.

Capitolul IX

Era aproape miezul nopţii şi aveam de gând să îmi pun planul în aplicare. I-am trimis un mesaj Sofiei:

„Încă mai crezi că e o idee bună să stai departe de mine?”

„Da”.

M-am încruntat spre telefon, luptându-mă cu impulsul de a-l face una cu pământul.

„Problema este că eu nu sunt atât de convins”.

„Ştii bine că nu va merge”.

„Atunci, nu plec din faţa uşii tale până nu te răzgândeşti”.

Nu am mai primit nimic, doar am auzit după cinci minute uşa deschizându-se încet şi ea privi cu ochi mari de după prag. Eu stăteam în fund pe treptele din faţa casei ei, savurând o ţigară.

— Ce faci aici? exclamă ea cât îi permitea șoptitul.

— Fumez.

— Pleacă, Max! Dacă te vede tata aici, voi fi pedepsită o lună!

— Vino lângă mine, am spus bătând locul de lângă mine cu mâna şi am văzut-o muşcându-şi nervoasă buza de jos. Nu mă face să vin după tine, blondo!

Ameninţarea mea avusese un efect magic, pentru că ieşise afară, închise uşa la fel de încet şi se aşeză jos la o distanţă de două palme de mine. Se pare că într-adevăr, o afectam. Purta doar pantaloni scurţi şi un tricou, iar ochii mei treceau involuntar peste picioarele ei netede şi frumoase. La dracu’, chiar aş vrea să le văd în jurul meu!

— Nu te muşc, am comentat, trăgând un fum.

— Max…

— Nu, Sofia. Vreau să vorbim deschis, nu sunt genul care să o iau pe ocolite.

— Trebuie să ne oprim, spuse ea.

— De ce?

— Pentru că asta vreau.

— Dar, asta simţi?

Îşi feri privirea, iar eu mi-am trecut o mână prin păr.

— Cât de des crezi tu că stau la uşa fetelor, aşa? Nu ştiu ce naiba îmi faci, Sofia, dar parcă nu mai sunt eu. Nu îmi place asta, totul e atât de nou şi îmi cam fute direcţia!

Mă privi cu ochi mari, iar eu am oftat.

— Dacă îţi doreşti cu adevărat să plec, doar spune şi jur că am să dispar.

Privi în gol câteva clipe, ştiam că pune în balanţă tot ce a fost între noi până acum. Şi, ţinând cont că am dat de dracu' de mai multe ori, era clar care va fi răspunsul ei.

În schimb, ea veni mai aproape, se lipi de mine şi îşi puse capul pe umărul meu, trecându-şi o mână pe după braţul cu care ţineam ţigara.

— Nu pot să mă mai mint, oftă ea. Îmi place de tine, mult.

Am zâmbit ca un prost, apoi am tras ultimul fum şi am aruncat chiştocul. Am lăsat fumul să iasă încet, gândindu-mă la cât de adânc mi-a intrat în minte puştoaica asta. Era ireal.

— Îmi furi minţile, blondo.

Ea chicoti încet.

— Îmi permiţi să îţi fur şi un sărut?

Îşi ridică chipul spre mine, cu o uşoară reţinere, iar eu i-am prins bărbia între degete. I-am lins buza de sus, apoi i-am prins buza de jos între dinţi, sugând-o lent. Orice urmă de

îndoială dispăruse de pe faţa ei. Gura ei se deschise să mă primească şi ne-am sărutat pasional, carnal.

— Mi s-a sculat, am anunţat-o.

Da, avea efectul ăsta.

— Fii cuminte, şopti ea, chicotind ruşinată.

— Cuminte pe dracu'! Te vreau, Sofia. Fii a mea! Lasă-mă să te am aşa cum mi te imaginez ca un nebun.

— Nu pot, spuse ea, închizând puţin ochii.

— Crezi că nu ştiu să fac şi dragoste? Am întrebat-o, iar ea deveni roşie ca focul.

— Sunt convinsă că ştii multe... lucruri, se bâlbâi ea încurcată. Dar, nu pot să fac asta.

Ceea ce mă şoca era că nu mă deranja prea tare acest lucru. Adică, nu voiam să o mai supăr sau să o grăbesc.

Ce pizda măsii te-ai înmuiat aşa, Max? îmi spuneam în sine.

— Foarte multe, am spus. În fiecare zi ţi-aş putea arăta ceva nou, cu experienţa mea vastă în acest domeniu, pot chiar să dau lecţii! Profesorul de sex, hmm? Sună bine.

Am râs amândoi.

— Vineri e ziua lui Cami, ţinem o petrecere aici. Vrei să vii? mă întrebă ea.

— În calitate de ce?

— Prieten, mă privi ea reţinută.

— Futai, Sofia! Tocmai ţi-am spus că nu pot să îţi dau drumul şi eu rămân la stadiul de „prieten"? m-am răstit.

— Te rog, nu te supăra, şopti ea, strângându-mă mai tare de braţ. Nu sunt pregătită să îi spun tatii.

— Ţi-e frică de el? am întrebat-o, dar ea nu răspunse.

— Sofia, priveşte-mă! am spus, simţind fiori reci pe spate.

Fata mă privi în ochi şi simţeam că ceva nu este în regulă.

— Bineînţeles că nu, vorbi ea, dar vocea îi tremura. Deci, vii?

— Sigur, am spus scurt.

Aveam de gând să îl cunosc pe omul ăla mai bine, mai ales acum, când Sofia mă minţise în legătură cu el.

— Te las să mergi înăuntru, este târziu şi bănuiesc că nu vrei să lipseşti mâine de la cursuri.

— Ai dreptate, îmi zâmbi.

Am întins o mână şi i-am mângâiat părul lung şi frumos, jucându-mă cu o şuviţă. Aveam fantezii cu părul ăsta în jurul mâinii mele, în timp ce intram adânc în ea. Mă torturam singur!

M-am aplecat şi am sărutat-o lent, simţind cum mi se scoală iar.

Sofia

M-am întors încet în casă. Am închis uşa şi m-am rezemat de ea, ducându-mi un deget la buze, simţind încă sărutul lui Max şi dorindu-mi temătoare mai mult.

— E îndrăgostit de tine?

Vocea tatii răsună în sufragerie, făcându-mă să tresar. Mă văzuse ieşind.

M-am apropiat încet.

— Nu ştiu. A spus că mă place, am răspuns precaută.

— Este bine, dar nu suficient, Sofia! se răsti el. E nevoie să te iubească ca să îl pot distruge cu adevărat!

M-am cutremurat. Am dat doar din cap şi am urcat în camera mea, unde Cami mă aştepta pe pat, frângându-şi mâinile în poală.

— Cami, eşti bine? am întrebat-o, apropiindu-mă de ea.

— A fost iar în camera mea, Sofia, şopti ea şi două lacrimi i s-au rostogolit pe obraji.

Am îmbrăţişat-o şi am ridicat pătura.

— Haide, dormi cu mine.

Ne-am băgat amândouă în pat, faţă în faţă.

— Îţi place de el? mă întrebă ea.

— Sunt nebună după el, Cami, am spus încet. Dar, ce va spune când va afla ce vrea tata să facă? Sau, ce ne face nouă? Va fi scârbit de mine, mă va respinge automat!

Cami mă luă de mână şi îmi zâmbi trist.

Max

Ce naiba aş putea să îi iau unei fete de ziua ei? Fără să fie pervers şi cu tentă sexuală. Aveam nevoie de ajutorul Anastasiei şi norocul era de partea mea, tocmai se pregătea să iasă cu o prietenă.

— Ana, stai! Am nevoie de… un sfat.

Sora mea mă privi câteva clipe, apoi îmi puse palma peste frunte, mimând îngrijorarea.

— Eşti bolnav? Te simţi rău?

I-am dat peste mână.

— Bună glumă, am spus sarcastic. Mă ajuţi, sau nu?

— Bine, bine, spune.

— Ce aş putea să îi iau unei fete de ziua ei?

Anastasia mă privi şocată.

— Haide, treci peste! am răbufnit.

— De când cumperi tu cadouri? Max Sima, vreau să o cunosc, altfel jur că nu mai ai zile bune cu mine! Mă ameninţă ea.

Să o cunoască? Adică… să o aduc pe Sofia acasă? De ce dracu' această idee mi se părea…

— În fine, am spus repede. Ai sau nu vreo idee?

— Flori, ridică ea din umeri. Ciocolată. Plăteşte-o măcar o dată, pufni în râs şi mi-am dat ochii peste cap.

— Nesuferită mică!

— Tatuatule!

Am fugit în camera mea, m-am schimbat într-o pereche de blugi strâmţi şi o cămaşă din bumbac, pe care am suflecat-o la mâneci şi m-am îndreptat pe jos până la cea mai apropiată florărie. Dar, nu mi se părea în regulă ca ea să fie prima fată la care îi cumpăr flori. Voiam să fie Sofia, aşa că am luat un frumos trandafir roşu şi de la un magazin o cutie mare şi scumpă cu bomboane de ciocolată.

Am ajuns cu o jumătate de oră mai târziu la casa lor şi după ce am bătut, Sofia îmi deschise uşa.

Era absolut superbă, iar fanteziile cu ea mă loveau în plin, în subconştient. Purta o rochiţă albă, cu un decolteu

adânc, care mă făcu să înghit în sec, iar părul și-l împletise într-o parte.

— Eşti atât de frumoasă, am spus privind-o intens iar ea se înroşi, zâmbind timid. Ăsta este pentru tine, am spus, întinzând trandafirul.

Sofia îl luă şi mă privi zâmbind.

— Parcă nu îţi plăceau dulcegăriile, mă tachină.

— Nici lămâile. Şi totuşi, se îmbină al naibii de pervers!

Ea chicoti şi m-am aplecat să o sărut pe obraz. Eram „doar” un prieten, aşa că trebuia să mă comport ca atare. Deocamdată.

Sofia mă conduse la sărbătorită, i-am înmânat cadoul spunând un leşinat „La mulţi ani!” şi am ieşit în curtea imensă din spate, unde erau toţi ceilalţi.

I-am văzut intrând pe cei doi băieţi de la facultate, inclusiv pe cel care o atinsese pe Sofia, de data aceasta pupând-o pe ea şi pe Cami. Am simţit cum îmi fierbe sângele în creier şi îmi venea să îl desfigurez, râzând isteric totodată.

— Salut. Eşti coleg cu fetele mele?

Tatăl Sofiei tocmai îmi vorbea şi mi-am luat cu greu ochii de la scena care se vedea prin uşa ce dădea spre curte.

— Bună ziua, domnule. Nu, sunt doar un prieten. Max Sima.

— Mă bucur să te cunosc, Max. Eu sunt Andrei.

— Încântat, am mormăit, pentru că tâmpitul ăla tocmai spusese ceva și fetele au început să râdă.

Ce dracu’ era atât de amuzant? Faţa lui deprimată?

Tatăl Sofiei s-a întors să vadă la ce mă uitam cu atâta

atenţie.

— Ah, Sofia, spuse el. Este frumoasă, nu-i aşa?

M-a prins.

— Da, chiar este.

— Ei bine, te las să te bucuri de compania ei, zâmbi el şi eu am ridicat o sprânceană, zâmbind.

— Mulţumesc.

Atât aşteptam. M-am dus ţintă la Sofia, am prins-o de talie şi am învârtit-o, lipind-o de mine, apoi am început să o sărut, fără să îmi pese de cine ne vede.

— Max, şopti ea.

— Mă exciţi a dracului de tare când îmi spui numele, am rânjit. Aş vrea să te aud cum mi-l gemi.

— Voi sunteţi împreună? ne întrebă boul şi măgarul.

— Exact, am răspuns, îngustându-mi privirea urâtă. Mai ai nevoie şi de alte dovezi pentru a-ţi ţine mâinile acasă, sau nu mai ai nevoie de ele?

Cei doi m-au privit cu teamă şi au dispărut în curte.

— Ești așa de rău! exclamă ea.

— Iar tu eşti a mea, vreau ca toată lumea să înțeleagă asta!

Îmi zâmbi iar şi eu i-am mângâiat obrazul. Puteam să îi privesc ochii aceia frumoşi ore în şir.

— Haide, mă trase ea de mână şi am mers afară unde am mâncat, au adus tortul şi alte chestii de petreceri. Nu mă puteam concentra decât asupra Sofiei, la masă i-am mângâiat pulpa piciorului cu degetele şi am văzut-o închizând puţin ochii, expirând încet. Desenam mici

cerculeţe pe pielea ei, apoi strângeam carnea în mâini, ca mai apoi să o mângâi iar lasciv. Cât timp toţi au mers să facă poze cu sărbătorita şi cu tortul, m-am aplecat şi am sărutat-o de pe umăr până în sus, pe gât, făcându-i pielea de găină.

— Mă vrei, am rânjit pervers şi ea privi timid în jos.

Ziua nu a fost deloc rea, având în vedere că am fost mereu cu ea. Singurul regret pe care îl aveam era că nu i-am spus din prima cu ce mă ocup. Partea ilegală. Acum îmi era al dracului de greu să fac asta, iar drogurile trebuiau vândute într-o săptămână.

Capitolul X

— Cum o să mai trăiesc acum?

Mihai era nervos, trântea lucruri prin casă şi mă abţineam cu greu să nu mă ridic să îi fut una.

— Te-ai atins de drogurile lor. Ce voiai, să te felicite?

El mormăi ceva din bucătărie.

— Bănuiesc că nu ai banii care au lipsit, am strigat ca să mă audă.

— De unde naiba să îi am? se răsti el iar şi am inspirat adânc, încercând să număr până la zece.

— O să cresc preţul la ale mele şi o să mai pun din ce am deoparte.

— Da, mersi, dar eu din ce o să trăiesc acum? se mâţâi el.

M-am ridicat dintr-odată, am mers hotărât în bucătărie ţintă la el, prinzându-l de tricou.

— M-am săturat să te tot scot din rahaturi, în timp ce tu te plângi ca o pizdă! Mişcă şi caută-ţi ceva de lucru, vorbeşte cu George dacă e cazul, dar ţine-ţi dracului gura aia închisă, până nu îţi întorc gura la ceafă!

Mă privi şocat în timp ce am vorbit, rămânând nemişcat chiar şi după ce i-am dat drumul. Dar, mă durea în fund, aveam un plan să îl scot pe el din căcat şi tot el avea gura mare!

Am fost în trei cluburi în seara aceasta, clienţii mei strâmbând puţin din nas la preţuri, dar în cele din urmă, am reuşit să vând destul de multe. În ultimul din ele am întâlnit-o şi pe Lili, era cu aşa-numita „Ginger", două curve. Când m-au văzut, au început să zâmbească pervers şi să se apropie, agăţându-se de mine.

— Oh, iubitule, ce dor mi-a fost de tine! exclamă Lili.

— Încă mai sari din pulă-n pulă? am rânjit batjocoritor.

— Nu fi rău, se bosumflă ea. Haide, am o surpriză pentru tine. Ginger este excitată, la fel şi eu. Ce spui să mergem la mine toţi trei?

Le-am privit pe cele două târfe şi scula mea zvâcni, nu avusese parte de acţiune de mult timp şi le-aş fi îndoit acum, dar ceva parcă nu mă lăsa să accept. Simţeam ceva ciudat… de parcă aş fi responsabil de ceva rău. Mă făcea să mă simt al naibii de mizerabil doar pentru că mă gândisem să merg cu ele.

— Nu mai e la fel de interesant când te speli mereu în aceeaşi găleată, am spus şi le-am întors spatele.

— Să te ia dracu', Max! strigă ea în urma mea. O să îţi

pară ție rău!

— Hai, marş! am spus peste umăr și mi-am scos o ţigară, văzându-mi de drum.

Era sâmbătă şi trebuia să vorbesc cu ai mei. Mama pregătea micul dejun, Anastasia se uita la televizor și tata era în garaj, la maşină.

— Bună, dragule, mă salută mama.

— 'neaţa, mamă. Vreau să vorbesc ceva cu voi… toţi, am spus.

Mama se opri din ce făcea şi îi strigă Anei, fără să îşi ia ochii de la mine:

— Anastasia, cheamă-l, te rog, pe tatăl tău!

După ce ea ieşi, mama mă întrebă panicată:

— Spune-mi, te rog, că nu ai făcut vreo prostie.

Am început să râd.

— Calmează-te, mamă. Din prostiile mele pot să ies şi singur. Vreau doar să vorbesc cu voi.

Tata și Anastasia apărură şi ei, iar eu mă gândeam cum naiba să încep.

— Mâine vreau să aduc o fată acasă, am spus pe nerăsuflate.

Trei perechi de ochi mă priveau de parcă tocmai capul meu luase foc.

— O fată? exclamă mama, cu o sclipire ciudată în ochi.

— Da, este… de fapt, aş vrea să o cunoaşteţi.

— Nu Pot să cred! exclamă Anastasia și mi-am dat ochii peste cap. Data de astăzi o să rămână în istorie!

— Taci, Ana!

— Fiule, mă bucur că ai găsit o persoană atât de specială pentru tine încât te-ai hotărât să ne-o prezinţi, nu numai să o f… spuse tata rânjind, dar se opri la timp pentru că privirea tăioasă a mamei trecea prin el.

Bun, oficial deja mă simţeam ciudat.

— Nu e specială, am spus încet.

— Ooo, ba da, este! chicoti el şi îi făcu cu ochiul mamei, care se înroşi ca o adolescentă îndrăgostită, supărarea trecându-i imediat.

— Bine, eu am terminat aici, am spus grăbindu-mă. Deja mă fac de căcat. Mâine la prânz!

— Max, limbajul! exclamă mama, zâmbind cu drag.

— Lasă-l, iubito, l-am auzit pe tata spunând. Ce spui să termini aici şi să facem un duş împreună?

Ce naiba? Dumnezeule, ăştia doi sunt imposibili!

M-am cărat cât de repede am putut de acolo, uşurat că am scăpat. Acum, mai rămânea doar să o conving pe blondă să vină.

Am sunat-o, iar Sofia îmi spusese că ne vedem la ea. Am ajuns şi am bătut în uşă, după câteva clipe faţa aceea frumoasă şi dulce apăruse de după prag. Avea părul prins într-un coc dezordonat și purta un tricou şi pantaloni de trening.

— Hei, mă salută ea. Intră!

Să intru? Asta era o premieră.

Am intrat în holul mic, m-am descălţat şi am urmat-o până în sufragerie.

— Te deranjează dacă stăm în camera mea? mă întrebă

ea şi eu am ridicat doar din umeri.

Camera ei era ultima de pe un alt mic hol la dreapta. Era bine de ştiut. Am intrat şi am privit în jur, găsind doar simplitate şi bun gust.

M-am aşezat pe pat şi ea rămase în picioare, întrebându-mă:

— Îţi aduc ceva? Un suc sau o cafea?

— Vino aici, am spus cu o voce joasă şi aproape şoptită, întinzând o mână spre ea şi Sofia mă ascultă cuminte.

Se apropie de mine şi am cuprins-o cu mâinile de şolduri, ea punându-şi mâinile pe umerii mei.

— Nu ţi-a fost dor de mine? am întrebat-o şiret.

Ea dădu din cap afirmativ, zâmbind timid.

— Sărută-mă! i-am ordonat şi ea se aplecă puţin, lipindu-şi buzele de ale mele.

Am simţit că explodez când limbile noastre s-au unit, chiar îi simţisem lipsa şi era al naibii de bine să o am în braţe! Am tras-o la mine în poală cu faţa spre mine şi am prins-o cu o mână de păr, băgându-mi şi mai adânc limba în gura ei. Am coborât spre gât, sugând, lingând şi muşcând cu poftă. Cealaltă mână mi-am strecurat-o sub tricoul ei, strângând-o cu putere de şolduri.

— Max, oftă ea şi numele meu pe buzele ei excitate mă stârnea al naibii de tare.

Am întors-o brusc, acum ea fiind pe spate şi am coborât cu gura pe abdomenul ei, sărutând şi lingând până am ajuns la sâni. Deja gâfâiam amândoi, iar când i-am ridicat tricoul descoperind doi sâni rotunzi şi frumoşi, scula mea îmi rupea

pantalonii. I-am cuprins pe rând câte un sfârc în gură, sugându-l tare şi ea scoase un geamăt sexy, înnebunindu-mă.

— Oh, iubito, am mormăit şi mi-am băgat iar limba în gura ei.

— Max, cred că… gâfâi Sofia şi pielea ei fină era tot ce aveam acum în minte. Ar trebui… să ne oprim, spuse ea, şi parcă îmi dădu cu ceva în cap, aducându-mă brusc cu picioarele pe pământ.

— De ce? am întrebat-o muşcându-i lobul urechii în timp ce îi masam un sân, făcând-o să se cutremure de plăcere.

— Ştii că nu pot să fac asta. Nu acum, nu aici, şopti ea şi eu m-am ridicat puţin ca să o privesc.

Era atât de frumoasă acum, excitată de mine, cu buzele roşii şi umflate de la sărutările mele, răvăşită de plăcere. Simţeam ceva crescându-mi în piept când o priveam.

— Şi eu ce fac acum cu betoniera de jos? am întrebat-o, arătând spre şliţul meu. Te vreau, iubito!

M-am aplecat şi am cuprins iar un sfârc între buze, lingând şi trăgând uşor de el cu dinţii.

Închise iar ochii, oftând.

— Nu aici, te rog, şopti ea şi nu ştiu de ce, dar simţeam durere în glasul ei.

I-am aranjat înapoi tricoul şi am ajutat-o să se ridice, aşezând-o la mine în poală.

— Mă exciţi al dracului de tare, nu are rost să te mint, am spus trecându-mi o mână prin păr. Dar, nu vreau să fac vreun pas greşit. Nu cu tine.

Ea mă sărută pe obraz, apoi se cuibări la mine în braţe. Era atât de delicată!

— Mâine vreau să te duc acasă, am spus. Eşti de acord?

— Adică… să îţi cunosc familia? şopti ea, privindu-mă cu acei ochi mari, albaştri.

Am dat din cap că da.

— Mi-ar plăcea, spuse Sofia, zâmbind timid şi am sărutat-o blând pe buze.

Capitolul XI

Sofia

Tocmai parca BMW-ul în faţa casei lor. Era o casă frumoasă, modernă şi elegantă. Din câte mi-a povestit Max, a fost proiectul de suflet al mamei sale, Elena.

— Bun, vorbi el după ce opri motorul şi se întoarse spre mine. Să nu o laşi pe sora mea să te sperie, este mult prea încântată de toată povestea asta. Iar mama probabil o să se topească de fericire când o să te vadă, deci…

— Stai puţin, am spus, privindu-l cum turuie încruntat. Sunt prima fată pe care o aduci acasă? l-am întrebat şocată.

— Normal că eşti prima, doar nu aduc acasă fiecare curvă care mi-o suge! exclamă el şi coborî repede pentru a-mi deschide şi mie portiera.

Îşi împleti degetele cu ale mele şi mă conduse în casă. Ne-am descălţat şi am intrat în sufrageria mare. Era un amestec de crem, alb şi maro deschis foarte bine îmbinate,

astfel încât aveai senzaţia de loc extrem de spaţios şi luminos. O femeie cu păr lung, şaten, extrem de drăguţă, stătea pe canapea lângă un bărbat înalt şi musculos, plin de tatuaje pe braţe şi gât.

Oh, asta explică atât de multe!

O fată care semăna foarte bine cu femeia veni repede cu un zâmbet mare spre mine şi mă strânse în braţe.

— Cât mă bucur să te cunosc! exclamă ea. Eu sunt Anastasia!

— Încântată, am spus puţin uimită datorită primirii ei. Dar, îmi plăcea de ea deja. Eu sunt Sofia.

Mă pupă pe obraz şi l-am auzit pe Max şuierând spre ea:

— Las-o să respire!

Ana a zâmbit în semn de scuză şi ne-am apropiat de părinţii lui, cu care am făcut cunoştinţă. Erau atât de calzi şi prietenoşi! Mama J-ul Max, Elena, insista să îi spun pe nume şi mă pupă şi ea pe obraji.

— Haideţi la masă, ne invită ea şi ne-am îndreptat spre sala de mese, unde ne aşteptau o grămadă de bunătăţi.

— Nu trebuia să vă deranjaţi pentru noi, am spus privind nenumăratele feluri de mâncare şi Elena doar îmi zâmbi.

Voiam să gust câte puţin din toate, pentru că arătau incredibil.

— Sofia, povesteşte-ne despre tine, începu tatăl lui Max, Marco.

— Sunt în primul an la drept, locuiesc cu tata şi Cami, o bună prietenă, pe care tata a adoptat-o după ce părinţii ei şi

mama au murit într-un accident de mașină.

Eram deja roz în obraji, nu îmi plăcea să vorbesc despre asta. Max se foi lângă mine, încordându-și brațele puternice.

— Îmi pare rău, draga mea, spuse Elena blând. Dar, mă bucur că tatăl tău a avut puterea de a avea grijă de voi mai departe.

Am zâmbit strâmb și am luat o gură de apă. Am simțit mâna lui Max pe piciorul meu și l-am privit în ochii aceea cenușii, exact că ai tatălui său. Îmi trase cu ochiul și am simțit cum inima mea bate tot mai tare. Era atât de atrăgător și pervers!

Când mă atinsese în camera mea, îmi fusese puțin frică. Dar mâinile și buzele lui îmi demonstrară că nu toate atingerile sunt dureroase, că plăcerea nu e mereu josnică și umilitoare. Simțisem și eu plăcere și era un sentiment minunat!

Prima mea noapte, în loc să fie o experiență de neuitat, a fost un coșmar adus la realitate. Mă întrista gândul că Max ar putea să afle într-o zi ce s-a întâmplat și mai ales, cu cine. Atunci mă va respinge oripilat și eu voi rămâne cu inima frântă, pentru că acum, în timp ce îi priveam părul șaten dat puțin pe spate, ochii cenușii, pieptul și brațele musculoase, îmi dădeam seama că începeam să mă îndrăgostesc de el.

— Mă bucur că în sfârșit voi avea pe cineva de vârsta mea prin preajmă, spuse Anastasia. Am mare nevoie de o susținătoare între ăștia doi, mama cedează mult prea repede!

Am râs toți și Elena își dădu ochii peste cap, Marco

privind-o cu puţină ciudă şi… perversitate.

— Nu e adevărat! Doar găsesc o cale de mijloc! se apără ea.

— Când tata te priveşte cum o face el doar cu tine, sau şi mai rău, când te sărută, spuse Anastasia acuzator – şi noi toţi râdeam cu poftă – îi cazi în plasă imediat!

— Ce să fac, dacă sunt irezistibil? exclamă Marco şi îi dădu o palmă peste fund Elenei, în timp ce ea strângea farfuriile.

— Marco, copiii! exclamă ea.

— Ştiu aproape la fel de multe ca mine, chicoti el, privind-o pe sub sprâncene, dar apoi se întoarse brusc şi serios spre Anastasia. În afară de tine! Tu nu ai voie să faci aşa ceva!

Mă simţeam atât de bine cu ei, erau grozavi şi îi adoram deja! Şi familia mea fusese aşa acum mulţi ani, până a avut loc accidentul.

Mâna lui Max începea să se mişte acum încet pe piciorul meu şi l-am văzut oftând tot mai greu. Dădea rapid din picior în semn de nerăbdare şi îşi trecu o mână prin păr de câteva ori.

— Vă mai aduc nişte limonadă? întrebă Elena.

— Nu, mamă, mulţumim! răspunse Max înainte ca eu să apuc să mai spun ceva. Mergem să îi arăt casa.

— Oh, aşa e, exclamă ea de parcă tocmai şi-a amintit ceva. Nu i-ai făcut un tur! Mergeţi!

El mă luă de mână şi mă conduse în curtea din spate, unde pe gazonul frumos tuns aveau un leagăn imens din

lemn, un barbeque şi multe flori colorate pe lângă gard. Apoi mă duse sus și îmi prezentă camerele pentru oaspeţi, iar când am ajuns în camera lui, doar deschise uşa şi mă lăsă să intru.

Am păşit înăuntru, primul lucru ce îmi atrase atenţia fuseseră mobila şi covoarele în nuanţe închise, contrastând cu albul puternic al pereţilor. Avea geamuri mari, la fel ca în toată casa, cu draperii lăptoase şi grele.

— Este frumoasă, am spus şi mă cuprinse cu o mână de talie, lipindu-mă cu spatele de el.

I-am simţit respiraţia înaintea buzelor pe gât, dinţii care îmi trimiteau fiori în tot corpul, limba care îmi gusta pielea, erecţia lui pe fundul meu.

— Abia am aşteptat să fiu singur cu tine, îmi șopti el în ureche.

Dacă cu o mână mă ţinea de talie, cealaltă urcă pe picior în sus, ridicând totodată marginea rochiţei roz pal, până ajunse la marginea chilotului.

— Max, am exclamat uşor. Nu ştiu…

— Doar simte-mă, iubito!

Îşi luă mâna de pe talia mea şi mă prinse de bărbie, îmi întoarse capul spre el şi limba lui trecu pervers peste buza mea de sus, apoi îmi intră adânc în gură, făcându-mă să îl sărut cu o poftă carnală nebună.

În timp ce eu eram rezemată cu spatele de pieptul lui şi mă săruta atât de pervers, își strecură mâna în chiloţii mei şi începu să îmi maseze locul acela sensibil, deja umed şi nerăbdător.

Doamne, cât era de bine! Respiram sacadat şi îi şopteam numele, umezindu-mă şi mai tare în mâinile lui.

Îşi mişca degetele între labiile mele, desfăcându-le şi masând cu pricepere, iar eu mi-am lăsat capul pe umărul lui, pierdută în simţuri. Fundul meu se freca de erecţia lui şi răsuflarea lui grea îmi răsuna în urechi. Eram atât de aproape, ştiam că voi ceda pentru că dorinţa îmi furase orice urmă de conştiinţă.

— Vrei să te fac să îţi dai drumul? şopti el şi mi-am deschis ochii brusc.

Mai auzisem asta o dată – prima dată – şi m-am cutremurat.

— Eşti bine? mă întrebă el şi am dat doar din cap că da.

— Max! Îţi sună telefonul! strigă Anastasia de jos.

— Să-mi fut una! exclamă Max şi eu m-am aranjat repede, încă roşie în obraji şi m-am întors spre el. Îmi pare rău, iubito, spuse el, sărutându-mă încă o dată. Dar, promit că asta nu rămâne aşa!

Am coborât amândoi, Max răspunse la telefon şi începu să se răstească la cineva, apoi închise nervos.

— Eşti bine? l-am întrebat.

— Sigur, răspunse scurt.

Le-am mulţumit tuturor pentru această zi specială şi Max mă conduse acasă, când întunericul se lăsase deja.

— Să mă visezi, blondo, şopti el în urechea mea, aplecându-se să mă sărute pe obraz şi apoi captivându-mi buzele cu ale lui.

L-am privit îndepărtându-se şi am intrat în casă. Tata se

uita la televizor, cu o bere în mână.

— Cum a fost cu nemernicul ăla? întrebă el.

— Bine, aproape am şoptit.

— Marco nu ştie ce îl aşteaptă. L-am mai înfundat o dată, dar se pare că s-a reîntors în forţă. De data asta va fi mai uşor, mai ales ca Max este traficant de droguri.

Am îngheţat, crezând că nu mai aud bine.

— Max nu face aşa ceva, am şoptit.

— Oh, nu ştiai? întrebă el batjocoritor. Cu asta se ocupă în cea mai mare parte a timpului, întreabă-l chiar pe el!

Am simţit cum lacrimile ameninţau să iasă şi am fugit în camera mea. Chiar era posibil să se ocupe cu aşa ceva? Droguri? Era chiar atât de periculos? Eu uram pericolul, uram tot ce ţinea de ilegalitate! Şi îmi ascunse acest aspect încă de la început! Eram atât de dezamăgită!

Mă durea sufletul şi acum totul era limpede. De ce acceptasem să mă atingă? De ce alături de el nu simţeam decât lucruri pozitive? De ce mă durea acum atât de tare?

Îl iubeam.

Capitolul XII

Voia să ne întâlnim într-un loc retras din parc. Nu îmi păsa, eu oricum aş săruta-o toată ziua, chiar şi în mijlocul slujbei în Biserică, deci era irelevant pentru mine unde ne întâlneam.

Am ajuns înaintea ei şi m-am aşezat pe o bancă, aprinzându-mi o ţigară. Am apucat să trag câteva fumuri şi

am aruncat restul, când am văzut-o *apropi*indu-se. Dar, era încruntată şi păşea grăbit, apăsat. Se opri undeva la vreo doi metri de mine şi îmi aruncă la picioare un joint.

— Este adevărat că tu vinzi astea? întrebă ea, privindu-mă cu ochii aceia mari.

— De unde ai asta? am întrebat-o tăios.

— Prima seară în care ne-am văzut, îţi aminteşti? Tu i-ai vândut astea?

Am privit-o lung, am simţit un nod în gât. Futai!

— Da. Contează?

— Dacă contează? răbufni ea. Sunt studentă la drept! Am nişte principii, Max! Iar ăla voia să mă drogheze cu prostiile tale!

— Nu te cunoşteam! Şi asta mă scade mai mult în ochii tăi? m-am răstit.

— Problema este că am renunţat de la început la prea multe principii pentru tine! Ştiam că eşti periculos, dar chiar droguri?

— Mă ocupam cu asta înainte să apari tu! am urlat. De ce te deranjează tocmai acum?

— Pentru că nu ştiam! Pentru că nu ai fost suficient de sincer cu mine!

— Dar tu eşti? strigam nervos, gesticulând. Crezi că nu văd că îmi ascunzi ceva?

Am văzut-o ţinându-şi respiraţia.

— Îmi pare rău că am avut încredere în tine, spuse ea… şi simţeam că ard.

— Ce dracului vrei să spui acum? Te desparţi de mine?

— Nu văd altă cale, Max.

— Eşti atât de ipocrită încât crezi că toată lumea e roz cu inimioare? Hai să îţi spun ceva, află că nu e aşa! Iar eu mi-am ţinut mereu partea de înţelegere, nu am umblat cu alte femei, deşi simţeam uneori că îmi explodau coaiele! Sunt suficient de sincer pentru tine?

— Ştiu mai bine decât oricine cât de nedreaptă poate să fie viaţa, Max! Şi cine te-a reţinut să călăreşti ceva? Droguri şi sex, în lumea asta vrei să mă târăşti? strigă ea şi observam cum îi scăpară două lacrimi pe obraji.

Mă durea al naibii de tare să o văd aşa. Ce pizda măsii îmi făcea fata asta?

— Nu, Sofia! Nu m-a oprit nimic, în afară de gândul că te-am atins pe tine şi că în tine vreau să fiu în fiecare fututădesecundă! Am vrut să ies din lumea asta pentru că, în sfârşit, am întâlnit pe cineva diferit! Crezi că e atât de greu să îmi bag pula în toţi şi în toate? Dar, pentru prima dată în viaţă, am simţit ceva!

— Minţi! mă acuză suspinând.

Mi-am trecut nervos o mâna prin păr.

— Tocmai ţi-am spus că ţin la tine şi tu mă acuzi că mint? Ştii ce, nu ai decât să pleci! Bagă-ţi picioarele în tot ce e între noi, şi în mine!

— De ce spui asta? respiră ea greu.

— Pleacă odată! am urlat şi Sofia se întoarse cu ochii în lacrimi şi se îndepărtă.

Mi-am băgat ambele mâini în păr, simţind că rămân fără aer. Ce era în neregulă cu mine? De ce futai doare în halul

ăsta? Ce dracu'…

M-am dus la service, care acum era închis. Am pus mâna pe cutia cu chei şi le-am aruncat în perete, masa cu scule ajunse şi ea cu picioarele în sus.

— Ce naiba? se auzi vocea tatii din spatele meu.

M-am oprit gâfâind, privindu-l încruntat. Se pare că ştia el ceva, pentru că se apropie şi mă întrebă:

— Vrei să vorbim despre asta?

Am respirat adânc de câteva ori.

— Sofia. S-a despărţit de mine.

— Deci, să înţeleg că ţi-a pus capac?

— Poftim? De unde ai scos-o şi pe asta? m-am alarmat.

Tata privi cu subînţeles dezastrul din jurul meu.

— Nu ştiu, nu ştiu ce simt, ce se întâmplă cu mine, de ce sunt atât de afectat, dar jur că îmi vine să nenorocesc pe cineva în clipa asta!

— O iubeşti, băiete, spuse el blând.

Bun, asta e cea mai mare prostie pe care am auzit-o vreodată! Am început să râd aproape isteric, însă ochii ei albaştri care mă bântuiau, pielea ei care mă înnebunea şi felul ei timid şi diferit de a fi mă făcură să mă opresc.

— Nu este posibil…

— Fiule, femeile nu sunt doar pentru futut. Adică, unele sunt, până apare o nesuferită dintr-asta, cum e ea şi cum a fost maică-ta, care îţi dă un scop în viaţă. Care te învaţă să iubeşti ca un nebun şi ajunge să îţi placă al dracului de tare!

— Ce nu ştie ea, e că eu chiar sunt nebun, tată! am spus rânjind şi de data aceasta, el începu să râdă.

— Aşa te vreau! Trebuie să lupţi mereu pentru ceea ce îţi doreşti!

Mă simţeam mai bine. Puţin mai bine.

Sofia

— Ce se întâmplă cu tine? mă întrebă tata.

— S-a terminat, tată! Nu mai sunt cu Max. Te rog, renunţă şi tu la ceea ce vrei să le faci!

— Ce dracu' ai făcut, fată proastă? Ce am vorbit eu cu tine? urlă el şi Cami apăru în fugă.

— Las-o în pace, spuse ea speriată şi tata se întoarse spre ea nervos.

— Noi doi vorbim mai târziu. O să faci cum spun eu, se îndreptă iar spre mine, altfel o să mă gândesc la un final interesant pentru el!

— Te rog! am început să intru în panică, speriată. Lasă-i în pace!

Palma tatii îmi lovi cu putere obrazul, făcându-mi capul să se întoarcă brusc şi violent. Simţeam sângele în gură.

— Mă descurc şi fără voi, javre ordinare! Planul deja e făcut, aştept doar momentul potrivit. Cred că nu mai e nevoie să spun ce se va întâmpla, dacă nu vă ţineţi gura, nu-i aşa? Am poze, am filmări cu tine, îi strigă în faţă lui Cami, o să am grijă să le vadă toţi! Vei fi dată afară de la facultate! Vă pot distruge atât de uşor!

Cu aceste cuvinte, ne mai aruncă o privire ucigătoare şi ieşi trântind uşa în urma lui. Imediat după aceea, Cami fugi

în brațele mele, strângându-mă tare.

— O să meargă la tine la noapte, Cami! Trebuie să îl oprim cumva!

— Nu, nu, Sofia! Dacă te prinde că faci ceva împotriva lui, te omoară! Ne are la mână!

Avea dreptate. Eram umilite, amenințate, și cu psihicul la pământ. Ne era mult prea frică de el, de faptul că nu vom reuși niciodată să scăpăm de el, fără ca toată lumea să afle ce ne-a făcut și să ne arate cu degetul, să ne respingă și să ne condamne.

Max

Trecuse deja o săptămână și simțeam că nu mai am răbdare, trebuia să o văd, să o recuceresc. Ochii ei plini de lacrimi era tot ceea ce mai păstram în minte de când s-a despărțit de mine. Fusesem un bou, știam asta, dar aveam de gând să mă revanșez.

Am stat în mașină a doua zi dimineață, până l-am văzut pe tatăl ei plecând la muncă. Am mai așteptat puțin, ca nu cumva să fi uitat ceva și să se întoarcă, apoi am luat portavocea de pe scaunul pasagerului și m-am oprit în mijlocul străzii, fix în fața casei ei.

— HEI, BLONDO! am strigat puternic în portavoce.

După puțin timp, ea deschise ușa, privindu-mă șocată.

— Ce faci aici? mă întrebă ea, privindu-mă cu ochii ei mari.

— TE VREAU ÎNAPOI. ȘI NU PLEC PÂNĂ NU ACCEPȚI.

— Eşti nebun!

— ŞTIU. MEREU AM FOST. DAR ÎN CLIPA ASTA, SUNT NEBUN DUPĂ TINE.

Cami apăru lângă ea, mă privi şi ea uimită şi apoi îi şopti ceva la ureche Sofiei, după care îmi zâmbi mie încurajator.

— Max, încetează cu aia! Ne văd toţi vecinii!

— NU ÎMI PASĂ! TE VREAU ÎNAPOI, SOFIA!

O fututã de maşină se opri la picioarele mele şi începu să mă claxoneze.

— Ce mă-ta vrei? m-am răstit spre şoferul care scoase capul pe geam.

— Mişcă din drum, nu pot să trec!

— Nu plec de aici până ce fata aia frumoasă nu se împacă cu mine! am spus, privindu-l feroce şi m-am întors din nou spre Sofia, dar vocea boului comentă din nou:

— Du-te naibii şi împac-o în altă parte!

Am pufnit nervos şi am auzit-o pe Sofia rostindu-mi numele în semn de avertizare.

— NU MĂ MIŞC DE AICI PÂNĂ CE EA NU E DIN NOU A MEA! CE PULA MEA NU ÎNŢELEGI? am strigat iar în portavoce. AM VENIT SĂ ÎŢI SPUN CĂ TE IUBESC, SOFIA, DAR CĂCATUL ĂSTA CU FAŢĂ DE CAZ SOCIAL STRICĂ TOT! i-am spus ei, apoi mi-am îndreptat atenţia spre tâmpitul din maşină. VREI O REMODELARE CORPORALĂ ŞI NU ŞTII CUM SĂ O CERI, IDIOTULE?

— Nu vreau probleme, omule! ridică el mâinile în semn se predare. Ia-ţi cât timp ai nevoie!

Asta voiam să aud.

Sofia mă privi total buimăcită şi am rânjit pervers.

— M-AI AUZIT, BLONDO? TE IUBESC!

Sofia veni desculţă până la mine în mijlocul străzii şi mă privi în ochi.

— Vorbeşti serios? şopti ea.

— Jur pe ce am mai drag! Bine, asta ar fi scula mea, dar ştii ce relaţie strânsă am cu ea, deci nu mă joc cu aşa ceva!

Ea chicoti şi îşi înfăşură braţele în jurul meu, iar eu am prins-o de şolduri.

— Şi eu te iubesc, spuse ea, şi aceste simple cuvinte mi-au readus toată fericirea din lume!

Am sărutat-o cu poftă, muşcându-i buza de jos şi împletindu-mi limba cu a ei.

Ce dor îmi fusese de ea! Aveam de gând să nu o mai las să îmi scape atât de uşor de acum înainte!

Capitolul XIII

— Oto vrea să îţi vorbească.

L-am privit pe Scorpion uimit. Îl văzusem pe Oto o singură dată, când am intrat în branşa lui, acum doi ani.

— Ce vrea de la mine? l-am întrebat suspicios.

Mă gândeam că probabil este o capcană a Scorpionului. Îmi calculam şansele în gând şi îmi dădea cu virgulă, avea iar cu el acele trei gorile şi cu siguranţă voi ieşi şifonat, în cazul în care are planuri dubioase cu mine.

— Pui prea multe întrebări. Urcă! îmi făcu el semn spre maşină.

— Nu îmi las motorul aici, am spus hotărât.

Scorpionul își îngustă ochii, privindu-mă urât.

— Atunci urmează-ne. Nu cred că ești atât de prost, încât să fugi.

M-am mușcat de limbă pentru a mă abține să nu îl trimit la origini și am urcat pe motor. I-am așteptat până au pornit și am condus în urma lor aproape o jumătate de oră, până am ajuns la o vilă somptuoasă de la marginea orașului.

Două porți uriașe din fier forjat s-au deschis și au lăsat curtea imensă la vedere, cu o imensă fântână arteziană în mijloc. Au parcat mașina pe alee, iar eu le-am urmat exemplul.

Am intrat împreună cu cei patru mitocani în vila luxoasă, am trecut de un living mult prea luminat și am intrat într-un birou imens. Mobila strălucea în culoarea ei neagră, biroul era pe mijloc și era ocupat de însuși Oto. Cărunt, gras și relaxat.

— Băiete, mă bucur că ai venit! spuse el gesticulând cu mâna în care ținea un trabuc.

— Curiozitatea mă omoară, am ridicat din umeri.

— Cum spuneai că te cheamă?

— Max. Max Sima.

Oto făcu ochi mari.

— Tatăl tău… e cumva Marco Sima? întrebă el și faptul că îmi cunoștea familia nu suna deloc bine.

— Da, am răspuns privindu-l precaut.

Oto începu să râdă.

— A fost luptător de box o perioadă. M-am luptat cu el o

singură dată şi m-a lăsat lat, chicoti. Avea o gagică frumoasă, o şatenă cu ochi verzi. Şi acum îmi amintesc perfect cum arăta.

— Mama.

— Au rămas împreună? întrebă el, apoi tuşi din cauza fumului. Se potriveau.

Deja îmi pierdeam răbdarea şi voiam să aflu odată pentru ce m-a adus Scorpionul aici.

— Ceva îmi spune că nu m-ai chemat ca să depănăm amintiri, am spus.

— Ai dreptate, ai dreptate, dădu el din mână. Max, ai vândut mereu mai multe droguri decât cinci băieţi de-ai mei la un loc. L-ai scos din rahaturi pe prietenul tău prost. Îmi place de tine, vreau să te ridic puţin de pe străzi. Ce spui de o colaborare?

Mi-am cules faţa de pe jos şi am încercat să înţeleg dacă acum el face mişto de mine, sau chiar vorbeşte serios. Îl vedeam pe Scorpion mocnind de nervi şi îmi plăcea a naibii de tare asta, dar gândul meu era acum la fata pe care am dezamăgit-o. Nu puteam să îi frâng inima din nou.

— Îţi mulţumesc pentru încredere, Oto. Chiar apreciez. Dar, planurile mele erau puţin mai diferite, voiam chiar să mă las de afacerile astea.

Oto mă privi nemişcat.

— Sper că ştii la ce ocazie dai cu piciorul, spuse el.

— Ştiu. Dar, încerc… ceva nou.

— Bine, băiete. Tu ştii. Dar, oricum, oferta mea rămâne deschisă.

— Mulţumesc încă o dată, am spus, dând din cap spre el.

Am făcut stânga împrejur şi am ieşit din birou, din casă, mi-am luat motorul şi m-am îndreptat în viteză spre singurul loc unde inima mea avea nevoie să fie.

Am lăsat motorul la o stradă distanţă. Era aproape miezul nopţii, speram ca tatăl Sofiei să doarmă la ora asta. M-am apropiat de casă şi am încercat să rememorez unde se afla camera ei. Era ultima sau penultima din dreapta?

Am mers pe lângă perete şi m-am oprit la penultimul geam. Cami tresări când mă văzu, chicoti, apoi îmi făcu semn spre următorul geam. I-am făcut cu mâna în semn de mulţumire şi am găsit-o pe Sofia, tocmai aşeza nişte cărţi pe birou.

Ciocănitul meu discret o făcu să privească spre geam cu ochi mari, apoi veni repede şi îl deschise.

— Max, ce faci aici? şopti ea agitată.

— Sărută-mă, Sofia! i-am cerut şi ea se aplecă peste geam, ascultându-mă cuminte.

I-am sărutat buzele dulci şi mă temeam că voi retencui casa dacă mă mai excită mult.

Se dădu doi paşi în spate şi m-am urcat peste pervaz, intrând în camera ei.

— Eşti bine? mă întrebă ea în şoaptă.

— Da, eu doar… tocmai vin de la Oto.

Ea nu spuse nimic, doar se aşeză pe pat şi eu am urmat-o.

— Înseamnă că o să fii ocupat zilele astea, spuse Sofia.

— Ba chiar mai bine, mi-a propus să îi fiu aliat.

Şocul se citea pe chipul ei frumos, apoi dezamăgirea în privire.

— Şi ai acceptat?

— Nu.

Nu puteam să îmi iau ochii de la ea, mă fermeca fără nici cel mai mic efort.

— De ce?

— Pentru că te vreau pe tine mai mult, am spus.

Se rezemă de mine, punându-şi capul pe umărul meu.

— Mulţumesc, şopti.

— Eşti mult prea bună pentru mine, Sofia. Nu vreau să adâncesc şi mai mult diferenţele dintre noi.

Am simţit-o încordându-se, dar nu spuse nimic. I-am prins delicat bărbia cu două degete şi i-am ridicat faţa spre mine.

— Spune-mi că mă iubeşti.

— Te iubesc.

— Atunci fii a mea! i-am cerut.

— Max... oftă ea.

— Cât timp ai de gând să mă ţii aşa, Sofia? Deja nu mai gândesc bine, mă excit doar când mă săruţi!

— Mi-e teamă, şopti ea şi mie mi-a trăsnit ceva.

— Eşti virgină?

Întrebarea mea o făcu să se înroşească automat.

— Nu mai sunt, răspunse ea ruşinată. Dar, prima dată nu a fost deloc ceva special pentru mine.

Tristeţea cu care vorbea mă făcu să strâng nervos din dinţi. Îmi doream din suflet să îl cunosc pe nenorocitul care a

atins-o, ca să îi tai scula jos!

— Iubito, niciodată nu aş face ceva care să te rănească!

M-am aplecat şi mi-am lipit buzele de ale ei, băgându-i limba în gură şi simţind cum ea mi-o întâmpină cu a sa.

Ne-am sărutat cu poftă și mi-am strecurat mâna sub tricoul ei, găsind un sân plin şi rotund. L-am masat până ce sfârcul ei se întări sub palma mea, apoi m-am aplecat şi l-am luat între buze, făcând mici cerculeţe cu limba peste el.

Sofia scoase un mic geamăt şi asta mă scoase din minţi. Mi-am prins tricoul de la gât şi l-am dat jos dintr-o mişcare, văzând-o cum îmi priveşte doritoare muşchii tatuaţi ai pieptului, ai braţelor şi coboară cu privirea spre abdomen, până la betelia blugilor. Am lăsat-o pe spate, trecând flămând de la un sân la altul în voie și ea își încolăci picioarele în jurul meu, mângâindu-mi spatele.

Am revenit la buzele ei și m-am frecat cu măreaţa umflătură de locul ei intim, respirând amândoi sacadat.

M-am ridicat puţin în mâini şi am privit-o în ochi. Nu voiam să o grăbesc.

— Spune-mi dacă vrei să mă opresc.

Ea dădu din cap că nu şi am rânjit pervers.

— Abia aştept să fiu în tine, am şoptit şi am început să îi sărut şi să îi muşc pielea de pe abdomen, făcând-o să se cutremure.

Am alunecat cu limba în jos, în timp ce îi dădeam pantalonii jos, apoi am coborât între picioarele ei, îndepărtându-le. Avea un miros delicios şi am început să ling prin material, făcând-o să geamă încet şi lung. Am dat la o

parte materialul şi am cuprins-o toată, ea băgându-şi excitată mâinile în părul meu şi trăgând încet.

Muream şi înviam când o vedeam aşa, umedă, fierbinte şi în culmile plăcerii. Era atât de frumoasă!

M-am ridicat în genunchi şi mi-am desfăcut şliţul, când se auzi un ţipăt din camera de alături.

Sofia

Mă dezmierda cu limba aşa cum nimeni nu o mai făcuse, aşa cum nu ştiam că se poate! Nu mai simţeam niciun pic de teamă, doar plăcere pură!

Se ridică şi îşi desfăcu pantalonii, privindu-mă în ochi într-un mod extrem de sexy, când deodată se auzi un ţipăt din camera de alături.

— Cami! am exclamat speriată, primul lucru la care m-am gândit a fost că tata era iar la ea. Rămâi aici! i-am şoptit în timp ce mă îmbrăcam repede, deşi nu era chiar o idee bună să rămână în camera mea.

Am ieşit repede, am închis uşa în urma mea şi am fugit în camera ei. Tata era deja acolo, iar Cami stătea speriată în fund, pe pat.

— Ce i-ai făcut? l-am întrebat acuzator.

— Nimic! Am venit şi eu să văd ce s-a întâmplat!

— Cami, eşti bine? am întrebat-o apropiindu-mă de ea şi luând-o în braţe.

— Un coşmar, şopti ea. Am avut un coşmar.

— Tu eşti de vină pentru tot! am spus cu ură, temându-

mă să strig pentru a nu auzi Max discuţia noastră.

— Taci din gură, altfel…

— Altfel, ce? Mă mai violezi o dată?

— Ştii bine că a fost o confuzie, eram beat! Am crezut că e ea!

— Nu îmi pasă, sunt fiica ta!

— Dacă nu înveţi să îţi ţii limba după dinţi, nu voi mai face diferenţa! mârâi el şi Cami mă strânse de mână.

— Lasă-l, şopti ea privind în jos.

Tata ieşi din cameră, trântind uşa în urma lui şi l-am auzit intrând în camera sa.

— Eşti bine? am întrebat-o blând.

— Da, sunt bine. Max e încă la tine?

— De unde ştii? am întrebat-o cu ochi mari.

— A încurcat geamurile când a venit, zâmbi Cami.

— Da, e încă aici, am oftat. Dacă auzise ceva?

— Du-te la el, şopti ea.

— Sigur eşti bine? am întrebat-o din nou şi nu am plecat până nu am fost sigură că e ok. Am învelit-o şi am pupat-o pe frunte, cum făceam când eram mici, apoi m-am întors în camera mea.

Max stătea pe pat, îmbrăcat.

— Ce s-a întâmplat? mă întrebă el.

— Cami a avut un coşmar. E bine acum, am spus analizându-i expresia, dar se pare că nu auzise discuţia dintre noi.

Mi-am permis să răsuflu uşurată.

— Tata s-a trezit, l-am anunţat tristă.

— Domnişoară Gherman, mă daţi cumva afară? întrebă el şi reuşi să mă facă să zâmbesc cu acel zâmbet ştrengar al lui.

— Nu vreau să pleci, dar nici să fim prinşi.

Se ridică, iar imaginea lui pe jumătate dezbrăcat îmi defila în minte, punând accent pe fiecare muşchi bine lucrat, pe fiecare tendon, bucăţică tare de piele…

Am închis puţin ochii pentru a-mi reveni şi buzele lui le deschiseră pe ale mele, căutându-mi limba. Mă pierdeam în braţele lui, eram dependentă deja de el.

— Abia aştept să fac dragoste cu tine, blondo, şopti el peste buzele mele, trimiţându-mi fiori dulci în punctul meu sensibil, apoi ieşi înapoi pe geam.

Capitolul XIV

Anastasia ieşi din camera ei, destul de elegantă şi deja îmi făceam filme cum o să îl înlătur pe fraierul cu care ieşea.

— Unde mergi? am întrebat-o.

— La cumpărături, spuse ea trecând pe lângă mine.

— Cu cine?

— Sofia, strigă ea peste umăr.

Am privit-o încruntat.

— Stai, ce? am strigat şi am coborât în grabă scările câte două, pentru a o ajunge din urmă.

Sora mea se întoarse spre mine, dându-şi ochii peste cap.

— Ies în oraş cu Sofia! E vreo problemă?

— Nu… adică, da! Adică, de ce?

— Oh, haide, Max! învaţă să împarţi! Sunt sora ta, ce naiba?

— Bine, am bombănit. Şi de când vorbeşti tu aşa?

— De când locuiesc cu doi tatuaţi vulgari în casă! mi-o trânti ea şi deschise uşa, pregătită să iasă.

— Spune-i Sofiei să mă caute la service! i-am strigat, dar ea deja ieşise.

Nu îmi plăcea când Sofia îşi împărţea timpul cu altcineva. Adică, da, eram conştient că are colegi şi prieteni, dar mă agita acest gând. M-am dus şi eu la muncă, hotărât să mă concentrez pe ceea ce aveam de făcut. Mă certasem chiar şi cu un client care mă acuzase că nu i-am pus bine plăcuţele de frână şi eram pe punctul de a-i băga o frână cu cheia franceză direct între dinţi, când interveni tata.

— Ce spui tu să faci o pauză? Sofia nu aşteaptă la nesfârşit.

Am privit în jurul meu automat.

— Unde e?

— În birou. Ce s-a întâmplat cu marele Max, i s-au înmuiat coaiele? întrebă el, râzând în batjocură.

— Nu mă provoca, câine bătrân! Mama îţi schimbă zilnic lesa!

Se încruntă spre mine, privindu-mă urât în timp ce eu mă îndreptam râzând spre clădire. M-am grăbit să trec de cele două holuri şi am intrat în birou. Era acolo, într-o rochiţă albă scurtă şi cu părul răsfirat. Din trei paşi am fost lângă ea şi am cuprins-o de talie, lipind-o de mine şi

sărutându-i buzele moi cu poftă. M-am dezlipit cu greu din sărut şi mi-am unit fruntea cu a ei.

— Ana mi-a spus că vrei să mă vezi, vorbi ea încet.

— Nu pot să stau prea mult departe de tine, i-am spus, strângând-o mai tare de talie.

— Sunt atât de îndrăgostită de tine! şopti ea, privindu-mă în ochi.

Aceste cuvinte, spuse atât de timid, mă făceau cel mai fericit din lume. Nu îmi mai doream nimic altceva, aveam familia alături şi cea mai frumoasă fată pe care am văzut-o vreodată.

— Vrei să ieşim diseară? am întrebat-o.

— Da. Unde mergem?

— Să ne distrăm, am zâmbit, şi ea chicoti. Dar, trebuie să vii cu mine acasă să mă schimb.

Nu fusese o idee prea bună să fac asta, mama şi Ana au sărit pe ea de cum am intrat. Le-am dezlipit cu greu, pentru că ele au scos artileria grea: au început să vorbească despre haine, farduri, mama a scos chiar şi prăjiturile!

Ajunsă în camera mea, Sofia se aşeză pe pat. Îmi era imposibil să nu mi-o imaginez goală printre aşternuturile mele, iar asta mă aprindea iar.

— Iar te gândeşti la ceva pervers, spuse ea, îmbujorându-se.

— De unde ştii? am întrebat-o suspicios.

— Pentru că ai iar privirea i aceea.

Mi-am dat tricoul jos, văzând-o cum îmi admiră bustul bine lucrat şi cum rozul din obraji devine roşu. Mi-am dat şi

pantalonii jos, rămânând în boxerii prin care ieşea în evidenţă o imensă erecţie.

Sofia înghiţi în sec şi am spus cu o voce joasă:

— Merg să fac un duş rapid. Ar fi mult mai interesant dacă ai veni şi tu, am aţâţat-o, iar ea se mişcă agitată.

— Cred că sunt bine aşa, mulţumesc, şopti.

— Cum crezi, am spus şi mi-am dat jos şi boxerii, rămânând gol în faţa ei.

Îmi venea să râd în hohote de expresia feţei ei, era uimită, şocată, a dracului de ruşinată, dar şi excitată pentru că îmi privea scula cu ochi mari.

Da, iubito, e imensă, ştiu. Moştenire de familie!

Apoi, am intrat la duş, grăbindu-mă pentru a nu o lăsa să aştepte prea mult. Am ieşit cu un prosop în jurul taliei, ea fiind acum lângă geam. M-am apropiat de ea şi am întrebat-o:

— De ce nu recunoşti că eşti atrasă de mine?

— Nu face asta, şopti ea, muşcându-şi buza de jos.

— Într-o zi, o să te iau pe sus şi o să te fut cum vreau eu. Atunci ai să vezi cât de bine e să te laşi purtată de val, cu mine.

Gura i se deschise de la şoc şi eu doar am rânjit malefic. Mi-am dat prosopul jos şi am început să mă îmbrac, simţindu-i privirea asupra mea, apoi am luat-o de mână înainte să fac ceva necugetat şi am coborât, salutându-le pe cele două şi ieşind din casă pentru a ne îndrepta spre maşina mea.

Era deja întuneric afară, am condus printre străzile

luminate de faruri până la clubul în care o văzusem prima dată. Mă privi zâmbind şi i-am tras cu ochiul.

— Ca să mă revanşez, am spus.

Am intrat ţinându-ne de mână şi ne-am îndreptat spre bar.

— Vrei să bei ceva în seara asta? am întrebat-o, aplecându-mă spre ea.

— Nimic în afară de suc, a răspuns.

Am dat o dată din cap şi am cerut barmanului un fresh şi un pahar de Jack cu gheaţă. Ne-am aşezat la o masă retrasă. M-am aplecat să o sărut pe obraz, dar ea îşi puse o mână pe pieptul meu; i-am acoperit-o cu a mea, ţinând-o acolo. Buzele mele au alunecat pe gâtul ei şi simţeam cum se încălzeşte.

— Max, iubire, ce faci?

O voce la care i-aş da foc chiar în acest moment se auzi lângă noi. Am privit curva căreia îi aparţinea şi mi s-a întors stomacul pe dos.

— Ocupat! am spus tăios şi mi-am îndreptat atenţia spre Sofia, care o privea cu ochi mari.

— Aaa, înţeleg! exclamă ea şi am închis ochii, nervos. Ai găsit altă pereche de chiloţi în care să te bagi?

— Nu m-am băgat în chiloţii ei, i-am răspuns scrâşnind din dinţi. Este mult mai interesantă îmbrăcată, decât tine în filme porno.

Mă privi cu ură, după care îşi îndreptă atenţia spre Sofia.

— S-a culcat cu mine de prea multe ori, drăguţă. Dacă îi

dai ce își dorește, te aruncă la gunoi.

Am simțit că fierb de nervi și tocmai mă pregăteam să îi spun vreo două, când Sofia zise:

— Fiecare primește ceea ce merită. Și după cum văd, tu ți-o cam ceri.

Lili se făcu roșie la față de furie.

— Să înțeleg că o alegi pe ea!

— Tu nu ai fost niciodată o opțiune, i-am spus, sorbind din paharul cu tărie. Doar o târfă uzată.

— Javră! Te omor!

Paharul îmi dispăru din mână și tot conținutul lui acum curgea de pe fața și decolteul lui Lili. Spre surprinderea mea, cea care făcuse asta era Sofia.

— Să nu îmi mai spui niciodată așa, strigă ea cu ochii în lacrimi și se îndepărtă în fugă de lângă noi.

M-am ridicat automat, m-am oprit în fața curvei, privind în jos spre ea cu o ură de nedescris și am mârâit:

— Dacă te mai prind o singură dată că te legi de ea, îți rup personal capul de pe umeri! Ai înțeles?

Lili dădu cu frică din cap afirmativ și am trecut pe lângă ea, căutând-o cu privirea pe Sofia. Înăuntru nu o vedeam nicăieri, așa că am ieșit afară. Era la jumătatea drumului spre stația de taxiuri, dar un lingău beat o oprise în încercarea de a o consola. Ea se zbătea în brațele lui și simțeam că nervii mi-au atins limita maximă.

M-am dus direct la el, hotărât, l-am prins de gulerul gecii lui uzate de blugi și l-am tras de pe ea, apoi i-am băgat un pumn în moacă de m-a durut și pe mine.

— Ce dracu' faci, omule? l-am întrebat furios.
— Nu ştiam… plângea…
— Şi te-ai gândit să o consolezi? Te îngrop de viu, idiotule!
Eram pregătit să îl mai lovesc o dată, dar am văzut faţa uimită şi dezamăgită a Sofiei. M-am oprit cu pumnul ridicat, apoi i-am dat drumul nemernicului.
M-am apropiat de ea şi i-am cuprins faţa între palme. Lacrimile ei îmi udau mâinile.
— Nu înseamnă nimic pentru mine.
— Asta e viaţa ta, Max, nu eu, vorbi ea tristă.
— A fost. Acceptă-mă aşa cum sunt, iubito. Cu tot cu trecut.
— E ceva între voi?
I-am şters lacrimile, privindu-i ochii aceea de un albastru curat.
— Am futut-o de mai multe ori. Dar, nici măcar atunci nu a fost ceva între noi. Jur, iubito. De când ai apărut tu, nu am atins altă femeie.
Mă privi cumva ciudat, apoi şopti timid:
— Vreau să fiu a ta.

Capitolul XV

Era apartamentul meu. L-am primit pe la şaişpe ani, când eram în călduri la fiecare cinci minute şi tata, ca un bun şi model tată ce este, mi-a spus că decât să mă fut în toţi boscheţii, mai bine am un apartament al meu. Dar, ceea ce el

nu ştia, era faptul că nu adusesem pe nimeni aici. Niciodată. I-am spus asta şi Sofiei.

— Eşti sigură de asta, iubito?

Ce dracu' era cu mine? Aşteptasem de atâta timp acest moment, iar acum eram gata să dau înapoi pentru ea.

— Da. Simt că tu chiar mă iubeşti, iar eu sunt mult prea atrasă de tine ca să mai neg asta. Te iubesc, Max.

Sofia

Ştiam că sexul este important pentru el. Şi totuşi, era gata să renunţe acum, dacă eu spuneam un simplu „nu". M-am ridicat pe vârfurile picioarelor şi i-am prins buza de jos cu dinţii, trăgând de ea puţin şi trecându-mi limba peste ea.

De ce acceptasem să mă culc cu el? Pentru că îl iubeam. Pentru că nu mai simţeam frică în atingerile lui, pentru că îmi arătase că dragostea nu doare. Pentru că mă făcea să mă simt dorită şi iubită, frumoasă. Felul în care îmi răspundea acum la sărut, atât de pasional, trimitea fiori adânci de plăcere în toate zonele mele erogene.

Mă ridică în braţe, apoi merse cu mine până lângă pat şi mă aşeză pe spate. Coborî cu sărutul spre gât, claviculă şi trase de bretelele subţiri ale rochiei, dezgolindu-mi sânii. Îi mângâie încet, privindu-i.

— Cât eşti de frumoasă, şopti el.

Se năpusti asupra lor, lingându-mi sfârcurile, în timp ce se freca cu prohabul lui gros de locul dintre picioare. Era atât de bine, gâfâiam deja cu mâinile adâncite în părul lui, iar

când Max îmi supse pe rând sfârcurile, am gemut înfundat.

— Da, iubito! şopti el.

Îmi mângâie piciorul, ridicând rochia până la talie şi mă atinse prin chiloţi. Un fior îmi străbătu corpul, umezindu-mă. Max îmi scoase rochia de tot, apoi se ridică în genunchi și își dădu tricoul jos. Arăta atât de bine, încât îl voiam chiar acum în mine! Toţi acei muşchi încordaţi de excitare ieşeau atrăgător în evidenţă, nu îmi venea să cred că acest băiat sexy este al meu!

El întinse mâinile şi îmi prinse marginea chiloţilor, trăgând de ei în jos. Eram goală şi excitată sub privirile lui flămânde, însă se aplecă și continuă să îmi sărute abdomenul, până ajunse jos. Gura lui se rotea, lingea, sugea, până am simţit că tremur, reuşea să mă facă să mă pierd pe mine, să nu mai gândesc coerent. Eram cu ochii închişi, gemeam şi îl simţeam doar pe el.

Se ridică înapoi la mine, sărutându-mă şi adâncind două degete în mine, mişcându-le şi făcându-mă să gâfâi.

— Max, am şoptit. Nu mai pot…

— Sunt aici, iubito, spuse el cu o voce groasă şi își dădu jos pantalonii şi boxerii, poziţionându-se între picioarele mele.

Împinse încet şi am simţit puţină durere şi presiune, însă el mă sărută lent, cuprinzându-mi un sân cu mâna și frământându-l încet. Încet, durerea se estompa şi plăcerea îi lua în forţă locul. Max intra şi ieșea din mine tot mai repede și adânc.

— Mă înnebuneşti, vorbi el excitat. Eşti a mea, iubire!

Şi ne-am sărutat exact când acea senzaţie delicios de intensă ne străbătu corpurile.

Am rămas întorşi unul spre celălalt, goi, el mângâindu-mi corpul de sus de la umăr până la fund şi înapoi.

— Este prima dată când nu fac sex pervers, spuse el.

— De ce? l-am întrebat.

— Pentru că vreau să îţi demonstrez că eşti importantă pentru mine.

I-am zâmbit timid. Se pare că după tot răul din viaţa mea, apăruse şi puţin bine. În persoana unui tip periculos, musculos și tatuat, posesiv și vulgar. Da, viaţa este surprinzătoare.

— Cât de pervers? m-am trezit spunând și am roșit automat.

Max mă privi cu ochi mari.

— Oh, iubito, ce îmi faci tu mie! exclamă el, arătându-mi mădularul pregătit.

Se aplecă spre mine şi îşi băgă limba în gura mea, sărutându-mă. Am gemut încet, îl voiam iar.

Max mă întoarse brusc pe burtă, urcându-se peste pulpele mele.

— Spune-mi dacă e prea adânc, şopti el şi intră brusc în mine, strângându-mă de șolduri.

O senzaţie de plinătate mă cuprinse, iar acum îmi dădeam seama ce voia să spună. Îl simţeam tot, dar era atât de plăcut, încât din nou mă pierdeam în simţuri.

Mă întoarse din nou pe spate, desfăcându-mi picioarele şi intrând din genunchi. Întinse mâna şi îmi mângâie cu

arătătorul buzele, dar eu am deschis gura şi i-am supt degetul. Max gemu gros, înteţind ritmul până am cedat amândoi.

Eram obosiţi, extenuaţi chiar. Eram deja cu ochii închişi, când l-am simţit pe Max învelindu-mă, sărutându-mă pe frunte şi apoi mă strânse în braţe. Am adormit amândoi.

Max

Telefonul meu suna în prostie, dar eu eram al naibii de obosit. De ce eram oare aşa de obosit? Ah, da! Sofia! Acum îmi dădeam seama că mâna mea era în jurul taliei ei. Perversa asta mică mă stoarse de puteri! Telefonul încă suna, scoţându-mă din minţi.

— Ce pula… am mârâit nervos.

Am deschis într-un final ochii şi am privit ecranul luminos. Era tata.

— Da? am spus.

— Unde dracu' eşti? tună el.

— La apartament, m-am răstit. Unde arde?

— La tine în freză, dacă nu îmi spui unde e soră-ta! Bun, acum m-am trezit cu adevărat.

— De unde să ştiu eu? Nu a ieşit aseară?

— Ba da, dar nu s-a mai întors, expiră el disperat. Şi are telefonul închis.

— Ajung imediat, am spus şi am sărit din pat. Sofia se trezise cât timp am vorbit cu tata, iar acum mă privi cu groază.

— Unde e Ana? întrebă ea.

— A dispărut, am vorbit în timp ce mă îmbrăcam în grabă, ea urmându-mi exemplul şi luându-şi hainele de pe jos.

— Poate a rămas la o prietenă, şopti ea tremurând.

— Nu fără să anunţe, mai ales ştiind cum e tata. Niciodată nu a lipsit o noapte întreagă de acasă.

Ne-am îmbrăcat amândoi, apoi am sărutat-o apăsat.

— Îmi pare rău, iubito. Te iubesc, să nu uiţi asta. Iar ce a fost între noi…

— Ştiu, spuse ea zâmbind trist. Du-te la ai tăi.

— Şi tu? am întrebat-o uimit. Nu te las aici!

— Iau un taxi, trebuie să ajungi acasă, Max! Voi fi bine!

Am coborât amândoi şi nu am urcat în maşină pana când ea nu se urca în taxi.

Sofia

Am intrat tremurând în casă, după trei încercări eşuate de a băga cheia în uşă. Inima îmi bubuia în piept, în timp ce mă îndreptam spre sufragerie. Şi era acolo, bineînţeles. Legată la mâini, picioare şi gură pe un scaun, ochii Anastasiei se măriră când mă văzu.

Lacrimi amare au început să îmi curgă pe obraji. Tata apăru din bucătărie, cu un pahar de tărie în mână. Era beat.

— Să înţeleg că voi două vă cunoaşteţi, rânji el.

— Te rog, las-o în pace! Te rog! am spus suspinând.

— Nu ştiu dacă să îi trimit o bucăţică din ea lui Marco

prima dată, sau să mă distrez puţin cu ea.

Mâna lui coborî pe sânul ei şi ea începu să plângă, speriată. Îi rupse nasturii cămăşii şi o prinse violent de ambii sâni, prin sutien.

Am sărit asupra lui, lovindu-l.

— Nu o atinge! am ţipat.

Mâna lui se înfipse în părul meu, trăgând până am icnit.

— Dacă mai faci o singură mişcare, te omor! şuieră el.

— Te implor, dă-i drumul! am spus plângând.

— Proasto! Eşti doar o javră, la fel ca mă-ta! Te oferi tu în locul ei?

Anastasia începu să se zbată cât îi permiteau legăturile, implorându-mă din priviri.

— Spune! îmi urlă în faţă, făcându-mă să tresar speriată. Te oferi tu, sau mă joc cu ea până o las lată?

Mă durea sufletul, eram îngrozită şi suspinam întruna. Dar totuşi, am avut puterea să spun:

— Ia-mă pe mine.

Mă trânti pe jos cu putere, zdrobindu-mă cu trupul lui care duhnea a alcool, îmi ridică rochia şi eu mă zbăteam cu putere, fără rezultat. Îmi doream să mor, să scap de el, diavolul care mă chinuise de la moartea mamei, care mă îngrozea, mă dezgusta, mă nenorocea.

Profită de mine în faţa ei, ca o brută ce era. Suferinţa mea nu putea fi descrisă în cuvinte, dar nu voiam ca ea să treacă prin asta. Era sora *lui.* Eu mai trecusem prin asta înainte, ea era pură şi inocentă. Nu merita soarta mea.

Cami intră pe uşă exact când el se ridica de pe mine.

Veni în fugă cu lacrimi în ochi şi se puse în genunchi lângă mine, acoperindu-mă şi plângând în linişte, în timp ce mă strângea în braţe.

Trei fete eram prinse în capcana lui diabolică.

Capitolul XVI

Eram cea care îi ducea mâncare şi apă. Mai furam cate un fruct sau mâncare în plus pentru ea. Nu ştiam cum să fac, dacă fugeam, o omora. Dacă stăteam, nu aveam nicio şansă să scăpăm de aici. Telefonul meu ajunsese bucăţele imediat după ce el profitase de mine, la fel şi al lui Cami şi al Anastasiei. Nu am mai mers la facultate de o săptămână, casa noastră era închisă cu cheia. Diavolul ne aduse la cabana lui, unde ne ţinea cu forţa.

Am deschis uşa încet, pentru a nu o speria. Am băgat cheia apoi în buzunar şi am luat tava cu mâncare de jos, intrând.

Ana stătea pe pat. Era slăbită, dar era bine. I-am zâmbit trist, încercam să zâmbesc pentru ea. Am aşezat tava pe măsuţa mică şi am mers la ea, îmbrăţişând-o.

— Eşti bine? am întrebat-o.

— Da. Dar tu?

— Sunt bine. Uite, ţi-am adus puţină prăjitură. Şi-a cumpărat el şi doar atât a rămas, am spus scoţând din buzunar bucata de prăjitură înfăşurată în şerveţel.

Ana îmi zâmbi cu ochii în lacrimi.

— Ce vrea de la mine, Sofia? Ai mei au bani!

— Nu îl interesează banii, am spus. E vorba de răzbunare.

— Poftim? De ce?

— Tatăl tău… am început să spun, dar am auzit un zgomot şi ne-am ţinut amândouă respiraţia.

— Poate vine, şopti Ana cu teamă.

— Nu se va atinge de tine, da? am încercat să o liniştesc.

— Doamne, când va afla tata! Şi Max!

Numele celui pe care îl iubeam mă făcu să tresar.

— Nu mă va ierta niciodată.

— De ce spui asta? Sofia, eşti o victimă!

— Sunt fiica lui, am spus şi mi-am şters repede o lacrimă. M-a atins, Ana!

— Oh, Sofia! spuse ea, îmbrăţişându-mă. Eu îi voi spune tot! Te iubeşte, s-a schimbat de bunăvoie doar din clipa în care te-a cunoscut!

— Unde eşti, javră?

Vocea lui ne făcu să tresărim speriate. M-am ridicat şi am ieşit, închizând repede uşa în urma mea. El apăru pe hol, privindu-mă urât.

— Ce ai făcut acolo?

— I-am dus mâncarea. La ora douăsprezece, aşa cum ai spus, am răspuns tremurând.

Spre uşurarea mea, nu mai zise nimic. M-am întors în camera pe care o împărţeam cu Cami.

Max

Mama plângea încet într-o batistă, în timp ce eu şi tata ne certam cu poliţiştii.

— Cum pula mea nu aveţi niciun indiciu, după o săptămână întreagă? Şapte zile! urlă el.

— Domnule Sima, facem tot posibilul…

— Tot posibilul pe dracu'! i-am tăiat cuvântul. Dacă ajungem prea târziu la ea, jur că vă nenorocesc pe rând! Pe toţi!

Niciun martor. Niciun indiciu. Nimic! Sora mea a dispărut în spaţiu, s-a evaporat, pur şi simplu nu mai ştim nimic de ea!

Şi Sofia la fel. Acasă la ea nu mai e nimeni, asta înseamnă că a plecat împreună cu tatăl ei şi cu Cami. S-au mutat, cel mai probabil. Atunci de ce mama măsii nu mi-a spus? Ce dracu' am însemnat eu pentru ea? O aventură? Voia să îşi demonstreze că mă poate pune cu botul pe labe? Nu îmi venea să cred, uram faptul că mă durea sufletul din cauza ei şi preferam să simt furie, decât durere. Nu merita!

Ana… oh, Ana! îmi pare atât de rău pentru toate dăţile când am fost nesimţit cu tine! Surioara mea mai mică! Mereu a fost frumoasă, iar când mama îi prindea două codiţe când era micuţă, îmi venea să o strâng în braţe şi să nu îi mai dau drumul! Dar, nu am recunoscut niciodată asta, doar eram bărbat, ce naiba! Acum i-aş spune toate dulcegăriile de pe lume, doar ca să o văd acasă.

Durerea mamei adâncea suferinţa noastră, nu trecea o zi fără să nu plângă, iar asta ne dărâma pe mine şi pe tata. Încercam să o consolăm, dar ce poţi să îi spui unei mame

care nu îşi mai găseşte fiica?

— Ştiţi ce, afară! strigă brusc tata spre mulţimea de poliţişti care se aflau la noi în casă.

Mama îl privi cu ochi mari, eu încruntat pentru că nu înţelegeam ce voia să facă.

— Domnule Sima, cred că trebuie să vă calmaţi şi apoi să luaţi o astfel de decizie, vorbi unul dintre ei.

— Mă calmez atunci când tu şi tot neamul tău de poliţai incompetenţi ieşiţi dracului afară din casa mea!

La un semn au ieşit cu toţii, privindu-l ca pe un nebun. Poate că asta şi era acum.

— Marco, ce Dumnezeu faci? întrebă mama şocată.

— Scap de nişte căcaturi cu ochi! Sunt aici de o săptămână, Elena! Şi nu au nimic! Peste o lună va fi la fel, avem nevoie de linişte!

Îşi trecu o mână prin păr, agitat.

— Nu ştiu ce să fac, vorbi el. Mă simt atât de vulnerabil acum!

Şi două lacrimi mari îi apărură pe chip. Nu îl mai văzusem niciodată plângând.

Mama se ridică de pe fotoliu şi veni repede spre el, strângându-l tare în braţe. Tata o îmbrăţişă şi el, pupând-o pe frunte.

Durerea aceea mistuitoare reveni. La dracu' cu tine, Sofia! Te-ai jucat cu mine şi cu tot ceea ce am început să simt pentru prima dată în fututa asta de viaţă! O să plăteşti pentru tot!

— Detectivii, spuse tata cu o fărâmă de speranţă în glas,

trezindu-mă la realitate. Elena, detectivii care l-au prins pe Paul. O să îi chem pe ei.

Pentru prima dată după o săptămână, o urmă de speranţă se ivi în privirea părinţilor mei.

Sofia

— Ce are de gând să facă? Mă întreabă Cami în şoaptă.

— Nu ştiu, i-am răspuns la fel.

— Nu o poate ţine la nesfârşit.

— Poate ăsta e planul, să îi lase în agonie, fără ca ei să ştie ce s-a întâmplat cu ea, am răspuns.

— Ieri avea o armă, zise Cami și m-am întors brusc spre ea, privind-o şocată.

— Ce ai spus?

— Are o armă. L-am văzut ieri punând gloanțe în ea.

M-am cutremurat. Dacă avea de gând să o omoare? Să ne omoare? Nu putea scăpa nepedepsit!

— Cami, trebuie să facem ceva!

— Ai înnebunit? Ne va omorî! spuse ea cu frică.

— Prefer să mor încercând, decât să vină să mă împuște în somn!

Cami mă privi speriata, iar eu am mângâiat-o pe obraz.

— Trebuie să ne gândim la un plan. A trecut deja o săptămână, nu va sta aşa la nesfârşit. Ana trebuie să se întoarcă la familia ei. Noi facem parte din asta de prea mult timp, dar ea trebuie să scape de aici. Trebuie să o salvăm.

— Cum facem asta, dacă el controlează tot? Mi-e frică,

Sofia!

— Şi mie, am şoptit cu ochii în lacrimi. Şi mie.

Capitolul XVII

Aşteptam să ajungă detectivii, iar când aceştia au bătut la uşă, speranţa revenise la noi în casă. Am înţeles că părinţii mei îi cunoşteau, că îi mai ajutase înainte şi asta era chiar încurajator.

— Marco, Elena, salutară cei doi bărbaţi, după ce intrară în casă.

Erau aproape la fel de înalţi şi făcuţi precum tata, îmbrăcaţi în culori închise şi cu figuri serioase.

— Intraţi, îi îndemnă tata şi ne-am îndreptat cu toţii spre sufragerie.

— Vă servesc cu ceva?

— Nu, Elena, nu te deranja. Vrem să trecem direct la subiect. De când a dispărut Anastasia?

— Ieri a fost o săptămână, răspunse tata.

— Bilete de răscumpărare, apeluri telefonice, orice care să vă ducă cu gândul la ea?

— Nimic. Avea prieteni cu care s-a certat, cineva care să nu o suporte?

— Ana este un copil vesel şi pozitiv, nu are duşmani! exclamă mama.

Nu puteam să mai aud aceleaşi întrebări stupide la nesfârşit, nu duceau nicăieri! Deja nu mai suportam presiunea asta, îmi venea să mă urc dracului în maşina şi să

conduc ore în şir, pana rămân fără benzina, aşa cum mai făcusem până acum de trei nopţi la rând. Conduceam pe străzile oraşului, atent la fiecare fată de pe stradă şi imaginându-mi că o găsesc pe Ana… sau pe *ea.* De ce futai încă mai speram să o văd? Pentru ce? Pentru ca ea să îmi poată afirma cu zâmbetul pe buze că doar s-a jucat cu mine?

Mă plimbam agitat, trecându-mi o mână prin păr.

— Noi nu vrem să fim pesimişti, dar trebuie să vă gândiţi şi la varianta ca ea să nu mai fie, vorbi unul dintre detectivi şi am îngheţat. Nu va fi şocul la fel de mare dacă…

Dar nu mai continuă, pentru că mâinile mele erau în jurul gâtului lui.

— Ce şoc mai mare crezi că putem avea, în loc de a sta ca pe ace, neştiind dacă ea mai trăieşte sau nu? Dovedeşte-mi că e moartă, măcar nu o mai aştept să vină acasă! am mârâit, simţind două lacrimi cum îmi curg pe obraji.

Mama şi tata erau în picioare, privindu-mă şocaţi, însă o milă amestecată cu durere profundă se citea în ochii lor.

I-am dat drumul detectivului şi m-am retras în cel mai îndepărtat colţ.

— Facem tot ce putem, spuse detectivul, masându-şi gâtul. Alte evenimente ciudate în jurul dispariției?

— Sofia a dispărut, spuse mama încet, ştiind cât de sensibil este acest subiect pentru mine.

— Nu a dispărut, m-a părăsit. Punct! m-am răstit.

— Adică? întrebă celălalt detectiv şi deja mă enervam.

— Nu mi-a mai răspuns la telefon, acasă nu e, bănuiesc că s-au mutat, am răspuns sec, încercând să ignor durerea

din piept.

— Îmi poţi spune, te rog, numele ei complet?

Mi-am dat ochii peste cap.

— Sofia Gherman.

Tata mă privi cu ochi mari.

— Cum ai spus? întrebă el şocat.

— Sofia Gherman, am repetat enervat.

— Cunosc pe cineva cu numele ăsta, spuse el. Un fost prieten… Andrei Gherman.

Inima mea se opri pentru o secundă interminabilă.

— Pe tatăl ei îl cheamă Andrei, am şoptit.

Ca la un semn, cei doi detectivi s-au ridicat în picioare, scoţând telefoanele.

— Vreau detalii complete despre un aşa numit Andrei Gherman, cazier şi…

— Vorbeşte cu toţi apropiaţii lor, încearcă să îi localizezi…

— Marco, întrebă mama, cu voce tremurândă. Ţi-a mai făcut rău înainte, e posibil să fie tot el?

— Nu ştiu, iubito, vorbi el afectat.

Nu îmi venea să cred! Ştiam povestea tatii, cum a făcut câţiva ani de închisoare din cauza trădării celui mai bun prieten. Andrei fusese acela?

— Înseamnă că Sofia… am vorbit fără să mai pot continua.

— Dacă el este principalul vinovat, ea a fost doar o distragere, o momeală pentru a afla mai multe detalii despre voi, răspunse detectivul pe care l-am strâns mai devreme de

gât.

Sofia

— I-ai dus mâncarea? mă întrebă tata.

— Da, am răspuns cu ochii în pământ.

— În curând nu va mai fi nevoie să o hrănesc, mormăi el deschizând frigiderul şi luând o bere.

— O eliberezi? am întrebat fără gândesc mai departe, o fărâmă de speranţă apărând timid.

— Eşti nebună? se răsti el. Îl las pe Marco să se consume, apoi, când se va obişnui cu ideea că probabil e moartă şi nu o va găsi niciodată, îi voi trimite câte o bucăţică din ea. Va înnebuni de durere, învârtindu-se în gol, fără a şti vreodată ce s-a întâmplat cu adevărat cu ea!

Îl priveam cu şoc, groază şi ură, nu îmi venea să cred că acest om este tatăl meu. Cât de diabolic putea să fie, cât de departe voia să ajungă cu planurile lui groteşti!

— Şi, cu noi ce o să faci? am întrebat cu teamă, deşi conştiinţa mea îmi repeta într-una că nu contează, pentru că oricum ştiu deja răspunsul.

— Dacă vă vedeţi de treabă, vă duc departe de aici. Dacă nu învăţaţi să vă ţineţi gura, ajungeţi bucăţi. Simplu.

M-am cutremurat şi m-am dus direct în camera mea, plângând în pernă şi gândindu-mă la Max. Sufletul meu urla cu disperare numele lui, aş fi dat orice acum ca să mai fiu măcar pentru câteva clipe în braţele lui, apoi putea să mă omoare. Oricum era mai bine decât să mă ia cu el, să mai

trăiesc alături de acest diavol.

Max

A doua zi, la prima oră, detectivii au bătut la uşă.

— Andrei Gherman, spuse unul dintre ei, trântind un dosar gros pe masă. Antecedente cu găleata. Violenţă în familie, conducere sub influenţa băuturilor alcoolice, vandalism. Accidentul în care au fost trei morţi, soţia şi cei doi soţi, şi trei răniţi, respectiv fiica, o minoră şi chiar el, a fost pus sub semnul întrebării.

S-a presupus că el a fost cel care a condus, fiind şi beat, însă el a afirmat că soţia a fost la volan. Ţinând cont că nu s-au găsit amprente pe volan şi corpurile erau lângă maşină, nu s-a putut stabili cu exactitate acest detaliu.

— Dumnezeule, şopti mama şocată.

— Fiica biologică şi cea adoptivă, Sofia Gherman şi Camelia Tot, sunt studente la facultatea de drept. Ultima dată au fost văzute acum o săptămână. Nu şi-au retras dosarele, nu au anunţat că lipsesc. Pur şi simplu au dispărut.

Tata dădu cu pumnul în masă.

— Nemernicul! S-a atins de fiica mea? Îl omor!

— Nu ştim încă concret, dar toate indiciile duc spre ei.

Ei. Sofia e implicată, alături de tatăl ei! Cum putea o fată atât de frumoasă, timidă şi delicată să fie atât de diabolică? Sau asta a fost doar un teatru foarte bine executat? A făcut parte din tot acest plan!

— Spune-mi că ai o adresă! am spus furios.

— Eu spun că ar trebui să aşteptăm întăririle, deja am vorbit cu…

— La dracu’ cu toate, ştii că nu îmi pasă de oamenii tăi! urlă tata. Fata mea poate e la nebunul ăla! îmi spui adresa acum!

— Are o cabană la marginea lacului, oftă detectivul şi îi spuse tatii adresa.

— Să mergem! am spus hotărât şi tata mă privi în ochi. Eram pregătiţi şi ne-am înţeles dintr-o singură privire.

— Iubitule, exclamă mama, prinzându-l de braţ, iar tata o privi blând. Nu pleca, aşteaptă întăririle! Te rog! Am un sentiment ciudat în legătură cu asta!

— Nu îţi face griji, dragostea mea! O aduc pe fiica noastră acasă!

O pupă apăsat pe frunte, apoi o sărută tandru pe buze. Am ieşit din casă şi ne-am urcat în Jeepul detectivilor, aceştia comunicându-le celorlalţi adresa.

— Îl jupuim de viu pe nenorocit! am spus şi tata aprobă hotărât.

Capitolul XVIII

Am ajuns în faţa cabanei, unde se vedea lumină la una dintre ferestre şi am coborât toţi agitaţi, însă în cea mai mare linişte.

— Mergem câte doi. Marco, vino cu mine prin spate, în cazul în care are o ieşire acolo. Ei intră prin faţă. Fără nervi şi gesturi bruşte! Accentuă detectivul cuvintele. Dacă Ana e

aici, orice gest îi este fatal!

Am dat din cap o dată, în semn că am înţeles.

Tata şi unul dintre detectivi s-au pierdut în noapte, iar noi ne-am apropiat de ferestre. Era beznă, cu excepţia luminii care dădea din bucătărie, cred. Zăream o masă şi un frigider. Ne-am apropiat de uşă şi am apăsat uşor pe clanţă, dar era închisă. Detectivul scoase din buzunar un fel de ac şi îl băgă în broască, rotind şi mişcând acul până când se auzi un declic slab.

Ne-am strecurat uşor înăuntru şi am înaintat încet. Întunericul nu ne ajuta deloc, dar reuşeam să distingem forma obiectelor şi să nu ne lovim de ele, până când următorul meu pas făcu parchetul să scârţâie puternic în liniştea apăsătoare din casă.

Am îngheţat amândoi, iar uşa bucătăriei fu dată de perete cu o bufnitură. Andrei apăru în prag, cu mâna în care ţinea un pistol întinsă spre noi. Se auziră două focuri de armă şi noi ne-am aruncat automat la pământ. Am rămas nemişcat câteva clipe, încercând să îmi dau seama dacă m-a nimerit.

Eram întreg!

L-am auzit fugind şi m-am ridicat, întrebând în acelaşi timp:

— Eşti bine?

— Da, după el! răspunse detectivul.

Am fugit spre holul unde a dispărut Andrei, lovindu-ne de tata şi celălalt detectiv, care intraseră prin spate.

— Sunteţi bine? Am auzit focuri de armă! exclamă tata.

— Suntem ok, a luat-o pe aici! Arătă detectivul spre hol.

Ne-am îndreptat spre culoar şi am deschis pe rând toate cele patru uşi, încet şi precaut. Camerele erau întunecate şi goale. Mai rămânea cea din faţă, ultima. Ne-am privit încruntaţi, dar eram hotărâţi. Venisem cu un scop în casa lui, iar felul în care reacţionase, ne adeverise temerile. Am înaintat toţi, dar eu am pus mâna pe clanţă, apăsând şi deschizând totodată uşa.

Era acolo, nenorocitul imbecil era acolo! O ţinea pe Ana de gât cu o mână, în timp ce cu cealaltă îndrepta pistolul spre tâmpla ei. Sofia şi Cami erau într-un colţ, privind speriate toată scena.

Vă e frică acum, când ştiţi că nu mai aveţi scăpare, nu-i aşa?

Îmi venea să mă năpustesc asupra lui, o furie oarbă punând stăpânire pe mine, făcându-mă să tremur. Doar acel pistol stătea între mine şi el. Faptul că surioara mea era terorizată în mâna lui, mă scotea din minţi!

— Marco, vorbi nemernicul cu o voce groasă, ca şi din canal. M-ai găsit.

— Dă-mi fiica înapoi, mârâi tata şi simţeam furia din vocea lui. Se reflecta în mine.

— O s-o culegi de pe pereţi, imediat, rânji el.

M-am înfiorat, promiţându-mi în gând că îl voi tortura lent pentru ce îi făcuse familiei mele.

— Ce ţi-am făcut ca să merit răzbunarea ta, Andrei? Anii de puşcărie nu au fost suficienţi?

Privirea mea se opri asupra ochilor ei albaştri. De ce

încă îi vedeam la fel de inocenți? De ce îmi bate inima tot mai tare, de ce încă sunt sub vraja ei?

— Mereu ai fost în centrul atenției, în timp ce eu eram cunoscut doar ca „prietenul lui Marco”. Mereu a fost vorba de tine și mereu am rămas în umbră. Maria m-a părăsit, știai asta?

— Te-a părăsit din cauza trădării tale, răspunse tata sigur pe el.

— Pe dracu’! Dacă mă iubea cu adevărat, trecea peste. Cum a făcut Elena pentru tine de atâtea ori! Dar ea a fugit…

Fața i se schimonosi și nu știam dacă de furie sau durere. Părul blond, ciufulit și fața obosită îl îmbătrâneau groaznic.

— Îmi pare rău, dar tot îmi vreau fata înapoi! Nu ai niciun drept să te atingi de copiii mei!

— Vreau să suferi, Marco Sima. Vreau să simți și tu măcar o dată în viața asta ce înseamnă să nu primești tot ce îți dorești!

— Andrei, vorbi unul dintre detectivi. Te putem ajuta. Spune orice îți dorești, doar dă-i drumul fetei.

Andrei se aplecă spre gâtul Anei și o mirosi. Îmi venea să îi întorc fața la spate!

— Ia mâinile de pe ea! m-am răstit.

— Vrei să mori tu primul? mă întrebă Andrei și îndreptă pistolul spre mine.

— Nu moare nimeni! strigă tata ridicând ambele mâini în semn de predare. Fac orice îmi ceri, doar lasă-mi copiii în pace! Te rog!

Sirene ale poliţiei se auziră apropiindu-se, iar Andrei privi cu ochi mari în jur, apoi îşi îndreptă atenţia iar spre tata.

— Orice? întrebă el rânjind viclean.

— Orice pentru copiii mei!

— Mori!

Un cuvânt urmat de un foc de armă. Tata se prăbuşi la pământ, apoi se auzi încă o împuşcătură. Bluza Anei se îmbibă cu sânge repede, iar ea se prăbuşi în genunchi, cu o mână pe rana provocată de glonţ. Totul într-o fututǎ de secundă.

— NU! Nu, nu, nu! am strigat, prinzând-o pe Ana înainte să se prăbuşească.

Urmă un al treilea foc de armă, iar Andrei căzu lângă mine cu capul zdrobit şi ţinând încă pistolul în mână.

— Ana, te rog, am început să vorbesc incoerent, nu conştientizam încă ce s-a întâmplat cu adevărat. Tată? Tată! Nu, tată!

Nu se mişca! De ce dracu' nu se mişca? Ana era inertă în braţele mele şi eu simţeam că mă sufoc de durere. Disperarea punea stăpânire pe mine şi mă simţeam pierdut, vulnerabil, gol. Nu ştiam pe care dintre ei să îl strig, pentru care să mă rup pe mine!

O grămadă de poliţişti au dat buzna înăuntru, printre care şi câţiva paramedici. Trei s-au oprit la tata, doi au venit la Ana. Au verificat-o şi unul dintre ei strigă:

— Are puls! Aduceţi targa!

Au luat-o şi au aşezat-o pe o targă, i-au pus o mască de

oxigen pe faţă şi au dus-o de urgenţă la spital. Am văzut câţiva poliţişti scoţându-le pe cele două fete afară, dar de ele mă voi ocupa mai târziu. Eu nu puteam să plec, nu încă, pentru că tata era întins pe jos, cu faţa în sus. Îl resuscitau, umplându-şi mâinile de sângele care curgea încă din pieptul lui, însă tata rămânea la fel de nemişcat.

Nu ştiu cât timp am stat lângă ei, lipsit de orice raţionament, privind doar faţa tatii care nu mai schiţa nimic acum, fără să văd sau să mai aud ceva în jurul meu. Pieptul lui tresărea de la şocurile produse de aparat, însă era un răspuns automat. La un moment dat, cred că după mai bine de o oră, i-am văzut pe toţi oprindu-se. Unul dintre ei se uită la ceas şi spuse:

— Ora decesului: unsprezece patruzeci şi cinci.

Capitolul XIX

Trei zile. Dar, oare erau suficiente? De atât avea nevoie un om ca să se împace cu ideea că celălalt nu mai este? De atât avea nevoie un suflet ca să îşi ia rămas bun de la alt suflet? Nu cunoşteam răspunsul concret la această întrebare, speram doar ca în timp, durerea să scadă în intensitate. Aveam un gol în piept şi zi de zi mă sfâşiam pe mine pentru a-l acoperi, dar nu era suficient. Era acolo în permanenţă, la fel ca şi amintirea lui în inima şi gândul meu.

Murise pentru noi. Pe el îl voia Andrei, altfel o omora pe Ana. Pe mine. Şi el a făcut cel mai nobil gest pentru un părinte, a rămas neclintit pentru copiii lui. Merită să ajungă

în locul promis celor buni, unde nu există tristeţe, ci doar pace sufletească.

A ajuns printre îngerii tatuaţi.

Fusese o înmormântare extrem de mare. Toţi cei care l-au cunoscut au venit să îi aducă un ultim omagiu celui care a fost Marco Sima. Era impresionant, însă nu conştientizam asta acum. Eram extrem de îngrijorat pentru mama. Când aflase de moartea tatii, se prăbuşise de durere. Apoi, repetase într-una că ea simţise ceva, iar acum iubirea vieţii ei a părăsit-o. Acum, de abia dacă mai vorbeşte, blestemându-l pe Andrei pentru ceea ce i-a făcut familiei ei. Este înfiorător de dureros să încerci să fii puternic în exterior în faţa tuturor, dacă înăuntrul tău te adânceşti în disperare.

Ana era stabilă, dar se afla într-o comă indusă. Fusese operată şi medicii spuneau că aşa se va recupera mai repede. Ea încă nu ştia de moartea tatii, îmi era o groază imensă de clipa în care vom fi nevoiţi să îi spunem. Cum aveam de gând să îi spunem?

Când sicriul tatii fu acoperit de pământ, mama întinse mâna spre el, plângând în hohote:

— Nu pleca, dragostea mea…

O îmbrăţişam strâns, suspinând şi eu încet, neştiind cum să o alin. Nu eram bun la asta, mai ales nu acum când aveam o dorinţă atât de mare să distrug, să nenorocesc pe cineva! Să mă descarc până rămân fără aer!

Dar, acum eram trup şi suflet lângă mama, găsind puterea de a-i mulţumi tatii în gând pentru că el fusese totul

pentru mine. Prietenul meu, omul pe care îl respectam, pe care îl admiram și speram să fiu și eu măcar jumătate din bărbatul care fusese el până acum.

Trecuseră patru săptămâni de la moartea tatii. Aveam de gând să o caut pe *ea,* ținând cont că nu o mai văzusem de atunci. Am condus până la casa ei, cu palmele transpirându-mi de emoţie. Îmi repetam în gând că trebuia să fac asta, așa că nu aveam de gând să dau înapoi.

Am sunat la ușă și mi-a deschis chiar ea. Buzele i se întredeschiseră şocate, în timp ce mă privea cu ochi mari.

— Max, şopti ea.

— Sofia, am spus cu inima bătându-mi ca o nebună în piept.

După încă câteva clipe, deschise uşa şi mă lăsase să intru. Nimic nu mai era ca înainte, renovase întreaga casă. Chiar şi mobila era alta. Schimbase tot.

— Nu pot să cred că eşti aici, vorbi ea cu o voce tremurândă. Am vrut de atâtea ori să te caut, să îţi explic, dar mi-a fost frică de fiecare dată!

— Nu contează, am spus, privind ochii aceia albaştri. Suntem aici, nu?

Ea afirmă printr-o mişcare ezitantă a capului, iar în secunda următoare buzele mele le stăpâniră pe ale ei. Brutal, apăsat, grăbit. Am strâns-o tare de talie, în timp ce ea își afundă mâinile în părul meu. Ne sărutam cu sete, de parcă nu va mai exista ziua de mâine, iar atingerile ei răsuceau cuţite în rănile proaspete.

Am ridicat-o în braţe şi m-am îndreptat cu ea spre

dormitorul ei. Am lăsat-o jos lângă pat şi i-am dat jos bluza, apoi sutienul, dezvăluind acea pereche frumoasă de sâni. M-am aruncat asupra lor, simţind parfumul dulce al pielii ei perfecte.

Era agonizant și îmbătător felul în care corpul ei răspundea atingerilor mele, buzele ei mă îngenuncheau chiar în timp ce îmi promiteam că voi rămâne cu capul sus. Câtă durere poate suporta un om? Pentru că eu mai aveam puţin și mă sfâșiam în interior.

Eram goi, aşa cum fusesem prima dată. Dar, nu era la fel. Ea tremura încet, eu o priveam ca un prădător. I-am sărutat corpul, nevenindu-mi să cred cât îmi fusese de dor. Am atins-o, iar ea începu să geamă în mâinile mele. Se lipi de mine, privindu-mă în ochi, parcă încercând să îmi spună ceva ce cuvintele nu puteau, dar eram convins că încep să delirez. M-am poziţionat deasupra ei şi am intrat încet în ea, făcând-o să îmi geamă numele, iar pe mine să mă înfior.

Era atât de bine, eram atât de perfecţi împreună încât îmi venea să urlu, de ce încă simţeam că locul meu e aici? De ce am crezut că pot să fac asta, când ceea ce simt pentru ea mă lovea acum în forţă, măcinându-mă în interior?

Ne mişcăm cu dor, unindu-ne până când amândoi ne-am afundat în plăcere. Eram epuizat fizic şi emoţional, dar nu aveam de gând să arăt asta. Nu pentru asta venisem astăzi.

Am început să mă îmbrac, stând cu spatele la ea.

— Pleci, deja? mă întrebă încet.

— Da, am răspuns.

— Max, crezi că am putea să vorbim…

— Nu mai avem nimic de discutat, Sofia, i-am tăiat-o privind-o rece.

Ea împietri, şocată.

— Mersi pentru futai, a fost ok, am ridicat din umeri.

— Nu înţeleg, şopti ea cu ochii în lacrimi, iar eu ignoram vocea care urla disperată în capul meu.

— Nu e la fel de plăcut când şi de tine se foloseşte cineva, nu-i aşa? Eşti o falsă şi o ipocrită, la fel ca şi tatăl tău!

— Max, te rog, suspină ea cu lacrimile curgându-i şiroaie, strângând cearşaful la piept pentru a se acoperi în faţa mea.

Nu ştiu de ce, dar mă deranja gestul acesta.

— Mă bucur că am mai avut ocazia să mă distrez cu tine încă o dată, am continuat să vorbesc cu ură. Sper să nu te mai văd niciodată!

Am ieşit pe uşă fără să privesc înapoi, dar simţeam că nu mai am aer. Sufletul meu fusese zdrobit şi aruncat la picioarele ei. Am vrut răzbunare, dar nu am făcut altceva decât să pun sare pe rană. O iubeam cu toată fiinţa, o uram din tot sufletul, amintirea ei era sentinţa mea în lumea aceasta.

Prima mea iubire, prima fată care mi-a atins inima, ultima care va mai avea vreodată parte de sentimente din partea mea.

Capitolul XX

Conduceam ca un nebun în traficul dimineţii, cu mama în dreapta mea. Tocmai ne-au anunţat că o vor trezi pe Ana, pentru că starea ei îi permite. Eram fericiţi, emoţionaţi şi ne era groaznic de frică de discuţia care va urma. Am înjurat câţiva şoferi, era un trafic infernal şi mă băgăm înaintea multora, pentru a reuşi să scap de cozile de la semafoare sau intersecţii.

— Am prioritate, căcat cu ochi! am strigat la un grăsan care s-a băgat înaintea mea.

— Eşti leit taică-tu, şopti mama privindu-mă şi zâmbi.

— Mă aşteptam la: „Max, limbajul!", am imitat-o, nu să îmi zâmbeşti, am rânjit.

— Niciodată nu am vrut să îl schimb pe tatăl tău. Este valabil şi pentru tine. Dacă ţie îţi place să înjuri ca şi în pădure, nu ai decât.

Am râs tare, făcând-o şi pe ea să chicotească. Era o femeie frumoasă, care încă îşi păstra trăsăturile fine.

Odată ajunşi, am mers direct în camera Anei, care acum ne era atât de familiară. Medicul ei împreună cu alte două asistente îi verificau starea, am schimbat câteva cuvinte, apoi îi făcu o injecţie direct în perfuzie, încet, încet, Ana îşi mişcă pleoapele şi îşi deschise ochii.

Medicul i-a vorbit calm, i-a spus că se află într-un spital și că este bine, dar trebuie să îi urmeze indicațiile. A consultat-o, privirea ei s-a îndreptat spre noi zâmbindu-ne

puţin, dar expresia feţei i se schimbă brusc iar aparatul pentru puls începu să sune tot mai repede.

— Domnişoară Sima, vă simţiţi bine? o întrebă medicul.

— Da, vorbi ea slab. Vreau să rămân câteva clipe cu familia mea, dacă se poate.

— Sunteţi sigură?

— Da.

— Aveţi zece minute, abia v-aţi trezit şi starea dumneavoastră trebuie monitorizată în permanenţă.

Cu aceste cuvinte doctorul îşi luă dosarul şi împreună cu cele două asistente ieşi pe hol. Noi ne-am apropiat de ea, iar mama se aşeză pe pat, luându-i mâna într-a ei.

— Cum te simţi, draga mea? O întrebă ea.

— Ca împuşcată, încercă Ana să glumească şi mă bucuram să o văd la fel.

— Medicii au spus că starea ta este tot mai bună, am spus. În curând o să poţi să-mi storci nervii iar.

Ea chicoti slab, apoi oftă adânc şi ne întrebă:

— Unde e tata?

Eu şi mama ne-am privit temători. Abia se trezise, nu voiam să îi spunem încă.

— Vom vorbi despre asta puţin mai târziu, bine? îi zâmbi mama trist.

— A murit, nu-i aşa? mă întrebă cu voce tremurândă. Îmi amintesc că l-a împuşcat şi s-a prăbuşit.

Ochii i s-au umplut de lacrimi şi m-am aşezat şi eu repede lângă ea, luând-o în braţe şi strângând-o la piept.

— Ne-a salvat, Ana. Este eroul nostru. Mereu a fost, încă

de când eram mici și îl vedeam certându-se cu toți pentru familia lui. El ne-a ținut uniți și o va face în continuare.

Mama își șterse pe furiș o lacrimă.

— Suntem uniți, șopti ea. Vă iubesc enorm de mult.

— Și noi te iubim, mamă, am răspuns amândoi și ne-am îmbrățișat cu toții în liniște.

— Sofia… spuse Ana încruntându-se și făcându-mi inima să tresară. Sofia e bine?

— De ce ți-ar păsa de o trădătoare? am întrebat-o printre dinți.

— Trădătoare? șopti confuză. Max, despre ce vorbești?

— Despre faptul că a plănuit cu tatăl său răpirea ta, despre faptul că m-a folosit doar pentru a ajunge la noi, pentru a afla anumite informații! m-am răstit.

— Max, te rog, spune-mi că nu te-ai despărțit de ea! mă certă Ana cu ochii în lacrimi și chiar aveam la un moment dat impresia că probabil delirează.

— Nu, m-am răzbunat! E și mai bine! Acum putem să schimbăm naibii subiectul?

— Max, idiotule! exclamă ea și două lacrimi îi curgeau pe obraji. E o victimă! Tatăl ei i-a făcut viața un iad de la moartea mamei sale, ei și lui Cami. A abuzat-o, Max! Voia să se atingă de mine, dar Sofia m-a apărat, așa că a abuzat-o în fața mea! spuse ea plângând și am împietrit, îngrozit și șocat. A lovit-o. Iar ea continua să aibă grijă de mine, să îmi aducă mâncare pe ascuns, să mă apere indiferent de consecințe!

Durerea explodă în mine, într-un mod puternic și nemilos, umplându-mi ochii de lacrimi. Mama ne privea

când pe unul, când pe celălalt, şocată.

— Nu ai vorbit cu cei implicaţi? Poliţişti, anchetatori, oricine?

Am dat din cap că nu. Bineînţeles că nu, eram mult prea orbit de durere, de setea de răzbunare. Şi după tot ce îi făcuse nemernicul acela, eu am profitat de ea! Dumnezeule, am profitat de ea! Nu mai aveam aer, durerea mă sufoca de-a dreptul, lacrimile nu mai voiau să se oprească şi mama se ridică, îmbrăţişându-mă strâns.

— Trebuie să repari asta, fiule, şopti ea.

Să repar? Ce dracu' aş putea să repar acum? Aş merita să mor în chinuri pentru ce i-am făcut, s-a sacrificat pentru Ana, a suferit atât şi eu mi-am bătut joc de ea. Sufletul meu se sfâşia lent, torturându-mă psihic. Nu o să mă ierte niciodată, am pierdut singura fată pe care am iubit-o cu adevărat pe lumea asta!

Du-te dracului, Max!

Retardat ordinar!

Nemernic fără suflet!

Mi-am băgat adânc mâinile în păr, încercând să respir normal. Ţi-ai futut viaţa, imbecilule! Şi a ta, şi a ei!

— Trebuie să faci ceva, Max! spuse Ana privindu-mă cu milă.

— Tu crezi că ea mai vrea să mă vadă vreodată? Nu mai vorbesc de o împăcare! Am distrus-o, Ana! Nu numai că nu i-am fost aproape, am distrus-o!

— Atunci du-te după ea. Asumă-ţi şi repară-ţi greşelile! spuse mama hotărâtă.

Oare aş mai putea încerca o dată? Fără greşeli de dată aceasta, vreau doar din toată fiinţa mea să o recuceresc, să o fac fericită, să ştiu că sunt motivul din spatele zâmbetului ei. Ştiu că e a mea, că îmi e destinată mie. Nu mă voi da bătut, o voi recuceri chiar și dacă va dura ani întregi. Sofia va fi din nou a mea.

Sofia

Tocmai terminasem încă o tavă cu prăjitură. Arăta delicios, iar doamna care dăduse comanda trebuia să sosească dintr-o clipă în alta.

— Mmm, ce bine miroase! exclamă Cami, ieşind de la duș. Sper că ai făcut mai multă.

— Mereu fac, am chicotit.

— Te descurci foarte bine, clienţii sunt în număr tot mai mare și peste puţin timp, îţi vei deschide propria cofetărie!

— Abia aştept, am zâmbit.

Casa unde am locuit împreună cu tata și Cami am vândut-o, aveam prea multe amintiri urâte acolo. Ne-am mutat în cealaltă parte a orașului. Mama îmi lăsase un cont cu o sumă foarte frumoasă, de care nu am putut să mă ating din cauza tatii. Acum eram în perioada de testare, ca să spun aşa. Voiam să îmi deschid propria cofetărie, dar aveam nevoie de părerile oamenilor, ce le-ar plăcea și ce nu, de aceea deocamdată luam comenzi la domiciliu. Şi era o adevărată nebunie! Prăjiturile mele erau apreciate şi tot mai căutate.

— Ai mâncat? mă întrebă Cami, ştergându-şi părul cu un prosop.

— Imediat, am zâmbit larg, sperând să nu înceapă iar cu discursul ei.

— Sofia, de câte ori ţi-am spus că ai nevoie de energie şi vitamine? Acum nu mai e vorba doar despre tine, nu uita asta!

Cum aş putea să uit? Era motivul pentru care în sfârşit viaţa mea avea un rost.

— Sunt bine, crede-mă. În plus, dacă mănânc prea de dimineaţă, vomit. Cred că bebe nu e prea matinal.

Cami chicoti.

— Aici seamănă cu mine. Păi, nu degeaba sunt eu „tatăl” copilului, nu-i aşa? se prosti Cami.

Am râs amândouă. Ştia tot, normal, şi avea mare grijă de mine, spunând că îl vom creşte împreună, iar eu îi eram chiar recunoscătoare. Max nu voia să mai audă de mine, darămite să mai afle că are şi un copil. Oricum, fusese atât de nedrept, încât nici nu merita să ştie. Mă voi descurca, o aveam pe Cami alături, un vis de îndeplinit şi un bebe care să dea rost tuturor acestor lucruri. Era perfect aşa cum era.

Capitolul I

Aveam o grămadă de treburi pe cap. Toate afacerile de care se ocupase tata erau acum pe mâna mea. Şi nu era ca şi cum nu aş şti ce să fac, doar am lucrat cot la cot cu el atâţia ani, doar că nu mă aşteptam să ajung atât de sus şi mai ales, atât de repede. Lucram mult, dormeam puţin, futeam mult. Adică, noaptea sunam la aceeaşi firmă de escorte de lux, unde deja le cunoşteam toate angajatele şi o chemam pe care o voiam. Şoferul firmei o aducea la domiciliu, iar preţul era pe măsura aşteptărilor.

Pot totuşi să recunosc că aveam o preferinţă pentru o blondă falsă, cu ochi albaştri. Spălăciţi, ce-i drept, dar îmi aducea aminte de *ea.* Şi tot Lara mă însoţea la anumite baluri caritabile, sau alte evenimente la care era necesar să particip.

Am încercat să o caut, dar parcă a fugit în capătul pământului. Casa ei avea acum alţi proprietari, iar ziua în care am văzut-o pe Cami şi aproape am implorat-o să îmi dea adresa ei, a fost cea în care am renunţat. Ea mi-a spus că a plecat la nişte rude îndepărtate din străinătate, încerca să

o ia de la capăt. Voia un nou început, din care eu să nu fac parte şi ţinând cont cât rău i-am provocat, m-am forţat să îi respect decizia.

Mi-am turnat un pahar, trântindu-mă pe canapea. Astăzi nu aveam chef de curve, plus că mâine dimineaţă trebuie să merg să caut un tort pentru ziua mamei. Uitasem să comand unul, aşa că sunt nevoit să caut în cofetării ceva mai special, nu voiam să o dau în bară în faţa ei.

Sofia

O priveam cum doarme, cu sfârcul în guriţă şi cu o mână pe sân. Adormea mereu când o alăptam, iar eu o ţineam în braţe ore în şir, nevenindu-mi să cred că această minune mică este a mea!

Maia mea!

Deşi avea doar o lună, era atât de frumoasă, încât simţeam că mă topesc. Obrăjori pufoşi şi roz, guriţă plină, păr blond şi ochi… ochi cenuşii. Ochii lui Marco… ochii lui Max.

Am oftat, iar ea strânse puţin din buze, trăgând încă puţin din sân şi apoi adormind iar. Era răsfăţată deja, dacă nu avea parte de braţele mele, le avea pe ale lui Cami. Îmi fusese de un real ajutor, nu ştiu ce m-aş fi făcut fără ea! Se trezea noaptea când eu eram prea obosită să mai gândesc, o schimba, o hrănea şi stătea cu ea când eram la cofetărie. Deşi aveam angajate, treceam zilnic pe acolo. Eram extrem de fericită că reuşisem să îmi transform visul în realitate, iar

asta tot cu ajutorul lui Cami.

Îmi venea să râd când îmi aminteam ziua în care s-a născut Maia, adică luna trecută în martie. Contracţiile mele au început într-o dimineaţă, dar fiindcă nu mă durea nimic, nu am anunţat-o pe Cami. Ea plecase la cofetărie și am rămas singură acasă, însă după doar două ore, contracţiile au devenit șocant de exacte şi tot mai dureroase, până când mi s-a rupt apa.

Am chemat o ambulanţă şi am sunat-o pe Cami de pe drum. Totul s-a petrecut foarte repede, iar când au vrut să mă ducă în sala de naşteri, m-am împotrivit cu toate puterile ce le mai aveam. Cami încă nu venise!

Dar peste câteva minute dădu buzna gâfâind şi veni ţintă la mine, pupându-mă pe frunte şi cuprinzându-mi burta cu mâinile.

— Vine?

— Vine.

Îmi zâmbi cald şi automat m-am liniştit puţin. Singura persoană pe care o aveam pe lumea asta era aici. Sora mea.

— Mă scuzaţi, domnişoară, îi atrase doctorul atenţia. Cine sunteţi dumneavoastră?

— Sunt *tatăl* copilului, bineînțeles! exclamă ea, de parcă nu ar fi evident.

— Sunteţi familie de acelaşi sex?

— Poftim? Nu!

— Ce naiba? Nici vorbă! am exclamat deodată și medicul ne privi cu ochi mari.

— E sora mea, i-am explicat medicului.

Nu de sânge, dar nu conta. Era chiar mai mult decât atât pentru mine.

— Bine, am înţeles. Dar acum Sofia trebuie să nască, asta dacă nu vrei să moşeşti copilul chiar tu! i se adresă lui Cami.

Aceasta făcu ochi mari şi dădu energic şi dezaprobator din cap, apoi mă mângâie iar pe burtă şi spuse:

— Abia aştept să te cunosc, Maia! De fapt, aştept chiar aici! Să nu o faci pe mami să o doară prea tare, a avut parte de asta prea mult până acum. Te iubesc!

Aveam amândouă ochii în lacrimi atunci, iar mai târziu în salon, cu Maia în braţele noastre, plângeam ca două fraiere. Au fost nişte momente extrem de intense şi de frumoase.

Zgomotul făcut de mişcarea cheii în uşă mă făcu să revin cu picioarele pe pământ. Cami ajunsese acasă.

— Hei, mă salută ea. Ce faceţi?

— Mâncăm şi dormim, am spus cu drag.

— Iar a adormit la sân? chicoti ea, venind lângă noi şi pupându-mă pe mine pe obraz şi pe Maia pe frunte.

— Ca de obicei, am râs. Ce mai e nou?

— Nimic. Am trimis tortul pentru nunta de mâine şi am livrat chiar eu brioşele comandate de grădiniţă. Sunt ruptă!

— Ţi-am păstrat lasagna în cuptor, sunt convinsă că este caldă încă.

— Perfect, sunt lihnită! exclamă ea îndreptându-se spre bucătărie. Mergi tu mâine dimineaţă? Mi-e lene de pe acum să mă trezesc devreme.

— Sigur, am spus chicotind. Ai noroc că puiul doarme bine noaptea.

— Ţi-am spus că seamănă şi cu mine! strigă ea şi după cum vorbea, îmi dădeam seama că vorbeşte cu gura plină. Uită-te la ea, îi este lene și să mănânce!

Am râs încet şi m-am ridicat, ducând-o în camera noastră. Dormea cu mine în cameră, nici nu luasem în calcul opţiunea de a o lăsa singură noaptea.

A doua zi dimineaţă m-am trezit la prima oră, încercând să nu fac zgomot şi am mers la cofetărie. Le-am ajutat pe fete – angajatele mele – să pregătească prăjiturile pentru vânzarea de peste zi şi am întors semnul cu „ÎNCHIS” invers. Nu după mult timp, uşile cofetăriei „Maya's Sweetland” au început să se deschidă, clienţii ocupând fericiţi mesele. Oamenii, în general, sunt mai fericiţi când mănâncă dulciuri.

Era aproape ora unsprezece, iar eu tocmai făceam o listă pentru necesarul de mâine, când am auzit din nou uşa. Nu m-am uitat imediat, pentru că tocmai scriam ceva, însă vocea aceea groasa şi sexy îmi făcu pielea de găină:

— Sofia?

Capitolul II

Am tresărit. Vocea aceea… oh, Doamne, te rog să nu fie el! Te rog!

Mi-am ridicat încet privirea. Bineînțeles că era el! Atât de sexy, atrăgător, frumos, puternic, senzual… și atât de dureros! Ce căuta aici? Sigur era o coincidenţă, dar nu îmi

plăcea deloc. E al naibii de neplăcut când trecutul îţi face vizite surpriză.

Şi acum, ce aş putea să îi spun? Să fiu furioasă pentru nedreptatea lui, supărată pentru răzbunare? Cum aş putea să fiu aşa, pentru că din ura lui, a răsărit iubire? Deci, fiind aici printr-o coincidenţă, îl voi trata ca pe un vechi prieten. Nimic mai mult.

— Bună, Max, am spus, înghiţind în sec. Ce te aduce aici?

Ochii lui măriţi de şoc mă priveau intens. Îşi trecu o mână prin păr, răsuflă greu şi mă privi iar.

— Unde ai dispărut? şuieră el.

De data aceasta eu îl priveam cu ochi mari.

— Poftim?

— Unde dracului ai dispărut atâta timp? se răsti el.

M-am încruntat.

— Departe de tine şi de viaţa ta! Nu asta ţi-ai dorit?

Pufni nervos, apoi întrebă arătând în jur:

— Aici lucrezi?

O, nu! Nici vorbă! Nu am de gând să mă trezesc cu tine aici de fiecare dată când ai chef de ceartă!

— Nu, îi ţin locul unei prietene, am spus.

Îşi îngustă privirea, suspicios.

Doamna Gruia tocmai sosi după pachetul cu fursecuri pentru nepoţi. Max rămase pe loc, nemişcat şi ne privi insistent şi nepoliticos. Înainte de plecare, bătrânica spuse:

— Draga de tine, cât mă bucur că ai deschis cofetăria asta! Tot ce trebuie să fac acum, este să trec drumul.

Inima mea tresări vinovată şi l-am văzut pe Max respirând adânc. Am dat de naiba!

— Să aveţi poftă, salutări nepoţilor! i-am zâmbit.

Imediat după ce plecă, Max îşi încrucişă mâinile pe piept, făcând acei muşchi delicioşi să se încoarde.

Sofia, unde ţi-e capul?

— Ai avut dreptate, nu lucrezi aici. Deţii cofetăria! apăsă el cuvintele.

— Atunci ştii că am dreptul să îmi selectez clientela. Cumperi sau pleci?

Răspunsul meu tăios îl şocă de-a dreptul, însă nu îmi păsa. Venea după atâta timp, ca să îmi ceară explicaţii?

— Un tort, zise el morocănos.

— De care?

— Nu ştiu, Sofia. De care ai. E ziua mamei.

Oh, Elena! Femeia aceea minunată, blândă şi delicată! O admiram şi o respectam şi acum.

— La mulţi ani! am spus încet. Dacă aştepţi puţin, pot să decorez unul dintre torturile din vitrină, puţin mai special.

— Ok, ridică el din umeri.

Am luat tortul cu cremă de vanilie şi fructe şi am mers cu el în spate, unde se preparau toate bunătăţile. Am făcut câteva inimioare din căpşune, pe care le-am băgat în beţe şi le-am înfipt în tort, am aranjat câţiva trandafiri roşii deasupra şi am rezemat de ei un dreptunghi din ciocolată, pe care am scris: „La Mulţi Ani, Elena!” Arăta mult mai bine.

Tortul l-am aşezat într-o cutie specială şi m-am întors cu el în sală. Max mă aştepta la una dintre mese.

— Este gata, am spus.

— Mulţumesc, spuse el, şi mi-am dat seama că fusese adâncit în gânduri. Vin să îl plătesc.

— Nu trebuie! am sărit. Adică, este pentru Elena. Ia-o ca pe un mic cadou.

M-am întors să plec, dar el mă prinse de mână, făcându-mi fluturii din stomac să se încaiere.

— Ia cina cu mine în seara asta, spuse el, şi evitam să îl privesc în ochi.

Ochii Maiei.

— Nu pot, îmi pare rău, am spus şi mi-am retras mâna, îndepărtându-mă repede, cu inima bătându-mi tare în piept.

Orele au trecut atât de greu, trebuia să rămân pentru o problemă la contabilitate şi să semnez nişte acte, dar nu mai aveam răbdare şi când m-am văzut scăpată, m-am grăbit spre maşină. În neatenţia mea, m-am lovit de o persoană şi m-am dezechilibrat, însă două mâini ferme mă cuprinseră de talie.

Am ridicat privirea, şi am dat peste o pereche de ochi de un verde închis, misterios. Era un bărbat de vreo douăzeci şi opt de ani, brunet şi bine făcut, care îmi zâmbea șarmant.

— Eşti bine? Mă întrebă.

— Da, da, sunt bine, am răspuns. Scuzaţi-mă!

— Nu s-a întâmplat nimic. Şi fără „domnule”, te rog! Eu sunt George.

— Sofia, am spus înroşindu-mă.

— Ce nume frumos, zise. Mă laşi să mă revanşez şi să te

scot la cină?

Ce au toţi bărbaţii cu mâncarea astăzi? Dumnezeule!

— Este drăguţ din partea ta, dar nu pot să accept. Mă grăbesc acasă.

— Ah, da, spuse el, puţin nemulţumit. Probabil te aşteaptă iubitul.

— Nu e asta, am vorbit încet şi mă certam în gând pentru că nu am aprobat.

— Bine, atunci uite cartea mea de vizită. Te rog, foloseşte-o. M-aş întrista enorm dacă nu mi-ai mai da ocazia să te revăd.

L-am privit iar în ochi. Era atrăgător, foarte atrăgător şi avea cuvintele la el. Poate din cauza asta am şi acceptat micuţa bucată de hârtie cartonată.

— O seară minunată, îmi ură el.

— La fel, am spus sec.

Când am ajuns acasă, am mers direct în camera mea şi am luat-o pe Maia în braţe, strângând-o la piept. Cami veni după mine în cameră şi mă întrebă:

— Hei, eşti bine?

— Da, a fost doar o zi grea, am oftat.

Nu voiam să o îngrijorez. Cu siguranţă Max nu va mai reveni, doar şi-a dorit să nu mă mai vadă niciodată!

Am oftat. Of, Maia! Cum se face că te-am purtat nouă luni în burtică, m-am luptat cu greţuri şi pofte totodată, am stat câteva ore în travaliu şi aproape mi-am împins sufletul când te-am născut, ca tu să semeni cu tatăl tău? Este corect aşa?

Oricum, el nu va şti de tine, nu îi voi da încă un motiv pentru care să mă respingă. Nu suntem în cine ştie ce relaţii. Eşti a mea, puiule. Şi voi face tot ce îmi stă în putere să fii fericită. Promit!

M-am schimbat și am luat-o din nou în braţe, pentru a o alăpta. Era un moment magic, de fiecare dată. Şi ca de fiecare dată, ea adormi cu sânul în guriţă.

Max

Îmi venise să mă dau jos din maşină şi să-i fut doi pumni tembelului care intrase în ea, apoi îi făcuse într-una ochi dulci Sofiei. Măgar în călduri! Strângeam cu putere volanul, pentru a nu mă da de gol că o urmăresc. Aveam de gând să aflu singur unde stă.

Cretinul acela îi întinse o carte de vizită, pe care ea o acceptase reţinută. De ce mama dracului o acceptase? Ce avea de gând, să îl sune? îmi venea să îl bat de să îi sune clopotele, însă mi-am promis că nu va avea când să o facă, pentru că am de gând să mă prezint mâine la ea la uşă. Şi să o recuceresc cu orice preţ!

Capitolul III

Sofia

Cami era plecată, de o săptămână se vedea cu cineva pe care îl ştiam doar din vedere, dar nu îmi făceam planuri

pentru ea. Relaţiile ei erau scurte şi dese, îmi făceam doar griji să nu întâlnească pe cineva nepotrivit, nu voiam să sufere mai mult decât a făcut-o deja.

Am terminat de mâncat şi Maia încă nu se trezise, aşa că am făcut puţină ordine în casă, dar câteva bătăi hotărâte în uşă mă făcură să tresar.

Am lăsat pe masă spray-ul de mobilă şi laveta şi am mers să deschid.

Mi s-a oprit inima în piept când l-am văzut pe Max în faţa uşii, cu un zâmbet şiret în colţul buzelor.

— Ce… cauţi aici? m-am înecat.

— Am venit să văd ce mai faci, răspunse el simplu.

— De unde ştii adresa mea? m-am răstit.

— Te-am urmărit aseară. Apropo, sper că i-ai dat foc cărţii de vizită! vorbi el şi mă privi încruntat, aproape fioros.

— Poftim? M-ai urmărit? Cum… Şi nu e treaba ta ce fac eu! m-am revoltat, înroşindu-mă.

— O, ba da devine treaba mea! Şi de ce naiba mă ţii în faţa uşii?

Inima mea tresări. Maia!

— Pentru că nu te-am invitat înăuntru, Max! De fapt, nu te-am invitat deloc!

— Mă întreb dacă ai cafea bună, spuse el senin, zâmbind nevinovat şi îmi venea să îi dau un pumn în gura aia plină şi perversă, frumos conturată…

— Te rog, pleacă, am spus şi nu a sunat deloc convingător din cauză că eram încă cuplată la buzele lui pline.

— Eu vreau cu două cuburi de zahăr şi puţin lapte, spuse şi trecu pe lângă mine, deşi m-am împotrivit cu putere.

Intră în casă şi se opri în mijlocul sufrageriei. Eram îngrozită, mă rugam în gând ca Maia să nu se trezească şi ştiam că trebuie neapărat să îl scot cumva afară!

— Max, te rog, nu este un moment potrivit! l-am certat în şoaptă.

— Vreau doar o cafea, şopti şi el înapoi.

— Hai să o lăsăm pe altă dată! Chiar sunt… ocupată!

— Eu nu. Dar, de ce şoptim? întrebă la fel de încet şi mi-am dat ochii peste cap.

— Stai jos! Nu te mişti de acolo! I-am arătat canapeaua, sperând din tot sufletul să plece după ce îşi bea cafeaua aia stupidă!

— Îmi place când preiei controlul, rânji el pervers şi mi-am dat ochii peste cap, dispărând în bucătărie.

Balansoarul Maiei era aici, la fel şi o grămadă de biberoane. Am pregătit o cafea în timp record, temându-mă să nu vină să vadă toate aceste lucruri, sau şi mai rău, să înceapă să se plimbe prin camere. Totul este posibil când e vorba de Max Sima!

I-am dus cafeaua şi i-am trântit-o în faţă.

— Mulţumesc, spuse el şarmant şi îşi luă ceaşca în mână, lăsându-se relaxat pe spate şi punând un picior peste celălalt, îndoit într-un „L”.

— Max, mă grăbesc. De ce faci asta? m-am plâns.

— Pentru că ieri ţi-am cerut să iei cina cu mine, dar m-

ai refuzat. Nu plec până nu accepţi.

— Nu te înţeleg, am spus confuză. Voiai să dispar din viaţa ta, iar acum mă scoţi la cină! Ce urmăreşti?

— Nimic, vorbi el sincer. Doar fă-mi pe plac.

— Este iar o răzbunare?

Întrebarea mea îl făcu să se încrunte, întunecându-se la faţă.

— Nu, Sofia. E o fututǎ de cinǎ normalǎ, între doi oameni normali! Nu poţi să accepţi odată?

Se enervase. Dar, nici eu nu eram mai calmă.

— Bine! am exclamat. Accept. Acum pleci?

El rânji şi puse ceaşca jos, ridicându-se.

— Mi-a făcut plăcere să te revăd, spuse dulce şi l-am condus la uşă.

Un plânset înfundat se auzi brusc şi am simţit cum îmi îngheaţă inima, picioarele mi se înmoaie şi pământul se învârte ameţitor.

— Ce e asta? întrebă el, întorcându-se brusc spre mine.

Maia plângea tot mai tare, îi era foame şi eu nu știam cum să ies din această situaţie!

— Este fetiţa unei prietene, am grijă de ea câteodată, am răspuns cu inima bubuindu-mi în piept. Şi acum, trebuie să o hrănesc. Mă bucur că te-am văzut! am spus deschizând uşa şi el o trânti înapoi brusc.

— Stai, stai, stai! exclamă el. Vreau să o văd!

Oh, Doamne!

— Poftim?

— Vreau să văd şi eu fetiţa, spuse hotărât.

— Max, e micuţă, nu au voie străinii lângă ea. Te rog, pleacă!

— Nu plec până nu o văd! ridică tonul. Şi nu cred că o vei lăsa să plângă la nesfârşit!

Deja tremuram, nu îmi venea să cred că se întâmplă asta! M-am îndreptat cu paşi repezi spre camera mea şi a Maiei, unde puiul meu plângea în pătuţul ei. Am luat-o în braţe şi s-a calmat puţin, dar guriţa ei căuta sânul meu şi am început să o leagăn uşor pentru a o calma.

M-am întors cu Maia în braţe iar Max stătea încremenit în uşă, privindu-ne. Se apropie încet, o privi atât de intens, încât simţeam lacrimi în ochi şi mă întrebă încruntat, fără să îşi ia ochii de la ea.

— A cui spuneai că e?

— A unei prietene, am răspuns, dar vocea îmi tremura de emoţie.

Max mai făcu un pas, acum fiind exact lângă noi şi îi privi faţa. Maia îşi deschise larg ochii, oprindu-se puţin din plâns şi privindu-l la rândul ei. Atunci am ştiut că adevărul nu mai poate fi ascuns.

— Minţi, spuse el – şi tată şi fiică se priveau acum în ochi. E a mea.

Aceste cuvinte mi-au sfâşiat sufletul. Două lacrimi mari mi s-au prelins pe obraji şi m-am apropiat de pat, aşezându-mă cu ea în braţe.

— Trebuie să o hrănesc, am spus încet, fără nicio urmă de putere.

— Hrăneşte-o.

— Max…

— Nici nu vreau să aud, Sofia! se răsti el.

M-am rezemat cu spatele de perne şi am întors-o spre mine, ridicând puţin tricoul, pentru a nu descoperi tot, aceasta găsind imediat sânul şi începând să sugă cu poftă.

Max îşi trecu de câteva ori o mână prin păr, ne privi insistent, apoi îşi dădu jos geaca, o aruncă pe fotoliu şi se aşeză în faţa noastră, pe marginea patului.

— Cum o cheamă? întrebă el calm, însă se vedea cu uşurinţă cât era de tulburat.

— Maia, am spus.

— Maia, repetă el, privind-o cum mănâncă şi un zâmbet aiurit îi apăru timid în colţul buzelor. E frumoasă.

Am zâmbit şi eu, deşi eram distrusă pe interior. Toată durerea trecutului revenise în forţă.

— De ce nu mi-ai spus? mă întrebă serios.

— După tot ce ai făcut? am şoptit, muşcându-mi buza de jos pentru a nu izbucni în plâns.

— Nu am fost corect, crede-mă că ştiu şi mă lupt cu asta. Dar, un copil… Sofia, meritam să ştiu!

— De ce? Doar ca să mă respingi din nou?

I-am văzut durerea din privire şi îmi doream atât de mult să nu îmi pese! Fusese atât de crud cu mine!

— Nu aş fi făcut asta, spuse. Am aflat totul mai târziu, dar ai dispărut.

— Nu mai contează, Max. Astea sunt vieţile noastre acum. Ea s-a născut din răzbunarea ta, dar mi-a adus doar linişte şi iubire. Este o minune pentru mine.

Am privit-o amândoi cu drag.

— Vreau să fac parte din viaţa ei, Sofia, spuse el hotărât.

— Max…

— Nici nu vreau să aud un refuz! Nu îmi pasă dacă accepţi sau nu, Maia este şi a mea!

— Putem să vorbim altă dată despre asta? l-am întrebat oftând.

Ştiam că nu va renunţa, fiind un lucru atât de important. De aceea, voiam să discutăm ca doi adulţi responsabili.

— Te scot diseară la cină. Ai pe cineva de încredere cu care să stea?

— Cami, am schiţat un zâmbet şi el doar dădu afirmativ din cap.

Înainte să plece, întinse o mână spre Maia şi o mângâie uşor pe obraz, apoi se aplecă şi o pupă pe frunte. Ieşise tulburat pe uşă, iar mie mi se frânse inima de tristeţe şi dor.

Capitolul IV

Max

Eram atât de tulburat, încât am ajuns acasă fără să îmi amintesc drumul şi m-am trântit îmbrăcat, exact cum fusesem afară, pe canapea, unde am stat nemişcat aproape o oră. Gândul şi inima îmi rămase la fetiţa aceea mică, cât un ghemotoc şi de o frumuseţe pură şi delicată.

Maia.

Copilul meu.

Fetiţa mea.

Zâmbeam iar ca prostul, dar fericirea mea nu dură mult. Era fetiţa mea, de ce nu era lângă mine acum? Pentru că eu am dat-o în bară cu frumoasa ei mamă. Rău de tot. Acum îmi dădeam seama de ce Sofia este atât de luminoasă, pur şi simplu nu îmi puteam lua ochii de la ea. Statutul de mamă îi venea de minune, iar când a alăptat-o pe micuţă… mi-a venit să mă arunc la picioarele ei, să o implor să mă primească înapoi. Dar, am văzut că se ţine tare, deşi îşi plimbă delicios ochii peste corpul meu când mă vede şi roşeşte de fiecare dată când o privesc insistent. Mă vrea, a dracului de tare şi vreau să o fac să recunoască asta. Indiferent prin ce metode.

Nu mai joc curat, dacă am făcut vreodată asta. Este timpul să îmi pun toate armele pe masă! Sunt mai hotărât ca niciodată, Maia îmi dă putere. Când i-am privit ochii prima dată, ochii mei, ochii tatii, am ştiut că este a mea. Şi nu o pot învinovăţi pe Sofia pentru că mi-a ascuns asta, nu după modul în care micuţa a apărut. Dar, văzându-le împreună, mi-am dat seama că nimic pe lumea asta nu mai contează atât de mult, ca şi ele! Vor deveni familia mea!

Sofia

— Ce vrea nemernicul? strigă Cami nervoasă, în timp ce eu mă îmbrăcam. I-am povestit totul. După ce şi-a bătut joc de tine şi te-a folosit, acum vrea să facă parte din viaţa voastră? Cine se crede?

— Ştiu, Cami. Dar, şi el ştie acum de Maia. Nu mai pot să

dau înapoi, am spus tristă.

— Ce vrea de la voi?

— Să facă parte din viaţa ei. Pot accepta asta, pot accepta câteva vizite pe săptămână, am spus.

— Şi alea, cu indulgenţă! se răsti ea. Nu le merită, oricum!

— M-am săturat de certuri, Cami. Dacă ne putem înţelege amiabil, de ce nu?

Ea pufni încruntându-se, iar eu am aruncat o privire în oglindă. Nu voiam să fiu elegantă, dar nici în pijamale. Optasem pentru o pereche de pantaloni negri, elastici şi mulaţi şi o bluziţă albă, cu volane. Botine şi cardigan. Părul l-am lăsat desfăcut şi eram pregătită.

— Arăţi mult prea bine, o să îi suceşti minţile din nou, mormăi ea.

— Cami, nu se va întâmpla asta! Este necesar să vorbim despre Maia.

— La cum îl cunosc, o să ţi-o tragă în seara asta, spuse ea, şi nu se putu abţine să nu pufnească în râs.

— Cami! am exclamat şocată, însă râsul ei era molipsitor. Am chicotit şi eu încet, dar câteva bătăi în uşă ne anunţă că era aici.

— A sosit sexy Satana, bombăni ea şi am râs cu poftă.

M-am aplecat şi am pupat-o pe Maia pe frunte şi m-am îndreptat spre uşă. Max, în blugi şi un pulover subţire, îmi zâmbi păcătos din prag. Întinse un buchet de trandafiri albi spre mine, iar eu i-am luat roşind.

— Mulţumesc, am şoptit şi am rugat-o pe Cami să îi

aşeze într-o vază.

Aceasta îi luă, merse la coşul de gunoi, îl deschise larg şi îi lăsă să cadă de sus, cu un zâmbet sarcastic pe fată. Dacă eu eram şocată, Max zâmbi viclean.

— Pot oricând să cumpăr alţii, spuse el lejer.

— Am castrat odată un porc, replică ea şi nu ştiam dacă să râd, sau să îi cert.

— Bine, noi plecăm, am spus repede. Sună-mă…

— Dacă se întâmplă ceva, ştiu, îşi dădu ea ochii peste cap şi i-am mai trimis un zâmbet înainte să ieşim.

BMW-ul lui Max aştepta cuminte în faţa casei. Ne-am urcat în el şi ne-am îndreptat spre un restaurant din centrul oraşului. Îmi deschise galant uşa şi ceru un separeu, iar o senzaţie de déjà vu puse stăpânire pe mine.

Am comandat şi aşteptam băuturile.

— Ce face Maia? întrebă el, privindu-mă insistent în ochi.

— Bine, am spus, simţind un fior în stomac.

— Pot să o văd când ne întoarcem? întrebă el şi mi-am dat seama că nu l-am invitat înăuntru când a venit.

— Desigur, am spus repede.

— Vreau să îţi propun ceva, vorbi el serios şi se opri pentru că tocmai ne erau servite băuturile.

— Un fresh tropical pentru doamna şi vinul roze pentru domnul. Vă mai servesc cu ceva?

— Nu, mulţumim, spuse Max şi bărbatul se îndepărtă.

— Ascult, am spus.

— Vreau să vă mutaţi la mine.

Cuvintele lui îmi răsunau în minte din nou şi din nou. Ce joc mai era și ăsta?

— Nu cred că înţeleg, am vorbit reţinută.

— Vreau să fac parte din viaţa Maiei, spuse el, apoi ezită o clipă ca și cum ar mai vrea să adauge ceva, dar se opri și o luă de la capăt. Nu vreau să aibă două case, să o împărţim mereu între noi.

— Este absurd, am spus. Ştii de existenţa ei de douăzeci şi patru de ore şi deja ai pretenţii de la noi?

— Vreau să îi ofer o familie, Sofia, se încruntă el.

— Oh, acum vrei o familie? l-am privit nevenindu-mi să cred ce aud. „Mersi de futai” nu prea sună a familie, nu crezi?

— Nu aveam de unde să știu că ea va veni pe lume! scrâşni din dinţi.

— Pentru că nu ți-a păsat, Max! Ţi-ai bătut joc de mine!

Eram întrerupţi din nou, de data aceasta ne-au adus mâncarea.

Nu ne-am atins niciunul de farfurii, fierbând amândoi în suc propriu.

— Dacă nu îmi accepţi propunerea, o să îmi cer drepturile asupra Maiei.

Un val de căldură mă cuprinse, furia făcându-mi palmele să transpire. Nu îmi venea să cred ce aud, îndrăznea să mă ameninţe?

— Ce ai spus? l-am întrebat, fulgerându-l cu privirea. Nu este pe numele tău, nici măcar în certificatul ei de naștere nu apari!

L-am văzut arzând de nervi.

— Mă doare în cur! Fac un test de paternitate. O să am şi eu drepturi, ca orice tată! Deci, tu alegi! Ne certăm pentru ea în tribunale şi o pasăm de la unul la altul, sau accepţi propunerea mea şi îi oferim o familie normală.

Mă punea să aleg. Nu îmi venea să cred, nu se schimbase chiar deloc!

— Ai rămas la fel de crud, am spus cu ochii în lacrimi, iar el făcu ochi mari, privindu-mă vinovat. Am trecut prin toate singură, iar acum tu apari peste noapte să îmi iei singurul motiv pentru care am rămas întreagă?

— Sofia, oftă el trecându-şi cu nervozitate o mână prin păr. Ştiu că nu am cum să mă revanşez pentru trecut, dar nu mai vreau să fac aceeaşi greşeală şi în viitor. Dacă îmi spuneai de sarcină, îţi eram alături din prima clipă. Jur! Nu mai vreau să dispari aşa, nu când Maia e la mijloc. Are nevoie de ambii părinţi, iar tu ştii asta.

— O să mă gândesc, am spus şi mi-am dat scaunul puţin mai în spate.

— Ce faci? întrebă el mirat.

— Plec acasă, am spus hotărâtă.

— Nici măcar nu te-ai atins de mâncare! exclamă Max iritat.

— Ai avut tu grijă să îmi tai apetitul, am spus, fiind deja în picioare.

— Lasă-mă să te duc eu, zise el ridicându-se.

— Nu e nevoie, merg cu un taxi. Am avut parte suficientă de compania ta în seara asta, am spus rece şi m-am întors pe călcâie, îndepărtându-mă repede de el şi de

toată influenţa pe care o emana asupra mea.

Capitolul V

Max

Mă simţeam ca un nemernic fără suflet. O ameninţasem cu tribunalul, deşi nu aveam de gând să fac asta. După cât a suferit, Maia îi era singura bucurie. Dar, am spus că nu voi lupta corect, vreau să le ştiu lângă mine cu orice preţ. Iar faptul că vorbele mele o făcuseră să se gândească la propunerea mea, însemna că eram pe drumul cel bun.

Şi totuşi, o rănisem iar. O dădeam din bară în bară şi nu mai ştiam cum să o scot la capăt. În plus, îmi era foarte dor de ghemotocul acela mic.

Mi-am trecut o mână prin păr, privind cina noastră neatinsă. Nu mai aveam nici eu poftă de mâncare, fata aceea blondă cu ochi albaştri era mereu în mintea mea. Îmi era al naibii de dor să o sărut, să îmi pierd degetele în părul ei, să fie a mea. Ea e a mea, încă, simt asta!

Sofia

Eram atât de furioasă, încât îmi venea să plâng de nervi. Taxiul ăsta nu mergea atât de repede pe cât mi-aş fi dorit, abia aşteptam să ajung acasă odată! îndrăznise să mă ameninţe cu judecata, este clar ca lumina zilei că nu îi pasă deloc de mine! O vrea pe Maia şi atât. Dar, oricât de mult l-aş

urî în clipa asta, chiar nu voiam un scandal în jurul ei. Tribunale, avocaţi, judecători, martori… mă cutremuram doar când mă gândeam! Nu voiam să o cresc în scandaluri, dar gândul să locuim împreună cu el şi să nu ne suportăm era aproape la fel de groaznic ca şi tribunalul. Aproape.

Am oftat uşurată când am ajuns acasă şi mi-am văzut fetiţa dormind liniştită. Cami mă aştepta şi i-am povestit totul.

— Este un nemernic, mârâi ea. Mereu te loveşte unde te doare cel mai tare.

Mi-am şters pe furiş o lacrimă.

— Este tatăl ei. Nu a ştiut de existenţa ei din cauza mea. Ştiu că nu mi-o poate lua, dar îşi va câştiga anumite drepturi.

— Nu este corect ca Maia să crească aşa, spuse ea.

— Nici eu nu vreau să începem un întreg scandal în jurul ei, dar nu mai pot să am încredere în Max!

— Sofia, mereu ţi-am vrut binele. Iar când Maia a apărut, am fost la fel de fericită ca şi tine! Dar, oricât de mult l-aş urî pe nemernic, are dreptate. Sunteţi o familie, prin ea. Poate reuşeşti să ajungi cu el la un numitor comun, să vă înţelegeţi de dragul Maiei.

Avea dreptate. Nu era vorbă acum de noi şi orgoliile noastre, ci de binele puiului meu.

— O să încerc să mai discut cu el. Dacă voi mai avea ocazia. De la Max mă aştept la orice.

Cami oftă, mă strânse uşor de mână, apoi spuse:

— Merg la somn. Odihneşte-te şi tu, mâine te vei gândi la o soluţie.

Următoarea zi am hrănit-o pe Maia, am făcut mâncare şi la amiază mi-am căutat agenda în geantă, vrând să verific următoarele comenzi, când am găsit cartea de vizită primită cu o zi înainte. Am privit micul carton negru.

George Gal.
CEO of Business Center Corporation
0791 44 45 65

Niciodată nu sunasem prima un bărbat, nu se cuvenea. Dar, ţinând cont că el nu avea numărul meu, era de înţeles. Poate aceasta era şansa mea de a nu mă mai gândi la Max, de a trece peste povestea noastră şi de a-l privi de acum doar ca pe tatăl copilului meu.

Mi-am făcut curaj, iar dorinţa de a uita tot ceea ce numai Max a fost capabil să trezească în mine mă făcu să fiu mai hotărâtă ca niciodată. Îl voi suna, nu am nimic de pierdut.

Mi-am luat mobilul şi am format numărul. După două tonuri de apel, vocea lui se auzi la celălalt capăt al firului şi începeam să mă îndoiesc de alegerea mea.

— Alo?

— Bună, George? Sunt Sofia.

În cel mai rău caz, nu îşi aminteşte de mine şi spun că am greşit numărul. Simplu.

— Ah, frumoasă Sofia! Mă bucur că m-ai sunat, în sfârşit! Ce faci?

— Sunt acasă, căutam ceva şi tocmai am găsit cartea ta de vizită.

— Destinul, spuse el, şi îi simţeam zâmbetul în voce.

Ştiu că te-am invitat la cină, dar în seara asta se întâmplă să se organizeze o strângere de fonduri. Ai vrea să mă însoţeşti?

— Oh, sună… extravagant, am spus şi râsul lui sexy se auzi în telefon.

Sexy? Ce naiba, Sofia?!

— Uite, mereu este plictisitor. Dar, dacă o să am o companie atât de interesantă, cu siguranţă voi reuşi să mă simt bine de data aceasta.

— Nu ştiu ce să spun, eu nu mă învârt în asemenea cercuri.

— Stăm cât doreşti tu. Te rog, acceptă!

Mi-am muşcat buza de jos. Oh, ce naiba!

— Bine, am spus. La ce oră?

— Diseară la şapte vin să te iau. Trimite-mi, te rog, un mesaj cu adresa.

— Sigur. Ne vedem diseară.

— O zi minunată. Oh, şi… Sofia?

— Da?

— Mi-ai luminat ziua.

George

Tocmai am vorbit la telefon cu acea fată care îmi furase gândurile. Sofia. Era frumoasă, o frumuseţe delicată, avea un păr blond ciufulit de vânt şi ochi mari şi albaştri. Buze roz şi pline, tocmai bune de sărutat. Zâmbeam de fiecare dată când mă gândeam la ea, şi anume de vreo cincisprezece ori pe zi.

Nu ştiu ce reuşise să îmi facă cu o singură privire, dar nu mai aveam chef de toate târâturile cu care o ardeam noaptea.

Nu mă aşteptasem să mă sune, părea mai degrabă genul timid, dar mă bucurasem că a făcut-o. Poate cine ştie, ea este femeia pentru care voi lăsa la o parte viaţa de noapte şi în sfârşit mă voi aşeza la casa mea. Da, deja gândeam mult prea departe, dar era prima care nu era atât de evidentă, într-un mod pervers şi tupeist, aşa cum erau toate în ziua de azi.

Am privit ceasul, era abia amiază. Şedinţa cu consiliul începea în cincisprezece minute, iar eu ştiam deja că voi privi mult prea des ceasul ăsta până va veni timpul să merg după ea.

Capitolul VI

Mă priveam în oglindă. Nu ştiu când am fost ultima dată atât de elegantă, acum mă vedeam şi eu cu adevărat frumoasă. Rochia mea, de un alb imaculat şi lungă până în pământ, era cu întreg spatele decupat, se lega la spate cu o fundiţă şi era cât se poate de simplă şi elegantă. Părul mi l-am prins într-un coc voluminos şi am aplicat un ruj de un roşu intens, în contrast cu rochia.

— Sofia, eşti atât de frumoasă! exclamă Cami, intrând în camera mea.

— Mulţumesc, am zâmbit.

— Mă bucur mult că ai în sfârşit o întâlnire! Să nu te prind că ajungi devreme acasă! Mă ameninţă ea.

— Ştii că nu sunt genul care să rămână din prima peste

noapte, am chicotit.

— Ştiu, asta mă şi îngrijorează, oftă ea. Haide, a ajuns!

Avea dreptate, soneria se făcu auzită şi am coborât toate trei, Maia în braţele lui Cami. Am deschis uşa şi George, îmbrăcat la patru ace, bine făcut, frumos şi brunet, stătea în prag. Ochii lui de un verde aprins se măriră când mă văzu.

— Sofia, eşti superbă! exclamă el.

— Nici tu nu eşti mai prejos, am zâmbit timid.

— Mergem?

— Înainte de asta, am spus şi m-am întors, luându-mi puiul din braţele surorii mele, ea este Maia. Este fetiţa mea. Şi Cami este sora mea, locuim împreună.

Mă privi puţin încruntat, dădu din cap spre Cami în semn de salut, apoi se apropie de noi. Îşi puse degetul în palma ei micuţă, iar Maia îl strânse de deget automat.

— Dacă te deranjează, înţeleg, am spus blând. Un copil este ceva serios, dar nu vreau să te mint de la început.

Se aplecă şi îi pupă mânuţa, apoi mă privi în ochi:

— Eşti o femeie minunată, Sofia. De ce m-ar deranja asta?

I-am zâmbit, înroşindu-mă. I-am dat-o înapoi lui Cami şi după ce ne-am salutat, am ieşit cu sora mea strigând după mine:

— Te aştept la micul dejun!

Max

Mă învârteam de vreo zece minute la fututa asta de

strângere de fonduri, evitând toate persoanele pe care le cunoşteam. Şi erau multe. M-am gândit să o invit pe Sofia cu mine, dar nu aveam de gând să stau mult. Voiam să merg eu la ele după aceea, să petrec timp alături de Maia şi de ea.

Am cercetat încăperea, trăgând cu sete din a doua ţigară, când privirea mi se opri asupra *ei.* Era… arăta… cred că nu am văzut femeie mai frumoasă în viaţa mea! Poate mi se trăgea şi de la faptul că eram încă al dracului de îndrăgostit de ea, dar Sofia era într-adevăr atât de frumoasă! Cu rochia aceea indecent de sexy, părul în care mi-aş băga mâna ca să îi pot băga mai bine limba în gură, buzele alea roşii care îmi creează fantezii obscene în minte…

Doamne, cât de atrăgătoare poate fi! Ea a născut recent? Arată mai bine decât înainte! Este o femeie în adevăratul sens al cuvântului!

Dar, ce caută ea aici? Stai aşa! Nu este singură, e însoţită! Şi e cu…

O, nu! O, nu, nu, nu! Îl omor! îi storc coaiele, biluţă cu biluţă! Mâna aia cu care o ţine pe după talie… Ia mâna, labagiule, ea este a mea!

Turbam de nervi, gelozia răcnea în mine şi nu mai gândeam coerent. Aş putea să merg acolo şi să îi fut toţi sfinţii nemernicului ăla, dar după zâmbetul ei timid şi ochii strălucitori, chiar îi plăcea compania lui. Ea îl plăcea!

La dracu' cu toate, îl place.

O durere surdă mă lovi în piept. Mi-am făcut-o cu mâna mea, dar tot nu mă durea mai puţin.

O idee îmi străfulgeră în minte. Voiam să ştiu dacă chiar

nu mai simte nimic pentru mine şi voi afla în seara asta. Am sunat-o pe Lara şi am anunţat-o că în douăzeci de minute sunt după ea. Ar face bine să arate spectaculos, dar nu într-un mod pornografic.

Sofia

George era un adevărat gentleman. Se comporta atât de frumos, era galant şi şarmant, iar mâna lui nu dispăruse aproape deloc din jurul taliei mele. Îmi acorda atenţie şi îmi plăcea asta.

— Fetiţa ta este adorabilă, îmi spuse la un moment dat la masă.

— Mulţumesc, i-am zâmbit.

— Cât timp are?

— Doar cinci săptămâni.

— Nu aş fi ghicit niciodată că eşti mamă, mă privi el admirativ. Dar totuşi, trebuie să te întreb. Tatăl ei?

Am oftat.

— Nu suntem împreună. Am fost, o perioadă, dar relaţia noastră ne-a făcut mai mult rău decât bine. E mai bine aşa, am spus mai mult pentru mine.

— Am înţeles, spuse el serios.

— Te rog să mă scuzi dacă sunt indiscretă, dar remarc un accent ciudat în glasul tău. De unde eşti? l-am întrebat.

George râse, din nou acel râs atrăgător. El era atrăgător.

— Mama mea este româncă, tatăl italian. Florenţa este a doua mea casă.

— Serios? Cât de frumos!

— Da, casa noastră era foarte aproape de râul Arno. Aveam o priveliște superbă! Iar, ca să îți spun un mic secret, suntem descendenții îndepărtați ai familiei Medici.

— Asta e uimitor, am spus încântată. Ai o adevărată istorie în spate!

— Adevărat, însă nu pot să renunț nici la afacerile de aici. Iubesc țara asta, mama a iubit-o enorm, iar aici am stat mai mulți ani decât în *Firenze.*

— Te înțeleg. Dorul de casă este apăsător, de cele mai multe ori.

— Așa e, *bella Sofia,* pronunță el cuvintele cu un accent melodios, făcându-mă să roșesc.

— Sofia? întrebă o voce mult prea familiară. Ce surpriză să te văd aici!

Max

M-am apropiat de masa lor, cu Lara la brațul meu. Era elegantă, dar nu îi ajungea Sofiei nici la degetele de la picioare. În timp ce părul Sofiei era de un blond frumos, natural, al ei era vopsit și plin de extensii. În timp ce ochii Sofiei erau de un albastru limpede și strălucitor, ai ei erau șterși și perverși. Așa se întâmplă de obicei când te freci cam mult, se ia culoarea.

Corpul Sofiei era atât de sexy și finuț, în timp ce în Lara mai că nu explodau plasticele, dar voiam să îi văd neapărat reacția.

Sofia

Max era în faţa noastră, iar de braţul lui stătea agăţată o femeie superbă, care mă intimida automat. Părul ei lung şi extrem de bogat era perfect aranjat, machiajul fără cusur, iar de corp nici nu mai vorbesc. Era genul de femeie fatală, pe care ar vrea orice bărbat să o aibă.

— Max, nu știam că vei fi aici! am exclamat.

Ne-am privit în ochi câteva clipe, iar eu mi-am smuls cu greu privirea dintr-a lui, spunând:

— Max, el este George, partenerul meu din seara aceasta. George, el este Max, tatăl Maiei.

L-am văzut privindu-mă din nou intens şi am înghiţit în sec. Şi eu simţisem un fior când spusesem asta.

— Oh, ce surpriză plăcută să vă întâlnesc pe amândoi în aceeaşi zi! exclamă George, şi maxilarul lui Max zvâcni.

Cei doi se salutară bărbăteşte iar Max spuse:

— Ea este Lara, partenera mea.

— Şi iubită, dragule, miaună ea şi întinse mâna cu nişte unghii lungi, sclipitoare, spre noi.

Ochii mi s-au îngustat și l-am privit pe Max la timp ca să îi văd rânjetul acela mulţumit pe faţă. Om diabolic şi pervers ce era! în timp ce eu leşinam după el, el se întindea cu gonflabila Lara! Deci, până la urmă avusesem dreptate şi chiar nu mai simte absolut nimic pentru mine! Cum ar putea, când are la mână asemenea femei?

Max

— Şi iubită, dragule, spuse Lara dulce, dând mâna cu cei doi.

Ochii Sofiei se măriră şi buzele roşii i se întredeschiseră uşor, privindu-mă cu ură. Asta era! Era geloasă! Îmi plăcea la nebunie, o adoram de-a dreptul în clipa aceasta! Îmi venea să îi bat pe amândoi „partenerii” noştri şi să o iau pe sus pe Sofia, să o duc acasă şi să fac dragoste cu ea toată noaptea! Dar, ştiam că încă este nervoasă pe mine de la ultima noastră discuţie şi nu voiam să rămân fără ouă, aşa că am lăsat planul baltă.

M-am îndreptat cu Lara spre masa noastră, fără a o scăpa din ochi pe Sofia şi încercând să îmi dau seama dacă chiar îi face plăcere compania lui, sau doar se preface din politeţe. Însă când el îşi puse mâna pe spătarul ei şi îi atinse spatele, iar ea nu reacţionase, începeam să cred că Sofia ar putea fi cu adevărat atrasă de acel imbecil. Nu era urât, ce-i drept, dar asta se putea rezolva.

După mai bine de trei ore s-au îndreptat spre ieşire, iar eu i-am spus Larei:

— Rămâi aici, mă întorc.

— Lasă-i în pace, Max, zise ea.

— Poftim?

— Toată noaptea ai fost cu ochii pe ea. E fericită. Şi da, îl place, dacă asta vrei să afli.

— Vezi-ţi de vibratoarele tale, Lara, i-am tăiat-o nervos.

— Nu vrei să mergem şi noi la tine să ne jucăm cu unul?

întrebă ea, lingându-şi pervers buza.

— Spală-te pe dinţi cu el, am spus. Vin înapoi. Dacă vrei să pleci, uşa e acolo.

I-am aruncat pe masă o sumă mare şi m-am grăbit să ies după ei. Tocmai urcau în maşină. I-am urmărit la o distanţă considerabilă şi am parcat undeva mult în spatele lor, dar unde îi puteam vedea bine. L-am văzut pe George conducând-o până în faţa uşii, vorbiră puţin, şi-au zâmbit, apoi el se apropie de ea.

A sărutat-o.

Şi ce era mai rău, ea îi răspunse la sărut.

Pumnul meu lovi portiera maşinii, îndoind-o şi zdrobindu-mi oasele. Mă va costa o avere să o repar, dar ce pula mea mă interesa pe mine acum de asta? Acel cretin o cucerea pe Sofia, Sofia mea. Iar eu simţeam cum gelozia şi durerea îmi sfâşie lent sufletul în mii de bucăţi.

Capitolul VII

Mă sărutase aseară. Şi nu ştiu dacă din cauza lui Max, a paraşutei cu care s-a afişat în public, sau datorită dorinţei de a nu-l mai iubi vreodată, l-am lăsat să o facă. Şi a fost plăcut. Cald, moale, emoţionant. Aşa cum aş fi vrut mereu să fie cu Max.

Am oftat, privind micuţa care stătea cuminte în balansoarul din bucătărie. Îi plăcea să mă urmărească cu privirea cât timp făceam mâncare.

— Poţi să îl iubeşti tu şi pentru mine? am întrebat-o.

Maia mă privi cu ochi mari.

— Ştiu, ştiu, trebuie să mă descurc singură cu asta, am oftat.

Dar, discuţia noastră fu întreruptă de soneria de la uşă. Am mers să deschid, iar în prag era tocmai Max.

— Bună dimineaţa, spuse el, dar după părul răvăşit, ochii obosiţi şi începutul de barbă îmi dădeam seama că avusese o noapte albă.

— ’neaţa! am răspuns.

— Vreau să o văd pe Maia, zise el, şi am făcut un pas în lateral, ca să poată intra.

Max înaintă, privind suspicios în jur de câteva ori. Se comporta ciudat.

— Maia e în bucătărie, am spus indicându-i pe unde să o ia…

Îşi dădu haina jos, rămânând într-o cămaşă din bumbac băgată în blugi, prin care se vedeau toţi muşchii acoperiţi cu tatuaje şi o aşeză pe canapea, apoi se îndreptă spre locul pe care i l-am arătat. L-am urmat şi eu, iar el mări pasul când o văzu pe Maia, se opri în faţa balansoarul şi se lăsă pe vine.

— Bună, micuţo! şopti el şi îi priveam nemişcată. Mi-a fost dor de tine!

Inima mi se strânse dureros.

— Ştii cine sunt eu? continuă el să vorbească blând. Eu sunt tati. Doar eu, nu alţi impostori străini, care vor doar să ajungă în pantalonii lui mami.

Mi-am dat ochii peste cap, pufnind.

— De unde ştii tu ce îşi doreşte el? am întrebat,

mergând înapoi la blatul de bucătărie, continuând de unde am rămas cu prepararea mâncării.

— Pentru că el e bărbat, iar tu eşti o femeie frumoasă, explică el, de parcă nu ar fi suficient de evident.

— Sau poate pentru că şi tu ai făcut la fel? i-am tăiat-o.

— Ce a fost între noi a fost real, Sofia! se încruntă el.

— Până la un punct, i-am răspuns nervoasă.

— Mereu a fost! Chiar şi atunci, când te-am rănit, legătura dintre noi continua să existe.

— Păcat că doar eu am mai simţit-o.

— Ce a fost între voi aseară? mă întrebă brusc, ridicându-se în picioare şi am simţit un nod în gât.

— Nu atât de multe ca şi între tine şi Lara. La cum arăţi, ai avut o noapte interesantă.

— Nu am futut-o, la dracu'! se răsti el, trecându-şi o mână prin păr. Cel puţin, nu aseară.

Ochii mi s-au îngustat şi simţeam cum gelozia punea stăpânire pe mine, nemaiputând să o controlez.

— Nu aseară, dar probabil în oricare altă zi, nu-i aşa? Eu nu am fost cu nimeni în afară de tine, Max! Am trecut cu greu peste ce mi-ai făcut şi dacă nu era Maia, încă sufeream! Nu ai niciun drept să te bagi în viaţa mea personală, nu cât timp tu ţi-o tragi bine mersi, cu toate gonflabilele!

Ochii lui se măriră, apoi mă privi intens, ca un prădător.

— Vrei să îţi arăt de ce nu ai vrut pe altcineva?

— Max, am şoptit simţind cum rămân fără aer. Nu face asta.

Dar el veni hotărât spre mine, îşi trecu o mână pe după

talia mea, lipindu-mă de el, iar cu cealaltă mă prinse puternic de bărbie, forţându-mă să îl privesc în ochi.

— Tot a mea rămâi, orice aş face. Ştiu asta, te simt! Eşti a dracului de geloasă şi îmi place!

— Asta s-o crezi tu! am spus. O să trec peste tine, Max, George va avea grijă de asta!

Privirea lui arunca scântei, iar maxilarul îi zvâcni furios.

— Hai să facem o comparaţie, spuse el nervos. Să vedem dacă ai simţit la fel când nemernicul ăla te-a sărutat!

Buzele lui se frecară încet de ale mele şi nu puteam să mă feresc, mă ţinea nemişcată. I-am simţit limba dulce trecând peste buza mea de jos, apoi o prinse între dinţi şi o supse cu putere. Îşi strecură limba între buzele mele şi deja eram topită. Fără să mă mai gândesc şi la altceva, în afară de faptul că *el* mă săruta, am deschis gura şi i-am răspuns la sărut.

Era atât de bine, de pasional, de excitant! Mă rugam în gând să nu fie atât de bine, în timp ce îmi băgăm mâinile în părul lui şi îl trăgeam mai aproape, îl iubeam, la naiba, încă îl iubeam, iar sentimentele trădătoare ieşeau la suprafaţă de fiecare dată în preajma lui!

Ne-am oprit când am rămas fără aer, iar el se aplecă puţin pentru a mă privi atent în ochi.

— Te-ai simţit la fel şi când gunoiul ăla te-a sărutat ieri?

Am îngheţat.

— De unde ştii? l-am întrebat cu ochi mari. M-ai urmărit?

— Contează?

— Bineînţeles că contează, Max! Repet, este viaţa mea privată! am spus, smulgându-mă din braţele lui. Iar George este un om minunat!

— Vrei neapărat să îl nenorocesc? scuipă el cuvintele, încordându-se. Nici nu ştii cât aştept momentul ăla, Sofia! Deja te-a atins prea mult şi răbdarea mea se apropie de final!

— Să nu îndrăzneşti! m-am răstit. Nu ţi-a trecut măcar o dată prin minte, că poate am şi eu dreptul să fiu fericită?

— Ba da, oftă el şi părea atât de obosit! De aceea nu m-am atins de el până acum.

Am înghiţit în sec. El se apropie iar de Maia, întinse mâinile şi o luă în braţe, strângând-o pentru prima dată la piept. Era extrem de emoţionat, se vedea asta, iar imaginea din faţa mea era tot ce mi-aş fi putut dori vreodată. Dacă el m-ar fi iubit…

— Te-ai mai gândit la propunerea mea? întrebă el.

— Da, am spus. Ştii că eu trebuie să mă ocup şi de cofetărie, nu-i aşa?

— Desigur. Voi sta eu cu fetiţa noastră!

Fetiţa noastră.

— Ei bine, am spus, încercând să trec peste toate aceste cuvinte care mă tulburau, trebuie să fii pregătit pentru asta.

Mă privi întrebător.

— Ştii să schimbi un scutec? l-am întrebat, muşcându-mi buza de jos pentru a nu izbucni în râs.

— Nu, dar cât de greu poate să fie? zise ridicând puţin bărbia, superior.

— Hai să vedem! am spus, făcându-i semn să mă

urmeze şi faţa îi căzu brusc.

— Acum?!

Am izbucnit în râs, nemaiputând să mă abţin. Am intrat în camera mea şi a Maiei şi i-am *făcut semn să o* aşeze pe masa de schimbat. S-a conformat şi i-am arătat de unde să ia scutece de schimb, şerveţele umede şi cremă pentru funduleţ.

— Eu propun să o schimbi tu acum, trebuie să văd prima dată cum se face! spuse el încurcat.

— Nu merge, am spus chicotind şi el zâmbi cu acel zâmbet ştrengar şi atrăgător.

Reuşise… ceva. Adică, îi puse scutecul cu spatele în faţă prima dată, apoi Maia începu să dea din picioruşe şi el oftă greu, neştiind cum să facă. Era atât de amuzant să vezi un asemenea bărbat bine făcut, plin de tatuaje până în gât, încruntat şi concentrat la o mogâldeaţă mică, pentru a-i schimba *scutecul.*

— Ţi-a plăcut să te amuzi pe seama mea, nu-i aşa? mă întrebă, încercând să pară supărat, dar chicoti şi el.

— Puţin, am recunoscut zâmbind. Dar, ai făcut un pas înainte.

— Acum vă mutaţi cu mine? mă întrebă, şi parcă simţeam un dor vechi în glasul lui.

Dar, nu avea cum, o avea pe Lara şi o grămadă de femei superbe care îşi deschid picioarele în faţa lui.

— Nu, mai ai foarte multe de învăţat. Dar, dacă şi tu vrei asta, învăţăm împreună. Până la urmă, la fel cum ai spus tu, Maia are nevoie de amândoi.

Îmi plăcea această latură responsabilă a lui, faptul că voia să se implice pentru puiul meu. Puiul nostru. Şi chiar îmi doream să ne înţelegem, pentru ea.

— Deci, mâine pot să vin iar? întrebă el blând.

— Sigur, am spus.

Maia începu să plângă încet, iar eu am luat-o repede în braţe, aşezându-mă pe fotoliu pentru a o alăpta. Max îi mângâie uşor căpşorul şi mormăi:

— Norocoaso.

Plecase la muncă, iar eu am rămas cu micuţa în braţe, retrăind sărutul nostru şi dorindu-mi să nu mă mai pierd aşa în preajma lui.

Capitolul VIII

George

— Alo?

— Ciao, Sofia, ce faci?

— George, bună, sunt la cofetărie acum. Tu?

— Mi-e dor de tine, aş vrea să te scot la cină diseară, i-am spus, gândindu-mă la sărutul ce i l-am furat în faţa uşii. Poate astăzi voi fi mai norocos. Accepţi?

— Oh, sigur. Vorbesc cu sora mea să stea cu Maia.

Perfect! Aveam să o revăd pe frumoasa mămică!

— Atunci vin după tine la opt. Abia aştept să te văd!

— Şi eu, aproape şopti ea şi am încheiat apelul.

M-am ridicat din pat şi m-am dus gol în baie, unde apa de la duş se auzea încă. Bruneta îşi trecea pe corpul sexy buretele plin cu spumă.

— Lasă asta, mi s-a sculat iar, am spus şi am lipit-o brutal cu sânii de peretele rece.

Îmi plăceau curvele. Adică, voiam să mă las de astfel de obiceiuri. Chiar voiam. Dar, eram de părere că ceea ce iubitele mele nu ştiu, nu are cum să le rănească.

Sofia

Max tocmai sosise pentru a o vizita pe Maia. Cami pleca mereu când el urma să vină, ştiam că nu îl suporta, de aceea nu spuneam nimic.

Era puţin mai uşor acum să fim toţi trei împreună. Doar puţin, pentru că Max purta de data aceasta un tricou care îi lăsa muşchii braţelor tatuate la vedere, iar blugii mai strâmţi decât cei de data trecută mă făceau să roşesc din cauză că privirea mea aluneca spre…

Hmm…

Îşi puse mapa mare şi groasă plină cu hârtii pe masă şi se îndreptă direct spre Maia.

— Vino la tati, spuse el dulce, luând-o în braţe.

— Merg la baie, când mă întorc îţi arăt cum să îi pregăteşti laptele, am spus zâmbind.

Când m-am întors, am împietrit. Adică, eram deopotrivă şocată şi pe punctul de a izbucni într-o criză de râs.

Max reuşise să îi prepare un biberon cu lapte Maiei,

după indicațiile de pe cutie, iar el găsise în frigider o sticlă cu lapte din care lua din când în când câte o gură.

— Vezi? mă întrebă el, ținându-i Maiei biberonul. Nu este atât de greu.

— Max…

— Hmm?

Mai luă o gură.

— E lapte de la sân.

Înghețase cu sticla la gură câteva clipe. Apoi se jucă cu laptele în gură de câteva ori și îl înghiți.

— Nu e rău deloc, spuse el.

— E mâncarea Maiei, am chicotit.

— Te ajut să îi faci rost de alta, dacă vrei, rânji el.

— Ești la fel de pervers, mi-am dat ochii peste cap. Cât i-ai făcut?

— O sută cincizeci de mililitri de apă, cinci lingurițe dintr-alea de formulă de lapte.

— Bun. Apă plată, da?

— Desigur, zâmbi el larg.

— Ești destul de bun la asta, Max, l-am complimentat.

— Nu m-am gândit cum m-aș descurca cu un copil, până nu am avut unul. Acum ador tot ce ține de ea, chiar și scutecele. Atâta timp cât nu are niște surprize prea mari pentru mine acolo, e perfect.

Îmi zâmbi iar inima mea bătea mai repede de cel puțin două ori. Oh, Maia, ești norocoasă! Ai un tată atât de frumos!

Telefonul lui sună și Max răspunse. Voiam să îi iau biberonul pentru a putea vorbi, dar îl îmi făcu semn că se

descurcă.

— Sima.

Aşteptă puţin, apoi se răsti:

— I-am zis boului să nu preia nimic până săptămâna viitoare. Magazia este deja plină!

Se enerva şi ştiam că are probleme la muncă. Preluase toate afacerile lui Marco, şi acum totul depindea de el. Îi eram recunoscătoare, într-un fel, că reuşea să se împartă între afaceri şi noi. Şi Maia.

— Trimiţi totul înapoi, mă doare în cur de ce spun ei. O să o primească, dacă nu vor să renunţ la contractul cu ei!

Mai ascultă puţin şi apoi îşi trecu o mână prin păr. Simţeam că trebuie să mă ocup eu de Maia în acel moment.

— Bine, vin acolo! Dacă se putea rezolva şi fără să vin de lângă fiica mea, îţi tai scula şi ţi-o pun pe masă!

Închise nervos şi oftă greu.

— Trebuie să plec, e o urgenţă la muncă. Îmi pare rău.

— Nu-i nimic, am zâmbit, deoarece era de-a dreptul dezamăgit.

Max se întoarse spre Maia şi o prinse de mânuţe:

— Tati o să vină înapoi, da? Să fii cuminte! Te iubesc, îngeraş.

Nu ştiu cum făcea, dar reuşea să mă emoţioneze de fiecare dată când ne vizita. Aducea cu el şi trecutul, cu toată suferinţa lui, cu ceea ce fusese între noi, ca mai apoi să se rezume doar la răzbunare şi ură.

— Să nu uit, mama şi Ana îşi doresc enorm să o cunoască pe Maia. Crezi că am putea merge într-o zi să le

vizităm, toţi trei?

— Desigur, am spus. Mi-ar plăcea să le revăd!

Îmi zâmbi ştrengăreşte, îşi luă haina şi ieşi în grabă afară.

Max

Mi-am uitat mapa acasă la Sofia, iar a doua zi aveam nevoie de ea la prima oră. E ora nouă seara, sper că nu o voi deranja dacă trec să o iau.

Am condus până la ea şi am bătut la uşă. Cami era cea care îmi deschise.

— Iar tu? ridică ea o sprânceană.

— Şi eu mă bucur să te văd, am răspuns sarcastic. Sofia?

— Nu e acasă, spuse sec.

— Cum adică nu e acasă? m-am răstit, simţind cum îmi urcă tensiunea. Unde naiba e la ora asta?

— Ce îţi pasă ţie? se răţoi ea, cu mâinile în şold.

— E cu corcitura aia de italian, nu-i aşa? am întrebat-o, trecându-mi nervos o mână prin păr.

Plânsul Maiei se auzi până aici, aşa că am intrat ca o furtună în casă şi m-am dus ţintă la ea, ignorând gura aia mare a lui Cami.

— Sunt aici, scumpete, am spus, luându-mi prinţesa în braţe şi ea se linişti imediat.

Am început să caut prin sertare şi am găsit o căciuliță, o haină mai groasă și ceva ce semănau cu nişte botoşei.

— Ce naiba faci? mă întrebă Cami din prag.

— O iau pe Maia la o plimbare. Unde au mers Sofia şi labagiul?

— Eşti nebun? Nu pleci nicăieri!

M-am întors ameninţător spre ea.

— Ori îmi spui acum unde au plecat, ori te leg de un scaun şi tot o iau pe Maia cu mine. Tu alegi.

— Ambasador. De ce faci asta?

— E fiica mea. Fac ce vreau, am spus.

Am aşezat-o pe Maia într-o chestie cu mâner ce semăna cu o scoică, am luat bagajul pregătit pentru drum şi am mers la maşină. Centurile mi-au dat ceva bătaie de cap, însă am reuşit într-un final să o scot la capăt.

Odată urcat la volan, am pornit motorul şi am privit-o pe Maia, spunând:

— Hai să îi stricăm întâlnirea la mami!

Restaurantul era aproape plin, iar masa lor era pe margine, lângă geam. Am refuzat chelnerul, pe motiv că sunt deja aşteptat şi m-am îndreptat spre cei doi porumbei.

— Bună seara, i-am salutat cu un zâmbet enorm.

Labagiului îi căzu faţa, în timp ce Sofia ne privi îngrijorată.

— Sunteţi bine? S-a întâmplat ceva?

— Stai liniştită, mami, suntem bine, am spus dulce, evitând privirea ei şocată. Maia nu avea somn, cred că îi era dor de tine, aşa că am venit şi noi. Nu vă deranjăm, nu-i aşa?

Dar, nu am mai aşteptat un răspuns, că mi-am şi luat un scaun de la masa învecinată şi m-am aşezat, punând scoica Maiei pe un altul, între mine şi Sofia. Din exterior păream cu

adevărat o familie. Sofia se aplecă şi ne pupă prinţesa pe frunte.

— Noi tocmai luam masa, zâmbi măscăriciul afectat.

— Dar, sunt sigur că Maia nu te deranjează, nu-i aşa? i-am tăiat-o. Adică, dacă chiar ţii la Sofia, le accepţi pe amândouă.

Sofia îl privi curioasă. Acum observam că purta o rochie cu mânecă lungă, din dantelă, neagră. Ce aş mai vrea să i-o dau eu jos!

— Bineînţeles, bineînțeles! Fetiţa e adorabilă!

— O cheamă Maia, am subliniat.

— Max, îmi atrase Sofia atenţia.

— Poate a uitat, am ridicat din umeri. Ce mâncaţi bun?

— Vită, răspunse George sec.

— Sună delicios, vreau şi eu o porţie! am exclamat şi i-am făcut semn ospătarului, acesta venind să îmi ia comanda. Trece tot pe nota domnului, dacă tot a insistat să ne scoată la cină, am zâmbit.

Sofia mă lovi cu piciorul pe sub masă şi i-am zâmbit larg şi nevinovat, în timp ce ea mă privi încruntată.

— Merg la toaletă, spuse labagiul, ridicându-se.

— Nu trebuie să anunţi. Şi sper că nu dispari, ca să nu plăteşti! am strigat după el, jumătate din restaurant întorcându-se să ne privească.

Sofia închise câteva clipe ochii, clocotind de nervi, apoi mă ţintui cu privirea:

— Pot să ştiu ce naiba cauţi aici?

— Ai grijă la limbaj, iubito, am spus relaxat.

— Serios? Vrei să vorbim despre asta, acum? Max, ce ai de gând?

— Mută-te cu mine, Sofia, altfel toate întâlnirile tale vor fi aşa!

— Nu pot să cred! pufni ea, şi era adorabilă când se enerva. Nu ai dreptul să faci asta!

— Ţi se pare că îmi pasă? Vă vreau lângă mine.

Punct.

— Ospătarul tocmai îmi aduse mâncarea şi după ce el plecă, George cap de sculă se întoarse la masă. Ecranul telefonului i se aprinse, semn că îl suna cineva, iar un nume de femeie apăru pe ecran. Ţinând cont că telefonul nu sunase, însemna că nu voia să fie deranjat, dar faptul că îl închise repede şi îl băgă în buzunar, mă făcea să cred că are ceva de ascuns.

Aşa deci, bunul şi minunatul George Labă de Oţel nu era un bărbat tocmai fidel! Nu ştia cu cine se pune, avea în faţa lui cel mai mare curvar în viaţă! Ei bine, fost curvar, dar ideea principală e aceeaşi.

Am terminat de mâncat în linişte deplină, iar cei doi au răsuflat uşuraţi când ne-am ridicat de la masă. I-am deschis uşa Sofiei, iar eu m-am întors spre el şi am mârâit:

— Ştiu că o înşeli, căcat cu ochi, şi o să îi demonstrez asta. Retrage-te acum şi uit că exişti.

— Îndrăzneşte să mă provoci şi te distrug, ameninţă el.

— Max, veniţi? se auzi vocea Sofiei şi am ieşit şi eu, luptându-mă cu impulsul de a-l strânge de gât.

Voiam să îi arăt Sofiei adevărata lui faţă, iar asta

devenise acum scopul meu principal.

Capitolul IX

Max

Tocmai parcasem pe aleea din faţa casei în care am crescut. Deşi eram om de afaceri acum şi locuiam singur, aici mă simţeam cu adevărat acasă. Îmi aduceam aminte cum părinţii ne organizau petreceri surpriză de zilele noastre de naştere, cum tata băgase în sperieţi un puşti care o lovise pe Ana, ameninţându-l că îl închide în subsol până îi creşte păr pe piept. Am râs până m-a durut burta în ziua aia.

— Mă bucur mult că ai acceptat să vii, i-am spus Sofiei.

— Mă bucur că ne-ai invitat, răspunse ea, zâmbindu-mi timid.

— Mergem?

Dădu doar din cap în semn afirmativ şi am coborât amândoi, deşi mi-ar fi plăcut să îi deschid portiera. Am luat bagajul Maiei pe umăr şi scoica ei, apoi ne-am îndreptat toţi trei spre intrare.

Nici nu am apucat să apăs pe sonerie, că mama deschise uşa, zâmbind emoţionată:

— Sofia! exclamă ea şi o strânse tare în braţe, ochii ei umplându-se de lacrimi. Ce fericită sunt că te revăd!

— Şi eu, Elena, vorbi ea emoţionată.

— Pe cine avem noi aici? şopti mama, îndreptându-şi într-un final atenţia spre prinţesa mea. Oh, este atât de

frumoasă! Pot să o iau în braţe? o întrebă pe Sofia.

Aceasta aprobă zâmbind larg şi mama se topi instant când micuţa Maia o privi cu ochi mari.

— Dumnezeule, Max, ai avut dreptate! Marco, iubitule, avem o nepoată minunată care are ceva şi de la tine! murmură ea şi am văzut-o pe Sofia ştergându-şi pe furiş o lacrimă. Am întins mâna şi i-am mângâiat uşor obrazul, un şoc electric trecând prin corpurile noastre în momentul în care privirile ni s-au întâlnit.

— Haideţi, intraţi! ne îndemnă mama şi am intrat într-un final în sufragerie.

Anastasia şi Cornelia pălăvrăgeau pe canapea, amândouă zâmbind larg când ne văzu venind. Din păcate, părinţii mamei s-au stins la o diferenţă de doi ani unul după celălalt.

Ana veni ţintă la Sofia şi o îmbrăţişă şi ea, şoptindu-i la ureche:

— Nu mi-ai dat ocazia să îţi mulţumesc pentru că m-ai salvat! Nu ştiu ce m-aş fi făcut fără tine!

Cuvintele ei îmi străpunseră inima, nu uitasem sacrificiul Sofiei şi felul în care tatăl ei abuzase de ea. Iar imediat după aceea, eu am profitat de ea ca un nemernic imbecil ce am fost. Ştiam că nu o meritam, dar îmi doream mai mult decât orice să fiu eu cel care o face fericită cu adevărat, aşa cum ştiam că merită.

Cele trei femei mi-au furat prinţesa, sufocând-o cu atâta iubire. Părea că Maiei îi plăcea toată această atenţie, pentru că privea cu atenţie în jur şi încă nu începuse să plângă.

— Crezi că ar trebui să intervenim? am întrebat-o pe Sofia, noi doi stând singuri pe canapea şi privind cercul făcut de ele pe canapeaua din faţa noastră. Parcă nici nu existam.

— Eu spun să le mai lăsăm puţin, chicoti ea şi am privit-o lung.

— Ce e? şopti ea îmbujorându-se.

— Eşti frumoasă, i-am spus.

— Max…

Am întins mâna şi am luat o şuviţă de păr blond, răsucind-o între degete.

— Nu mă respinge, Sofia. Ştiu cât am fost de nedrept, mă lupt în fiecare zi cu asta, dar vreau să îţi câştig iertarea.

— Nu trebuie să faci nimic. Nu ai ştiut adevărul, răzbunarea ta avea sens atunci. Mă bucur că putem să ne înţelegem, pentru Maia.

Doamne, era o fiinţă atât de blândă şi delicată! Era gata să mă ierte şi să-mi găsească scuze, deşi eu mă lăsam atât de uşor condus de ură şi furie!

— Doar pentru Maia? am întrebat-o.

Voiam să ajung la subiectul principal, cel care mă interesa pe mine şi care mă rodea în interior.

— Ce vrei să spui? mă privi cu ochi mari.

— Renunţă la el.

Sofia oftă greu, lăsând privirea în jos.

— De ce aş face asta? Chiar mă face să mă simt specială, spuse ea ruşinată şi îmi venea să îmi dau pumni în gură de unul singur.

Tu ar fi trebuit să o faci să se simtă aşa, idiotule! Poate

că nu ar fi fugit în braţele altuia!

I-am ridicat bărbia cu două degete:

— Nu te merită. Şi poate altul ar călca peste cadavre, doar ca să îţi vadă iar zâmbetul pe chip.

I-am zâmbit trist, dar vocea mamei se auzi tare şi clar:

— Şi voi doi? Pe când nunta?

Am înlemnit amândoi, Sofia foindu-se ruşinată, eu agitat. Toate trei femeile erau cu ochii pe noi, aşteptând un răspuns.

— Mamă, între noi nu e nimic. Adică, o creştem pe Maia ca şi o familie, dar nimic mai mult.

Mama o privi pe Cornelia şi amândouă au început să chicotească, enervându-mă la culme, în timp ce Maia mea era în braţe la „tuşi Ana".

— Parcă ai fi Marco, se plânse bunica. Strigi „nu şi nu" în gura mare, dar tot pe lângă ea te învârţi!

— Sunt îndrăgostiţi, Cornelia, uită-te puţin la ei. Dar, sunt prea orgolioşi ca să recunoască!

Am sărit în picioare, enervându-mă la culme poveştile lor stupide.

— Ies să fumez o ţigară, sau un pachet. Voi, femeile, îmi futeţi creierii!

— Limbajul!

— Max!

Mama şi Cornelia mă certară deodată, dar le-am rânjit malefic şi am ieşit, trântind uşa în urma mea.

Auzi la ele, îndrăgostiţi. Adică, trebuia să îmi recunosc măcar mie, eu eram. Şi încă cum. Al dracului de îndrăgostit

de ea! Dar, Sofia nu mai simţea nimic pentru mine, era mulţumită doar pentru că ne înţelegem de dragul Maiei.

Am tras cu sete din două ţigări. Cum naiba să îl dau pe nenorocit de gol în faţa ei? îi plăceau femeile, asta era clar. Probabil voi apela la serviciile Larei, chiar dacă trebuie să o plătesc dublu. Ochii labagiului alunecaseră în seara balului peste decolteul umflat de plastice al Larei. Poate asta este șansa mea de a-i arăta Sofiei ce fel de om este scumpul ei iubit.

Iubit? Cred că o să-mi vomit în gură! Să nu îndrăznească să o atingă, că va da de dracu'! Abia aşteptam să îl pun cu mâinile pe piept, trebuia doar să am răbdare.

Sofia

Trecuseră câteva zile de la vizita noastră, iar eu am primit un telefon de la Max, care ne invita pe mine şi pe George la o întâlnire dublă. Se pare că aveam să o revăd din nou pe acea femeie uşoară, care se putea numi „iubita" lui. Un sentiment apăsător puse stăpânire pe mine, pe care încercam să îl ignor.

Lucrasem mai mult în ziua aceea la cofetărie, tocmai pentru a-mi distrage atenţia, iar acasă ajunsesem doar cu două ore înainte de marea întâlnire, Pe Cami o anunţasem deja de planurile lui Max şi era mai mult decât încântată că el nu mai are de gând să se bage în relaţia mea cu George.

Venind vorba de el, venise cu un buchet de flori şi l-am sărutat uşor, în semn de mulţumire. Zâmbetul lui cuceritor

mă făcu să zâmbesc îmbujorată şi ştiam că după un timp şi puţin efort, chiar aş putea să mă îndrăgostesc de el.

Mă îmbrăcasem cu blugi strâmţi, pantofi *stiletto* şi o cămăşuţă complet albă din in fin. I-am spus lui George adresa și după ce mi-am salutat fetele preferate, am pornit spre casa lui Max.

Când am ajuns, Lara era deja acolo, iar asta îmi făcu stomacul să mi se strângă de invidie. Poate a venit mai repede pentru o tăvăleală cu Max.

— Intraţi, mă bucur că aţi venit! Ne întâmpină Max şi ne-am conformat reţinuţi.

Ne-a condus la masă unde eu stăteam în faţa lui, iar George faţă… în decolteu cu Lara, care zâmbea lasciv. George îmi aşeza o mână pe picior în timp ce discutam şi Max îl fulgeră cu privirea, strângând furculiţa în mână cu putere până aceasta se îndoi puţin.

— Merg să aduc mâncarea, spuse el după aproximativ o jumătate de oră. Sper să vă placă ce am gătit.

— Tu ai gătit? l-am întrebat surprinsă.

— Desigur, îmi arătă el acel zâmbet ştrengar. Dar, nu promit că mi-a ieșit.

Am chicotit și George se foi puțin pe scaun.

— Deci, cu ce te ocupi, George? îl întrebă Lara, sorbind încet din al doilea pahar de vin.

— Sunt CEO la o companie mare, spuse el mândru.

Ochii ei se măriră şi eram convinsă că era genul care vâna bărbaţi cu bani.

— Înseamnă că ai călătorit mult, exclamă ea.

— Dubai, Bali, Caraibe… enumeră el zâmbind.

— Plajă şi distracţie! Eşti de-al meu! râse ea şi el i se alătură.

Am oftat şi am cercetat camera, rămânând plăcut surprinsă să văd că toate lucrurile erau frumos aranjate.

— Băga-mi-aş pula! se auzi vocea nervoasă a lui Max din bucătărie.

— I-am spus să mergem la restaurant, îşi dădu Lara ochii peste cap, apoi se aplecă în faţă pentru a continua să vorbească cu George despre tot felul de lucruri extravagante, sânii ei umflându-se exagerat.

— Merg eu să văd dacă totul e ok, am spus ridicându-mă, dar nu mă observase nimeni.

Am intrat în bucătărie. Max stătea cu spatele, cu capul aplecat, privind ceva. L-am întrebat încet:

— Eşti bine?

Se întoarse şi mă privi câteva clipe, apoi spuse:

— Da, e doar o arsură.

M-am apropiat şi i-am luat mâna într-a mea. Era o arsură urâtă, care deja se colorase într-un roşu închis.

— Ai o trusă de prim ajutor? l-am întrebat.

El scoase dintr-un sertar trusa respectivă şi eu am luat tifonul şi crema pentru arsuri, singurele lucruri folositoare acum. Am pus puţină cremă pe degetul arătător şi i-am întins-o uşor pe rană, apoi i-am bandajat mâna cu acel tifon, Max privindu-mă intens în tot acest timp.

— Sărută-mă, Sofia! îmi ordonă el cu un dor nebun în glas şi cu o privire arzătoare.

Nu ştiu de ce, dar m-am ridicat pe vârfurile pantofilor mei şi m-am apropiat periculos de aproape de el, oprindu-mă la doar câţiva milimetri de buzele lui. Îi simţeam respiraţia pe buze, iar el mă cuprinse în braţe. Mâinile mele se odihniră pe pieptul lui tare, iar gura lui o acoperi pe a mea cu pasiune.

Am uitat de Lara şi de George în secunda următoare, dar mi-am amintit de ei automat când sărutul nostru nebunesc se termină.

— Nu e corect faţă de ei, am şoptit cu fruntea lipită de pieptul lui. Ce facem, Max?

— Vino, spuse el, luându-mă de mână şi ducându-mă până lângă uşa bucătăriei. Ţi se pare că ne simt lipsa?

Lara şi George erau aplecaţi faţă în faţă, chicotind, iar George îi mângâia linia dintre sâni cu arătătorul.

Imaginea lui pe care eu mi-o formasem, ca fiind un bărbat tandru şi afectuos, se năruise într-o clipă.

— Ce naiba… am şoptit şocată.

— De ce nu m-ai crezut, iubito? întrebă el în urechea mea.

— M-a minţit frumos, am spus nervoasă, vrând să merg la el. O să…

— Nu, nu, nu! mă opri el, rânjind malefic. Lasă-mi onoarea asta!

Max ieşi din bucătărie hotărât, se duse ţintă la George, care îşi retrase repede mâna de pe sânii Larei şi îl prinse de guler, îl ridică de pe scaun şi îi băgă un pumn în gură, care îl trânti la pământ.

— Asta este pentru Sofia, vorbi el apoi se aplecă asupra lui şi îl mai lovi o dată, asta pentru că ai sărutat-o, apoi îl ridică doar ca să îl izbească cu putere de un perete, iar asta pentru că ai îndrăznit să îi pui mâna pe picior!

George se şterse de sânge la gură.

— Eşti nebun, omule! urlă el. Doar ţi-am atins iubita!

— Mă doare fix în pulă de ea, spuse Max arătând i spre prohabul lui. Nimeni nu îşi bate joc de mama şi copilului meu! Afară, până nu te bag în pământ!

George nu aşteptă să îi spună de două ori, că se şi i ridică, împiedicându-se şi fugi afară. Max se întoarse spre Lara şi ridică nervos o sprânceană:

— Tu ce mai aştepţi? Ţi-ai primit banii, ieşi!

Am privit uimită cum blonda îşi ia alene poşeta şi iese după George. Max trânti uşa în urma lor.

— Banii? l-am întrebat. Ai plătit-o?

— De fiecare dată când mi-a supt-o. E o curvă, Sofia, normal că am plătit-o!

— Dar… Ai minţit de fiecare dată?

— Da, am minţit! Am chemat-o la strângerea de fonduri doar pentru că te-am văzut cu corcitura aia de italian, înainte să mă vezi tu şi am vrut să te fac geloasă! Acum am chemat-o doar pentru a-ţi demonstra cu cine îţi risipeşti încrederea!

— Dar, te-ai culcat cu ea!

— Nu m-am mai culcat cu nimeni, de când ţi-am văzut ochii ăia albaştri în cofetărie! se răsti el şi faptul că îmi spunea asta, îmi făcu inima să bată mai tare, dar mă temeam

să mă avânt iar. Prima dată eu am fost cea care a suferit cel mai mult.

— Nu se poate… am spus cu lacrimi în ochi. Nu face asta!

— Oh, la dracu'! a urlat, trecându-şi o mână prin păr, nervos. Te iubesc, Sofia! Încă te iubesc, nu înţelegi?

Capitolul X

Max

Tocmai i-am urlat în faţă că o iubesc şi mă simţeam mai uşurat ca niciodată. Ştiam că puteam să fut tot ce ne-am chinuit să construim până acum pentru Maia, că aş putea să o pierd de tot, dar nu mai puteam continua aşa.

— Ce ai spus? şopti ea şocată.

— Te iubesc, Sofia, am spus învins de sentimente.

— Dar… toată ura ta, cuvintele, femeile…

Lacrimile i-au înecat cuvintele şi mă durea sufletul să o văd aşa.

— Te-am vrut înapoi din clipa în care am aflat adevărul! Dar, ai dispărut, iar după toată suferinţa ta, eu te voiam fericită! Chiar dacă asta însemna să nu te am! După ce am aflat de Maia și faptul că ai ales să o aduci pe lume, deşi ai trecut prin atâtea, m-au făcut să îmi dau seama că nu mai sunt în stare să stau departe de tine! Sunt bolnav de gelozie când eşti lângă altcineva! Sunt nebun, nebun după tine!

Mă privea neîncrezătoare şi m-am apropiat de ea, i-am

luat fața în palme şi i-am șters lacrimile cu degetele mari.

— De ce nu ai fost cu nimeni, Sofia?

— Nu ştiu, şopti ea, închizând ochii.

— Priveşte-mă! i-am spus şi ochii ei se pierdeau în ai mei. Albastru și cenușiu. De ce nu ai fost cu nimeni?

— Pentru că te iubesc, spuse ea încet, iar eu am simţit cum obrajii ei se încălzesc.

Asta voiam să aud! La naiba, acest moment era uluitor. După tot acest timp, ea încă mă mai iubea! Eram cel mai fericit bărbat din lume în această clipă, după aceste cuvinte ştiam sigur că ea este cu adevărat a mea!

M-am aplecat şi i-am prins buza de jos uşor între dinţi, sugând încet și trecând cu limba de ea, ajungând în gura ei dulce şi începând să o sărut cu poftă. Uitasem de cină, de tot. Nu mai aveam nevoie de nimic când ea se topea în braţele mele.

Degetele ei au ajuns în părul meu de la ceafă, trăgând de el și lipindu-se de mine.

Oh, da, iubito! Corpul tău sexy îmi aparţine!

I-am desfăcut deja excitat cămaşa şi i-am împins-o peste umeri, apoi i-am desfăcut cu dibăcie sutienul, după care urmă cămașa. Am rămas împietrit o clipă.

— Ai un tatuaj? am întrebat, încruntându-mă.

Între sânii ei mari şi perfect rotunzi se zărea un mic tatuaj, în formă de un prelungit infinit.

Faţa ei se făcu roşie ca focul, ea acoperindu-se cu mâinile şi făcându-mă să mă agit.

— Da…

— Cine ţi l-a făcut? am întrebat, fierbând de nervi.

Sofia, vreau să ştiu cine ţi-a atins sânii! am urlat şi ea mă privi cu ochi mari, apoi îşi luă repede cămaşa de jos.

— Eşti imposibil, Max, ştiai asta? mă acuză cu o privire plină de reproş, în timp ce îşi lua cămaşa înapoi. Era o fată, dacă asta te ajută să dormi mai bine la noapte!

I-am prins încheietura mâinii, după ce am respirat uşurat, şi am privit-o intens. Nu era cazul să recunosc şi ultima parte.

— Nu pleca, am spus încruntat.

— Nu pot să fac asta!

— Iartă-mă, exagerez, recunosc, dar înţelege-mă! Aşa sunt eu!

Cămaşa îi rămăsese desfăcută, aşa că am întins mâna şi i-am mângâiat cu degetul arătător micul tatuaj dintre sâni. Ea închise puţin ochii, ţinându-şi respiraţia.

— Ar trebui să ne facem unul la fel, am spus şi m-am aplecat şi l-am sărutat apoi am trecut cu gura la sfârcurile sale deja întărite.

Scula mea era fier forjat, de când o doream pe femeia asta!

I-am răsfăţat sânii cu limba şi buzele până când ea scoase un geamăt de plăcere, făcându-mă să mă înfior. Mi-am dat şi eu tricoul jos, senzaţia dată de pielea ei fină, peste a mea tare fiind inegalabilă. M-am aplecat puţin şi am prins-o de picioare, ridicând-o în braţe şi am mers cu ea în dormitor. Am aşezat-o pe spate pe pat, făcându-mi planuri

deja cum să o țin trează toată noaptea.

Sofia

Umerii aceea bine definiți, care se contractau când se apleca peste mine, pieptul tare, brațele puternice și musculoase încordându-se în timp ce îmi dădea și blugii jos, întreg corpul lui bine lucrat și tatuat mă excitau peste măsură! Iar faptul că tocmai recunoscuse că mă iubește… parcă trăiam în bula unui vis adus la realitate!

Atingerile lui aprindeau un foc demult stins, care ardea cu pasiune acum. Felul în care îmi devora sânii mă făcea să gem de plăcere. Degetele lui alunecară sub chiloți, găsindu-mi locul sensibil și umed.

— Atât de fierbinte! Mă scoți din minți! șopti el gutural și sexy.

Intră cu două degete în mine făcându-mă să scot un oftat adânc, în timp ce gura lui sugea lent și cu grijă un sfârc.

— Max…

— Știu, iubito. Am grijă. Nu mă ating de ce e al ei.

Îmi trase chiloții jos, coborând cu limba până deasupra feminității mele… am simțit că mă pierd în valuri de plăcere! Gusta întruna, făcându-mă să tremur, la un moment dat l-am auzit spunând:

— Așteaptă-mă și pe mine, iubire!

Se poziționă deasupra mea și intră încet, în timp ce mă săruta lent, lingându-mi buzele.

Am simțit o durere intensă, apoi o rezistență la fel de

dureroasă. Am icnit puţin, iar el mă privi în ochi.

— Eşti bine?

— Da.

— Vrei să ne oprim?

— Nu, Max. Te vreau!

Mă sărută iar dulce, apoi şopti:

— Abia am aşteptat să fac dragoste cu tine.

Începu să se mişte încet, durerea fiind înlocuită treptat de plăcere iar respiraţiile noastre deveneau tot mai inegale. Era tandru şi pasional, aşa cum nu mi-aş fi închipuit vreodată că poate fi Max Sima. Îmi aminteam că mă întrebase odată: „Crezi că nu ştiu să fac şi dragoste?” Răspunsul de atunci fusese: „nu”, dar în aceste clipe, simţindu-l atât de atent, îmi retrăgeam cuvintele. Max ştia să facă și dragoste, simţeam asta pe pielea mea.

Ne uneam cu un dor sfâșietor și cu multă pasiune, ne uneam pentru toate momentele când ar fi trebuit să o facem şi nu am fost acolo unul pentru celălalt, ne uneam inimile în sfârşit, pentru că doar împreună aflau adevăratul sens al cuvântului „fericire”.

Îl iubeam cu toată fiinţa mea, pe el îl aşteptase sufletul meu atâta timp şi chiar dacă nu ne mai întâlneam niciodată, în sinea mea tânjeam tot după el.

Am adormit goi, eu cu capul pe pieptul lui iar el cu braţele în jurul meu, inimile noastre bătând în sincron. Mă trezise în mijlocul nopţii, doar pentru a face dragoste din nou, iar dimineaţă mă sărută dulce şi îmi şopti la ureche:

— Haide să ne luăm fetiţa acasă!

Capitolul XI

Eram atât de fericită, de mână cu cel mai atrăgător şi sexy bărbat pe care l-am cunoscut, după o noapte minunată de dragoste. Singurul lucru de care mă temeam acum, era reacţia lui Cami. Ştiam că era în totalitate împotriva lui Max, dar poate reuşeam să o conving… cumva.

Nu am reușit să îmi formez un discurs în minte, am ajuns mult prea repede şi am oftat adânc. Speram doar să fie rezonabilă.

Am intrat în casă, cu Max în spatele meu, şi am strigat:

— Cami? Am ajuns!

Vocea ei se auzi tot mai aproape:

— Oh, slavă Domnului că ai rămas în sfârşit peste noapte cu… Max, îi căzu faţa când îşi făcu apariţia şi ne văzu.

— Exact, rânji el şi mă cuprinse pe după talie, pupându-mă pe frunte.

— Nu cred! exclamă ea, ridicând mâinile. Te rog, spune-mi că nu te-ai împăcat cu el!

— Păi…

— Sofia, ai uitat cât de mult ai suferit din cauza lui? mă certă ea.

— Sunt chiar aici! exclamă Max.

— Tu să taci! întinse nervoasă un deget spre el. Ai distrus-o şi ai plecat!

— Nu ştiam adevărul atunci! După ce am aflat, am căutat-o până când mi-ai spus că a luat-o de la capăt! Atunci

am ales să o las să fie fericită, chiar dacă asta însemna să nu mai am niciun scop în viaţă! se răsti el.

Cami clipi de câteva ori, apoi mă întrebă mai calmă.

— Ce s-a întâmplat cu George?

— S-a dat la iubita lui Max, am oftat.

— Iubită?! exclamă ea.

— Falsă. De fapt, îşi îneca mâinile şi ochii în decolteul ei, chicoti Max. Labagiu.

— Maia? am întrebat-o.

— E în balansoar, răspunse ea.

— Merg eu la ea, zise Max. Vă las să vorbiţi.

Apoi se aplecă şi mă sărută lent şi dulce, iar eu am privit în urma lui îmbujorată.

— Uită-te la tine, eşti topită toată după el! oftă Cami acuzator.

Am lăsat ochii în pământ, ruşinată.

— Măcar eşti fericită, Sofia?

— Cea mai fericită, am spus din suflet.

Cami veni şi mă strânse în braţe, iar eu am îmbrăţişat-o cu drag. Era sora mea, până la urmă. O iubeam enorm şi niciodată nu stăteam supărată una pe alta prea mult timp.

— Mă bucur pentru tine, pentru voi. Acum chiar veţi fi o familie, zâmbi ea. Şi legat de asta… bănuiesc că nu veţi mai locui aici, nu-i aşa?

— Nu cred, Max îşi doreşte enorm să ne mutăm toţi împreună.

— Mi se pare ceva normal, spuse ea. O să îmi lipsiţi enorm!

— Of, draga mea, am spus cu ochii în lacrimi. Dar nu mergem la capătul pământului! am încercat să glumesc. Şi avem împreună cofetăria! Dar… de ce nu îl chemi pe iubitul tău misterios să stea cu tine?

Faţa ei se transformă din tristă în sceptică şi apoi gânditoare.

— Crezi că e o idee bună? Nu e prea repede?

— Este primul bărbat cu care ai o relaţie atât de lungă. De ce să nu testaţi şi viaţa de cuplu, cu adevărat? am ridicat din umeri, zâmbind.

— Ai dreptate! Asta am să fac! Mersi, Sofi!

Mă pupă pe obraz şi am mers amândouă în bucătărie, unde Max stătea cu Maia în braţe pe un scaun, vorbindu-i blând, iar ea îl privea cu ochi mari, atentă.

— Puiul meu, am spus luând-o în braţe şi pupând-o pe un obrăjor mic şi moale.

Eram acum o familie, în sfârşit viaţa aşezase cumva lucrurile în aşa fel încât şi fericirea noastră să conteze. Elena, Anastasia și Cornelia erau mai mult decât încântate de faptul că ne-am împăcat, ne-au vizitat imediat după ce am terminat partea cu mutatul.

Casa lui Max devenise peste noapte dintr-un apartament aproape gol, de burlac, un adevărat cămin călduros, plin cu lucruri pentru Maia.

În prima seară, în care totul era pus la punct, sosise de la muncă și când deschise ușa apartamentului, zâmbi larg și spuse:

— Acum sunt cu adevărat acasă!

Eu eram în mijlocul sufrageriei, cu Maia în braţe, legănând-o uşor în timp ce o alăptam. M-am înroşit toată de bucurie şi el se apropie de mine, oferindu-mi un sărut plin de promisiuni.

— Merg să fac un duș, îmi șopti după ce o mângâie ușor pe Maia pe obrăjor.

Bineînţeles că dormea deja, mereu adormea în braţe. Am aşezat-o după câteva minute în pătuţul ei mic, cu baldachin, de lângă canapea și m-am îndreptat spre dormitor, lăsând uşa deschisă pentru a o putea auzi.

Max era îmbrăcat doar cu o pereche de pantaloni de trening, pieptul musculos şi picioarele goale, iar părul ud îi stătea ciufulit în toate direcţiile. Doar imaginea asta a lui mă excita teribil!

— Vino aici, porunci el şi m-am apropiat ascultătoare. Am chef să ţi-o trag, iubito.

Cuvintele lui îmi făcu stomacul să îmi tresară brusc.

Mâinile lui îmi prinseră marginea bluzei şi mi-o trecu peste cap, aruncând-o undeva în spatele lui. Îmi cuprinse talia dezgolită și își apropie buzele de gâtul meu, sărutând și muşcând, până ajunse între sâni. Nu aveam sutien, iar asta îl încânta teribil. Își trecu doar vârful limbii peste sfârcurile mele tari, repede și apăsat, până am început să respir sacadat, ţinându-mă de umerii lui puternici. Își băgă limba în gura mea brusc și totodată degetele în betelia pantalonilor scurţi, eliberându-mă şi de ei. Acum eram în faţa lui doar într-o pereche de chiloţi din dantelă neagră, în timp ce mă privea cu foame.

— Vreau să ne jucăm puţin, spuse el rânjind şi mă ridică în braţe, mă aşeză pe pat şi mă sărută iar adânc. Aşteaptă aici!

Ieşi din cameră, lăsându-mă să salivez privind la spatele lui musculos şi se întoarse după câteva minute, cu un bol în care avea câteva cuburi de gheaţă.

Îl puse pe noptieră şi urcă peste mine, sărutându-mă intens şi carnal, muşcându-mi buzele şi acum îl vedeam pe adevăratul Max. Posesiv şi pasional, pervers şi puternic.

Coborî spre sâni, pe care îi răsfăţă până am scos un geamăt de plăcere şi alunecă uşor spre cel mai sensibil loc al meu. Mă atinse prima dată cu degetele, scoţând un sunet gros şi excitat din gât.

— Atât de fierbinte…

Îşi lipi buzele de acel loc, mişcându-şi şi limba totodată. O căldură a naibii de plăcută mă cuprinse, dorinţa arzându-mi în fiecare zonă erogenă în parte şi savuram senzaţiile delicioase cu ochii închişi. Nu ştiu când luase cubul de gheaţă, pentru că l-am simţit rece pe zona mea deja plină de dorinţă şi am tresărit. Am privit instinctiv în jos şi el mă privi intens pe sub sprâncene, rânjind pervers între picioarele mele.

M-am înroşit instant şi m-am lăsat înapoi între perne, lăsându-l să îmi stingă focul cu gheaţă, însă era o senzaţie tot mai plăcută, felul în care mişca cubul pe clitorisul meu excitat la maxim.

Când am început să mă obişnuiesc cu senzaţia de rece, gura lui luă locul bucăţii de gheaţă şi contrastul dintre rece şi

fierbinte era ameţitor, am început să tremur instant de plăcere, simţind cum dorinţa va exploda în curând.

— Max… am gâfâit.

— Eşti atât de dulce…

— Nu mai pot!

— Pielea ta mă înnebuneşte…

— Te vreau…

— Atât de umedă…

— Te rog…

— Nu mă satur de tine!

— Trage-mi-o, Max!

Nu mai rezistam mult, mă chinuia atât de tare în dulcea tortură a plăcerii, încât îl voiam în mine cu disperare! Voiam să îi simt acel mădular incredibil de lung şi gros adânc în mine, acum!

Se ridică în genunchi şi îşi lăsă repede pantalonii în vine, apoi îmi desfăcu larg picioarele şi intră în mine dintr-o mişcare lungă şi reţinută, dar începu apoi să se mişte înnebunitor şi am mototolit întreg cearşaful în pumni. Cu o mână mă strângea puternic de şold, în timp ce cu alta îmi mângâia sânii. Îşi trecu degetul mare peste buza mea inferioară iar eu i l-am prins între dinţi cu putere, apoi am început să îl sug încet.

Gestul ăsta îl făcu să se încrunte, gemând excitat şi am simţit că nu mai pot, fiori întregi mi-au trecut prin corp, dorinţa explodând şi l-am simţit încordându-se în mine, intrând cu putere încă de câteva ori, prins în vraja orgasmului.

Am rămas goi unul lângă celălalt, respirând greu şi el mă prinse de bărbie, sărutându-mă lent.

— Fii a mea, Sofia! Căsătoreşte-te cu mine!

Capitolul XII

Eram la muncă, într-o şedinţă, împreună cu alţi oameni de afaceri, unde ni se prezentau anvelope de performanţă, uleiuri pentru motor rezistente la temperaturi extreme şi diferite lucruri pentru maşini de o calitate superioară şi un preţ pe măsură. Nu mă plictiseam, dar nici mult nu mai aveam, aşa că i-am trimis un mesaj Sofiei:

„Ce faci, iubito?”

Răspunsul ei veni imediat.

„Sunt în cadă, iubire”.

Cuvintele „cadă” şi „iubire” mă făcură să rânjesc subtil.

„Vreau şi eu lângă tine”.

Ecranul telefonului se lumină, anunţând răspunsul.

„De ce nu vii? Te vreau”.

Scula mea zvâcni încântată şi mie îmi venea să o plesnesc! Nu era nici locul, nici momentul, dar femeia asta mă făcea să îmi pierd minţile şi dacă era vorba despre sex, de ce nu?

„Spune-mi ce vrei să îţi fac, iubito”.

L-am trimis cu un nod în gât. Nu îmi plăcea că nu eram lângă ea, să îmi spună asta în faţă, dar poate că oricum ar fi mult prea timidă pentru a face asta şi aşa se va deschide puţin, în plus, eram încântat că a intrat în jocul meu.

Am ridicat sticla cu apă plată, luând o gură, în timp ce primeam încă un mesaj.

„Să îmi lingi sfârcurile, care se întăresc doar când mă gândesc la tine!”

M-am înecat pe loc, tuşind zgomotos şi m-am scuzat mormăind, cincisprezece perechi de ochi fiind îndreptate acum spre mine. După ce m-am redresat, am răspuns:

„Doar să le ling? Le-aş suge cu poftă, iubito! Le ador! mai spune-mi!”

Eram al dracului de excitat, scula mea era nasul lui Pinocchio, varianta porno!

„Să îmi săruţi întreg corpul aşa cum doar tu ştii să o faci…”

Eram convins că era extrem de ruşinată acum şi faptul că nu o vedeam o ajuta să se deschidă. Deşi, mă mânca undeva să o întreb şi dacă nu cumva i-a fost furat telefonul.

„Îmi place să îţi sărut pielea aceea fină, mai ales locul acela minunat, doar al meu!”

Rânjeam în sinea mea, imaginându-mi cât de ruşinată va fi acum, când în schimb eu primesc asta:

„Şi eu vreau să îţi fac ce îmi faci tu mie”.

Am murit şi înviat instant, de câteva ori într-o secundă. Se referea la oral? Adică, noi despre asta vorbeam acum!

M-am ridicat brusc în picioare, încruntat.

— Îmi pare rău, eu trebuie să plec. Am… ăăă… o urgenţă de rezolvat, am spus şi cu asta am ieşit în grabă, trântind uşa în urma mea.

Zece minute pe ceas, atât a durat întreg drumul în care

am condus cu mult peste limita legală şi am băgat fericit cheia în uşă. Am intrat în casa aparent goală şi le-am găsit pe cele două fiinţe dragi mie în dormitor. Maia dormea cu guriţa deschisă în pătuţ, Sofia tocmai îşi ştergea părul ud şi lung cu un prosop, îmbrăcată doar într-o pereche de boxeri şi un tricou. Când dădu cu ochii de mine, tresări speriată şi apoi roşi instant.

— Ai venit acasă? zâmbi ea conspirativ.

— Eram doar curios, am ridicat uşor din umeri.

— În legătură cu ce? mă tachină ea şi am pufnit încet, rânjind.

— Îţi place să te joci, Sofia?

— Poate, şopti ea, muşcându-şi buza de jos şi mi-am dat seama că era excitată.

— Vino în sufragerie, am spus şi ea mă ascultă cuminte.

Am urmat-o, privindu-i fundul acela obraznic şi sexy, după care m-am ţinut odată printr-un supermarket, în timp ce îmi desfăceam în mers cravata şi îmi dădeam sacoul jos. Ea mă observă şi veni lângă mine, întinzând mâinile spre nasturii cămăşii mele.

— Lasă-mă pe mine, şopti ea.

Îmi desfăcu lent şi pe rând nasturii, sărutându-mi pieptul în timp ce cobora în jos, iar când ajunse la marginea blugilor, începu să îmi desfacă cureaua. Eram atât de excitat, că deja mă strângeau pantalonii. Nu îmi venea să cred că ea chiar este pe cale să facă asta. Dar o făcea, pentru că mi-am desfăcut nerăbdător şliţul şi mândria mea de sculă ieşi afară, nerăbdătoare.

Sofia întinse mâna şi o cuprinse, privind-o excitată şi începu să mi-o frece lent, în timp ce se lăsa în jos. Mi-o luă în gură şi…

Vai de mama mea! Oh, sfânt oral!

Sofia

Tocmai terminasem de pregătit masa şi am mers în sufragerie să îl anunţ pe Max. Acesta era lungit pe canapea, cu Maia pe pieptul său, sforăind de zor. Era o imagine care îmi topea inima, erau cele mai importante persoane pentru mine din întreaga lume, erau tot ce aveam şi tot ce conta cu adevărat. Am întins o mână și i-am mângâiat căpşorul Maiei, apoi mi-am trecut degetele prin părul lui Max. Acesta se mişcă puţin, apoi deschise somnoros ochii.

— Am adormit, mormăi el.

— Nu are nimic, am zâmbit. Masa e gata.

— Mulţumesc, iubito. Promit că spăl eu vasele.

Am chicotit.

— De când faci treabă în casă?

— De când îmi faci… chicoti el și încerca să fie serios când îmi văzu fața serioasă. Trebuie să mă obișnuiesc cu postura de soţ, continua mândru.

Inima mea tresări. Într-adevăr, nu îi dădusem un răspuns în noaptea aceea. Cel puţin, nu unul coerent.

— Abia ne-am mutat împreună, am oftat.

— Și avem o fetiţă minunată împreună, replică el.

— Pe care o creştem de puţin timp amândoi.

— Şi pe care o vom creşte frumos, pentru că suntem o familie.

— Eşti sigur că asta vrei, Max? am oftat. Nu o face din obligaţie.

— Sofia, ţi-am spus de atâtea ori că te iubesc! Nu pot să trăiesc fără tine, fără voi! spuse el încruntat. Nu ai încredere în mine?

— Vreau doar să nu mai sufăr, am spus încet.

— Nu se va mai întâmpla, îţi promit! Te voi proteja spuse el, întinzând o mână şi mângâindu-mi obrazul, iar eu mi-am lăsat faţa în palma lui.

— Haide, se răceşte mâncarea, am spus şi el se ridică cu grijă, aşezând-o pe Maia în locul său.

Am luat masa împreună, stând foarte aproape unul de celălalt şi Max îşi împleti picioarele cu ale mele.

— Iubito, mâine aniversăm douăzeci şi cinci de ani de când s-a deschis „M&M company”. Băieţii vor să petreacă, vreau să vii cu mine.

— Oh, Max, felicitări! Dar, nu pot, mâine am o zi grea la cofetărie şi trebuie să mă ocup de nişte comenzi serioase! am spus, gândindu-mă la cele două mirese care se bazau pe noi ca nunta lor să fie de neuitat.

— Nu vreau să merg fără tine, spuse el simplu.

— Max, nu are rost să rămâi acasă. Eu voi lucra până târziu, iar Cami va sta cu Maia. Du-te şi tu cu ei, doar eşti marele şef! Distrează-te, i-am zâmbit încurajator.

— Eşti minunată, spuse el, sărutându-mi mâna. Acum, putem trece direct la desert?

— Şi vasele? am chicotit?

— Le spălăm după. Acum, vreau să te fut în câteva poziții.

— Max! am exclamat amuzată şi ruşinată în acelaşi timp.

— Oh, haide, iubito! Ştiu că abia aştepţi!

— Nu e asta, am șoptit. Doar în câteva? l-am tachinat şi zâmbetul lui pervers parcă se adresă zonelor mele sensibile, care prindeau brusc viaţă.

Capitolul XIII

— Prăjiturile cu miere sunt gata?

— Le taie Irina!

— Tartele cu fructe?

— Sunt deja împachetate!

— Bun, trebuie să fim gata cu toate în mai puţin de două ore! am spus agitată, continuând să umplu şi eu coşuleţele din foietaj.

Lucram intens, presate de timp. Toate mesele erau pline cu prăjituri, mulaje din marţipan, două dintre angajatele mele se ocupau de ultimele retuşuri la tortul imens de nuntă cu cinci etaje, pentru ca totul să fie perfect când transportatorii noştri vin după comenzi.

Am făcut o pauză în care ne-am comandat pizza şi am sunat-o pe Cami, să văd ce face şi dacă Maia e bine. După ce am terminat de vorbit, telefonul meu era cel care suna de data aceasta.

— Alo?

— Bună, iubito, ce faci? vocea lui Max se auzi prin difuzor.

— Tocmai luam o pauză, tu?

— Sunt încă la muncă, băieţii se gândesc unde să mergem. Eşti sigură că nu poţi să ajungi?

Am zâmbit. Era atât de dulce!

— Am foarte mult de lucru, dar ne vedem oricum diseară. Deja mi-e dor de tine!

— Abia aştept să te fut până îmi gemi numele!

— Max, l-am certat, cu un zâmbet tâmp pe faţă.

— Ştiu că mă vrei, blondo, spuse el, şi îi puteam simţi zâmbetul în voce.

— Mereu, am recunoscut ruşinată. Trebuie să închid! Te iubesc, Max!

— Şi eu te iubesc, iubito!

M-am întors la treabă, concentrată pe ce aveam de făcut şi hotărâtă să nu mai privesc ceasul. Timpul trece mai greu când stai cu ochii pe ceas.

Max

— Hei, şefu', mergem în club!

Oamenii mei erau încântaţi şi euforici. Am încercat să mă abţin şi să nu oftez din greu. Ştiam clubul în care voiau ei să mergem, am vândut suficiente joint-uri pe acolo. Dar ştiam şi că odată ajunşi, nu voi putea scăpa prea devreme. Şi eu voiam să ajung cât mai repede acasă, să mă tăvălesc toată

noaptea cu frumoasa mea Sofia.

Era aproape opt seara când am închis imensul service şi ne-am îndreptat cu toţii spre club. Muzica urla, fetele îşi unduiau corpurile dezgolite, pentru a atrage cât mai multă atenţie şi băutura curgea întruna. În urmă cu un an, dacă veneam aici mă îmbătăm şi precis futeam ceva în seara respectivă. Dar acum, toate aceste femei perverse nu mai aveau acelaşi efect asupra mea. Nu când acasă mă aşteptau cea mai frumoasă femeie din lume, care mi-a dăruit o minune de fetiţă. Viaţa mea era frumoasă, completă şi eram mândru de asta.

Ne-am îndreptat toţi spre bar şi am fost întâmpinaţi cu un rând de shot-uri care au fost pregătite special pentru noi. Am băut primul rând cot la cot cu ei, dar de la al doilea m-am retras şi mi-am comandat un cocktail cu puţin Cosmopolitan. Stăteam la bar, râzând de faptul că cel mai bătrân dintre ei era deja roşu în obraji şi i-am făcut semn barmanului că mă ocup eu de nota lor de plată.

Băieţii salivau la trupurile din jurul lor, câţiva încercând chiar să intre în vorbă cu câteva târfuliţe; mi-am dat ochii peste cap, rânjind.

Amatori!

O femeie cu păr lung, ondulat şi îmbrăcată cu o rochie extrem de mulată şi scurtă, care îmi făcea ochi dulci de ceva timp, se apropie de mine şi îmi şopti la ureche:

— Nu vrei să îmi faci cinste cu ceva? Poate îţi dau şi eu ceva la schimb.

— Nu ai nimic de care eu aş fi interesat, am spus rânjind

şi ea se încruntă puţin, apoi luă paiul din paharul meu şi îl linse pervers.

— Eşti sigur de asta?

— Nu îi ajungi nici la degetul cel mic femeii care mă aşteaptă acasă, am spus serios şi ea îmi întoarse spatele, afectată.

Am continuat să glumim, să ne simţim bine şi să facem mişto la greu unii de alţii, dar cel mai mult mă bucura faptul că eram uniţi. Atât la muncă, cât şi după orele de serviciu.

După aproximativ o oră l-am văzut intrând pe George, la braţ cu Lara. Am pufnit, rânjind scârbit, dar din păcate şi el m-a observat. L-am văzut aplecându-se şi şoptindu-i ceva la ureche Larei, aşa că am întors capul şi mi-am dat pe gât paharul. Încă aveam probleme cu faptul că o atinsese şi o sărutase pe Sofia.

— Max, mă bucur să te văd!

Să mori tu că ai avut curaj să vii şi să mă saluţi!

— George! am exclamat. Simţi că ai prea mulţi dinţi în gură?

— Îţi înţeleg supărarea, sincer, spuse el, ridicând ambele mâini în semn de predare. Dar, nu vreau să vă ignor de fiecare dată când ne întâlnim! Ai rămas cu frumoasa Sofia, eu cu minunata Lara, amândoi am primit ceva!

Oricât de mult l-aş detesta, trebuia să recunosc că avea dreptate.

— Cum spui tu, am dat scurt din cap.

— Şi, ce sărbătoreşti? insistă el şi Lara îmi zâmbi pervers.

— Sunt cu ei, am făcut semn spre băieţi. Este ziua „M&M”.

— Oh, am văzut ceva în ziar. Felicitări! zâmbi el larg.

— Mai doriţi ceva? mă întrebă barmanul.

— Doar un Cola, mersi! am spus tare, pentru a mă auzi.

Îmi întinse un pahar, în care golise sticla de suc şi m-am întors să îi scriu un mesaj Sofiei, în care îi spuneam că nu mai stau mult şi că abia aştept să ajung acasă. George cu Lara îşi comandaseră şi ei câte o băutură, stând prea aproape de mine şi am dat pe gât jumătate de pahar cu suc. Îmi era cald şi nu mai aveam răbdare. Dar, deodată, o durere surdă de cap mă luă pe nepregătite.

Ce naiba?

Îmi era puţin rău, dar ce era mai grav era ca mă simţeam ameţit şi confuz, nu mai vedeam clar şi simţeam că mă prăbuşesc.

— Hei, hei, e în ordine! am auzit vocea lui George şi am simţit pe cineva ridicându-mă în picioare.

Am trecut prin mulţimea energică şi am ajuns într-o cameră, fără să îmi amintesc drumul. Nu mai ştiam unde sunt sau ce fac, mintea mea parcă era legată de o piatră şi aruncată într-un vârtej.

— E totul în regulă, Sofia e aici!

Erau doar şoapte sau voci imaginare, nu ştiam sigur, însă numele blondei mele era tot ce voiam să aud.

— Sofia? am mormăit.

— Sunt aici.

Am simţit-o lângă mine, mă dezbrăca şi nu vedeam

nimic. Era întuneric, însă un corp fin de femeie se lipi de mine şi vârtejul mă înghiţea cu totul, lăsându-mă să răspund în mod automat la atingerile ei.

Sofia

„Nu mai stau mult. Abia aştept să te revăd! Te iubesc!”

Max îmi trimisese mesaj cam acum o oră şi eu zâmbeam cu gândul la el, în timp ce mă îndreptam spre maşină. Terminasem într-un final tot ce avusesem de făcut la muncă, iar acum abia aşteptam să o iau pe Maia şi să mergem acasă. Dar, un apel mă făcu să îmi scot iar mobilul din geantă.

George?

Voiam să îi închid în nas, dar faptul că Max îl snopise în bătaie data trecută, mi se părea destul de echitabil.

— Da?

— Sofia? *Mi scusi* că te deranjez.

— Ce vrei, George?

— Voiam să te întreb dacă pot să îţi mai cer încă o şansă, acum că nu mai eşti cu Max.

— Şi de unde ai ajuns tu la concluzia asta, mă rog? m-am răstit.

— Oh, scuză-mă, dar tocmai l-am văzut retrăgându-se cu Lara într-un separeu.

— Cred că îl confunzi, noi suntem încă împreună! am spus hotărâtă, dar inima mea începea să se agite.

— Eşti sigură de asta? Nu este Max la clubul Country acum?

Am închis telefonul, respirând greu. Nu credeam aşa ceva, nu are cum! Max mă iubeşte!

Şi atunci, de unde ştia George unde este? Şi tocmai cu târfa aceea de Lara? Ştiam că se culca cu ea înainte, dar acum lucrurile stăteau diferit.

Nu-i aşa?

Am urcat în maşină şi am condus direct spre clubul respectiv, ştiind că nu voi putea trăi împăcată dacă nu mă conving. Nu voiam să mă întreb mereu dacă el chiar mi-a fost şi îmi este fidel. La intrare era George, care doar îmi făcu un semn spre a doua uşă din capătul imensei camere.

Am mers temătoare până acolo şi am întins o mână tremurândă, apăsând încet de clanţă.

Cel mai negru coşmar al meu era acum cât se poate de real. Max tocmai i-o trăgea Larei.

Capitolul XIV

Sofia

Ea era călare peste el, iar el stătea cu ochii închişi. Era atât de dureroasă, brutală şi nedreaptă realitatea asta, încât simţeam că mă sufoc. Cum a putut să îmi facă asta? Să *ne* facă asta? Am fost doar de faţadă pentru el? I-am construit doar imaginea de familie perfectă ziua, în timp ce noaptea, el o terfeleşte prin noroi cu toate târfele?

Faptul că durerea mă paralizase câteva clipe în loc mă făcea să îmi dau seama că ceva nu este în regulă. Adică, Lara

s-a ridicat brusc şi a tras o pătură peste ei, privind undeva în stânga mea, de unde George îşi făcu apariţia. Dar, Max nu reacţiona încă, stătea inert, lungit pe imensa canapea roşie şi doar îşi ridică mâinile pentru a-şi le băga adânc în păr.

Ce naiba se întâmplă?

— Sofia! Oh, draga mea, îmi pare atât de rău că vezi asta! exclamă Lara mult prea teatral şi Max parcă încercase să îşi deschidă larg ochii, la auzul numelui meu.

— Taci, târfă! am spus tăios şi la auzul glasului meu, Max se ridică în capul oaselor, cu ochii roşii şi umflaţi, căutându-mă cu greu cu privirea.

Clar se întâmplase ceva necurat aici, Max era ameţit şi confuz, se comporta ciudat şi nu era de la alcool. Lara încercă să se întindă după hainele ei de pe jos, însă eu am fost mai rapidă şi dintr-o mişcare, i-am apucat rochia şi chiloţii.

— Ce naiba… mă privi ea cu ochi mari.

— Ascultă aici, curvă reciclată! Nu ştiu ce i-ai făcut, dar Max nu te-ar atinge niciodată din proprie iniţiativă!

— Sofia, *bella,* dovada e în faţa ta! zâmbi George de lângă mine.

Am simţit o ură imensă, o ură pentru fiecare zi în care am trăit în teroare, pentru fiecare clipă când am fost nevoită să tac, pentru fiecare moment în care m-am simţit neputincioasă. Brusc şi fără să mai stau pe gânduri, m-am întors şi i-am băgat un pumn în gură lui George atât de tare, încât am simţit cum sângele îi ţâşneşte, dar şi cum oasele mele se zdrobesc instantaneu. Era atât de dureros, încât am

simţit lacrimi în ochi, dar nu îmi păsa!

George se ţinea cu mâinile de gură, plin de sânge.

— Eşti nebună, femeie! Eşti mai nebună decât el!

— Şi încă nu ai văzut tot! l-am ameninţat furioasă şi el fugi afară. L-am văzut pe Max frecându-şi cu putere faţa, ridicându-se în fund.

— Ce pula mea…? mârâi el confuz.

— Ţi-ai tras-o cu Lara. Stai liniştit, iubire, mă ocup eu!

Am mers ţintă la târfa care mi-a drogat bărbatul şi mi-am băgat mâna în părul ei, trăgând-o jos de pe canapea şi de lângă Max. Extraordinar câtă forţă îţi dădea adrenalina provocată de furie! Am târât-o până la uşă, rămânând cu un pumn de extensii în mână şi am urlat:

— Ieşi dracului afară, până nu te nenorocesc!

— Dar… hainele mele! se plânse ea ţinându-se de cap.

Bănuiam că a fost dureros să îi smulg chestiile alea din păr. Foarte bine!

— IEŞI DRACULUI AFARĂ, TÂRFĂ!

Am privit-o cum fugea goală printre mulţimea de oameni, care o priveau uimiţi. Am închis uşa şi m-am întors spre dragul meu Max, care mă privea complet şocat.

— Sofia, spuse el, şi încercă să se ridice, dar căzu înapoi pe canapea.

— Doar… stai acolo, am oftat, iar acum îmi dădeam voie să plâng.

Da, plângeam, pentru că la momentul potrivit, găsisem puterea să fiu curajoasă. Însă, mereu o femeie va spune cu lacrimi în ochi: „Sunt bine”, pentru că nimeni nu simte mai

profund, mai adevărat şi mai intens decât o femeie.

Mi-am şters lacrimile şi el îşi trecu nervos şi vinovat o mână prin păr, maxilarul lui zvâcnind cu furie.

— M-am culcat cu ea?

— Da.

Încă două lacrimi şterse pe furiş.

— Contează dacă îţi spun că nu ştiam ce fac?

— Nu ştiu, am şoptit.

— Sofia…

— Ştiu că ţi-au făcut ceva, Max! Am văzut şi eu asta! Dar, dacă nu veneam la timp? Puteai să o laşi gravidă! Şi imaginea ta cu ea…

Mă cuprindea durerea cu totul şi eu nu puteam să reacţionez. De data aceasta, reuşi să vină lângă mine, împleticindu-se cei drept şi îmi mângâie obrazul cu o privire atât de intensă şi de vinovată! Vedeam aceeaşi suferinţă oglindindu-se şi în ochii lui.

— Te rog, am şoptit. Nu pot să fac asta.

— Mă părăseşti? întrebă el şocat. Nu te las să pleci, Sofia! Spune-mi dracului că nu mă părăseşti! se răsti disperat.

— Nu te părăsesc, am şoptit. Maia are nevoie de tine. Dar, am nevoie de timp.

Mă privi câteva clipe, apoi ochii îi căzură pe mâna mea zdrobită şi o cuprinse blând între palmele lui mari.

— Poţi să fii şi a naibii, blondo? schiţă un zâmbet ştrengar în colţul buzelor, care mă făcu să îmi ţin câteva clipe respiraţia.

Chiar şi acum, era atât de atrăgător!

— Nu am fost niciodată atât de furioasă, am şoptit şi el se apleсă şi îmi sărută blând mâna, făcându-mi inima să bată mai repede.

— Aperi ce e al tău, iubito. Acum, mă înţelegi şi pe mine?

Nu am răspuns, dar înţelegeam acum gelozia şi posesivitatea lui. În linii mari.

— Vreau să mergem acasă, am spus retrăgându-mă.

Nu îi plăcea faptul că îl respingeam, l-am văzut încruntat şi gata să spună ceva, însă o lăsă baltă. Merse şi îşi luă cămaşa înapoi, iar trupul lui bine făcut şi al naibii de sexy mă făcea să mor în sinea mea de zeci de ori de gelozie. Târfa aia l-a avut!

Am ieşit din club cât de repede am putut, el anunţându-şi colegii deja rupţi că pleacă acasă, deşi, la cât erau de ameţiţi, mă îndoiam că îi simţise careva lipsa.

Ne-am dus să o luăm pe Maia şi am răsuflat uşurată când am ajuns acasă, însă nu am dormit la noi în dormitor. Cât timp Max intră la duş, eu am luat-o pe Maia cu mine şi am pregătit patul în dormitorul pentru oaspeţi.

El apăru în prag, doar într-o pereche de pantaloni de trening şi cu părul încă ud. La naiba cu toate! De ce trebuia să aibă toţi acei muşchi şi braţe şi deliciosul „V” care cobora lasciv şi pervers spre…

— Nu face asta, vorbi el încruntat.

— Am nevoie de timp, am repetat.

— Te rog, Sofia, spuse încet şi apăsat.

— Noapte bună, Max, am spus şi el veni, o pupă pe Maia pe frunte, apoi se aplecă şi mă sărută şi pe mine pe obraz, corpul lui indecent fiind mult prea aproape de mine, apoi se întoarse şi plecă în dormitorul nostru.

În dormitorul lui.

Nu ştiam ce ne rezerva viitorul, imaginea lui înşelându-mă era un lucru extrem de dureros şi greu de procesat pentru mine, deşi ştiam că nu o făcuse din proprie iniţiativă. Dar, asta nu însemna că era mai uşor să trec peste.

Mă întrebam doar dacă noi vom fi vreodată suficient de puternici încât să trecem peste.

Capitolul XV

Sofia

Lucrurile erau tot mai reci între noi. Camera de oaspeţi deja devenise camera mea, în ultima lună mi-am tot adus lucrurile de care aveam nevoie, până se transformase din camera pentru oaspeţi, în spaţiul meu şi al Maiei. Max era tot mai nervos şi mai agitat, dar îmi respecta dorinţa de spaţiu personal şi timp.

Deocamdată.

Astăzi rămăsese singur cu Maia acasă. Luase decizia de a-şi lua un mic concediu, pentru a petrece timp cu noi. Ştiam că face asta pentru mine, deşi îi era greu să se rupă de toate afacerile lui, însă eu mă simţeam ciudat. Noi eram ciudaţi. Ne-am îndepărtat mult şi se simţea asta.

Tocmai îmi făceam lista cu ce aveam nevoie, când telefonul meu sună.

— Da? am răspuns.

— Bună, iubito. Ce faci?

Acest apelativ îmi făcu stomacul să mi se strângă.

— Muncesc. Voi?

— Maia tocmai a mâncat și eu îi prezint acum toate jucăriile.

— Să o pupi din partea mea, am spus zâmbind.

— Mă gândeam că probabil vrei să ieşim azi. Doar noi doi, la un film?

Am închis ochii, oftând.

— Îmi pare rău, sunt obosită, am spus.

— Prea obosită pentru mine? scrâşni el din dinţi, enervându-se.

— Max…

— Nu, Sofia, înţeleg. Nu mai sunt la fel de important pentru tine.

Şi apelul se încheiase brusc, lăsându-mi un gol imens în piept. Simţeam că…

Max

Am dat-o în bară rău de tot. Am îndepărtat-o de mine, iar acum sufăr ca un prost şi o visez noapte de noapte, deşi ne desparte doar un perete. Nu am curaj să merg la ea, nu după tot ce i-am făcut. Încercam din răsputeri să îi respect deciziile şi să îi acord spaţiu şi timp.

Da, pe dracu'!

Nu voiam să accept nimic! Ce spaţiu? Locul ei e lângă mine, în braţele mele, nu are nevoie de niciun spaţiu! Şi timp pentru ce? Să fie futut aiurea, când în toate aceste zile ne puteam bucura unul de celălalt într-un mod atât, dar atât de plăcut! Şi totuși…

Sofia

Nu puteam uita noaptea aceea blestemată! Faptul că el o atinsese, că făcuse dragoste cu ea la fel cum o făcuse și cu mine mă scotea din minţi la propriu! Ştiam că…

Max

Nu am făcut asta intenţionat! Nu ştiam ce fac, curva aia mi s-a aruncat fix în pulă! Nu aş înşela-o pentru nimic în lume! Este femeia pe care o iubesc şi o vreau alături toată viaţa mea! Nu mă văd fără ea, nu…

Sofia

Nu știu ce să fac. Pur şi simplu nu ştiu, sunt confuză. Astăzi vorbisem cu Elena să merg cu Maia la ea în vizită. Ea este mai în vârstă și mai înţeleaptă, am încredere că mă va îndruma spre ceea ce este corect de făcut.

Zis şi făcut. M-am îmbrăcat, am pregătit-o pe Maia şi am mers acasă la Elena, aceasta bucurându-se enorm când ne

văzu. Cunoştea situaţia dintre noi, iar faptul că îi cerusem sfatul o pusese puţin pe gânduri.

— Ştiu cum te simţi. La un moment dat, la începutul relaţiei, şi eu am trecut prin ceva asemănător, cu o uşuratică cu care obişnuia Marco să se culce. Ina o chema. Dar s-a dovedit a fi totul o mare neînţelegere şi am stat un an despărţiţi şi suferind degeaba.

— Nu ştiu ce să fac, Elena. Îl iubesc, chiar îl iubesc, dar imaginea aceea groaznică cu ei doi împreună mă împiedică să îl iert. E prea dureros!

— Sofia, draga mea. Trebuie să pui mereu înainte faptul că nu a fost ceva ce el şi-a dorit. A fost înşelat la rândul lui, iar vinovăţia şi nedreptatea pe care el le simte, sunt de neegalat. Este distrus pentru ceva ce nici măcar nu este responsabil!

— Ştiu asta, am şoptit cu ochii în lacrimi.

— Suferiţi amândoi, draga mea. Şi asta nu face altceva decât să slăbească legătura dintre voi. Fii la fel de puternică şi luptă pentru ce îţi aparţine! Împreună sunteţi mai puternici!

I-am zâmbit trist şi ea mă îmbrăţişă cu drag. Aveam mare nevoie de un asemenea gest!

Max

Tocmai intrasem în sediul firmei „Business Center Corporation”. Am întrebat la recepţie unde este biroul CEO-ului şi am mers ţintă acolo, fără să îmi pese că blonda care

îmi făcuse ochi dulci când am intrat, strigă acum după mine. Am luat liftul până la etajul zece şi am luat-o pe hol căutând uşa potrivită cu privirea, în timp ce o grămadă de oameni la costum, treceau pe lângă mine agitaţi şi grăbiţi.

Aici erai!

Am dat cu ochii de uşa care mă interesa iar când am ajuns în dreptul ei i-am futut un picior, atât d tare încât ieşi cu totul din balamale şi căzu cu o bufnitură puternică pe jos.

Prietenul meu, George Prost ca Gardul, vorbea la telefon şi scăpă receptorul din mână când mă văzu.

— Nu, te rog, lasă-mă în pace! începu el să se vaite ca o pizdă leşinată.

— Credeai că ai scăpat de mine? am rânjit furios, ca un nebun şi m-am apropiat de el, l-am prins de guler şi l-am ridicat de pe scaun, peste birou. Futu-ţi pastele tău de imbecil, mă droghezi tu pe mine?

L-am tras peste birou şi i-am dat una în maxilar, acesta căzând pe spate din cauza impactului.

— Ridică-te! am urlat. Fii bărbat, labagiule!

— Te dau în judecată! zbiera el. O să te înfund!

— O dai pe mă-ta la nebuni, jegule! Credeai că o iei pe Sofia de lângă mine? am spus şi l-am ridicat eu sus, doar pentru a-i mai băga un pumn în stomac şi altul în gură.

— O să te târăsc prin tribunale… gâfâi George acoperit cu sânge şi îmi era scârbă de el.

— Am martori, căcat cu ochi! Şi dacă te mai apropii vreodată de familia mea, îţi jur pe ce am mai sfânt că te jupoi de viu şi te tăvălesc prin sare! Ai auzit, corcitură împuţită?

— *Si, si,* dădu el afirmativ din cap și i-am băgat cu toată forţa un picior în coaie, lăsându-l chircit de durere pe jos.

M-am întors, observând doar acum mulţimea de oameni strânsă ca la spectacol şi ei îmi făcură loc să trec, privindu-mă speriaţi.

Mă simţeam mult mai bine, aşteptam de mult momentul ăsta. Acum aveam de gând să o recuceresc pe Sofia, aşa că am sunat-o şi după ce m-am asigurat că încă e la mama, am condus direct spre o florărie. Voiam să fac un gest drăguţ şi romantic pentru ea, să îi topesc bariera aceea de gheaţă ce a ridicat-o între noi, să o recâştig.

Dacă am învăţat ceva bun de la tata, era faptul că pentru familia ta îl tai și pe dracu' în patru! Și era un sfat al naibii de bun!

Capitolul XVI

Am intrat în casă, încercam să găsesc întrerupătorul având geanta şi scoica în care stătea Maia în mâini. Când sufrageria fu brusc luminată, am rămas pe loc, şocată.

Mii de baloane roşii şi roz în formă de inimioare pluteau în aer, ajutate de heliu, vaze întregi de trandafiri roşii erau aşezate prin cameră. Erau sute de trandafiri superbi, care emanau un miros plăcut şi relaxant.

Priveam în jur şi nu-mi venea să cred ce vedeam. Max apăru din dormitor cu un trandafir roşu în mână, iar privirea lui îmi făcea inima să bată nebuneşte. Îmi întinse floarea şi am luat-o cu mâna tremurândă.

— Ai rămas fără cuvinte, blondo? zâmbi el şiret.

— Dacă crezi că asta te va ajuta cu ceva, te înşeli, am spus ridicând puţin bărbia.

— Spune-mi că nu mă vrei, mă provocă.

— Max…

— Nu, Sofia! Gata cu dormitoare separate, cu toată tăcerea şi distanţa asta dintre noi!

— E greu, înţelegi?

— Ştiu. Şi îmi pare rău, al dracului de rău, nu pot să îmi iert ce ţi-am făcut, dar eşti a mea, Sofia! A mea! Nu o să stau să privesc ca prostul cum te pierd cu fiecare zi ce trece tot mai mult!

— Toate astea, am spus oftând, sunt minunate. Dar nu pot să îmi şteargă durerea.

— Ştiu, de aceea vreau să te rog ceva, spuse el, şi scoase o cutiuţă mică din buzunarul de la pantaloni, se puse într-un genunchi în faţa mea şi mă privi emoţionat în ochi. Fii a mea, iubito! Fă-mă cel mai fericit din lumea asta, pentru că fără tine nu am niciun rost. Voi sunteţi familia mea, vă iubesc aşa cum nu am crezut vreodată că se poate iubi!

Lacrimile au început să îmi curgă pe obraji, iar emoţiile mă copleşeau. Îl priveam acum şi tot ce simţeam era doar o infinită dragoste. Mi-am dat seama că atunci când eu am renunţat, el a continuat să lupte pentru noi. Şi invers. Sufletele noastre erau unite dincolo de distanţă, timp sau influenţe. Pentru că mintea cedează, însă sufletul niciodată!

— Da, am şoptit.

Max mă privi încruntat, neîncrezător.

— Poftim?

— Da, Max. Vreau să fiu soţia ta! Chiar vreau!

Îmi puse frumosul inel pe deget, apoi se ridică repede şi îmi cuprinse faţa în mâini, strivindu-şi buzele de ale mele cu o foame ţinută în frâu prea mult timp. Limba lui intră în gura mea adânc şi o căută pe a mea cu dor. Ne-am sărutat până am rămas fără aer, cu respiraţiile tăiate. La un moment dat îmi şopti:

— Maia?

— Doarme.

— Pune-o pe prinţesă în pătuţ. Te aştept în dormitor.

Şi se îndepărtă de mine cu paşi domoli, iar eu am inspirat adânc de câteva ori. Am luat-o pe Maia cu grijă şi am aşezat-o în pătuţ, dezbrăcând-o uşor de un rând de hăinuţe. I-am pornit micul aparat care proiecta steluţe colorate pe tavan, îi plăcea foarte mult.

Plină de emoţie, m-am îndreptat şi eu spre dormitor.

Şi aici am găsit mai multe duzini de trandafiri, iar pe tăblia lată a patului, pe noptiere şi pe măsuţe ardeau o grămadă de lumânări mici decorative, puse în suporturi din sticlă transparentă. Max tocmai aprindea ultimele două lumânări.

— Te-ai gândit la tot, nu-i aşa?

Suflă scurt în băţul de chibrit şi aşeză cutia jos, apoi veni în faţa mea şi mă captivă pur şi simplu, doar cu privirea”.

— Mi-e dor de tine, Sofia! În seara asta, nu am de gând să te las să dormi!

Am aprobat doar din cap o dată, iar el rânji pervers. Mi-

am muşcat uşor buza de jos, iar el îmi prinse bărbia, trase cu un deget de buză în jos şi o luă între dinţi, muşcând-o.

Ne-am sărutat din nou, mai carnal decât o făcusem vreodată, sau poate dorul era de vină, nu ştiu sigur, dar era atât de intens încât simţeam că nu o să-i rezist! Buzele lui au coborât spre gât, sugând tare pielea şi eram convinsă că vor rămâne urme. Dar nu îmi păsa, nu când mi se făcea pielea de găină de plăcere şi emoţie.

Îşi strecură o mână pe sub bluză, găsi un sân şi-l luă în palmă prin sutien, dar nu era mulţumit. Prinse bluza de jos şi o scoase, iar sutienul o urmă imediat. Dinţii, buzele şi limba lui Max se roteau înnebunite în jurul sfârcurilor mele, făcându-mă să gem înfundat când începu să le sugă, trăgând cu dinţii de ele.

Doamne, cât era de bine! Deja eram umedă şi excitată!

I-am dat şi eu lui tricoul jos, începând să îl sărut pe piept, coborând tot mai jos până la pătrăţelele acelea delicioase, pe care i le-am muşcat uşor, rând pe rând, el gâfâind gros.

M-am oprit pentru a-l lăsa să scape şi de pantaloni, dând totodată jos şi boxerii rămânând astfel în faţa mea gol puşcă, cu o imensă erecţie care mă aştepta pulsând.

Dintr-odată, îmi veni o poftă nebună să i-o sug!

Max

Am privit-o cum se uită la ea cu poftă şi am simţit că îmi explodează coaiele de dorinţă. Şi abstinenţă.

Se aplecă în jos şi o luă în mână – făcându-mă să îi ridic statuie în gând pentru acest cadou minunat – şi începu să o frece lent. Se apropie de ea, lingând-o de jos până sus şi la final îi cuprinse capul între buze, sugându-l uşor.

Mamă cosmică!

Se aplecă puţin să poată lua mai mult în gură, iar felul în care gura ei se mişca pe scula mea era atât de excitant, încât am început să scot sunete joase, guturale. Mi-am băgat o mână în părul ei, în timp ce ea mi-o sugea într-un mare fel, cu poftă şi grijă, de sus până jos, mereu mai curajoasă, mereu mai adânc și fiori îmi trecură prin tot corpul.

Femeia asta îmi lua naibii minţile!

Nu mai puteam, deja nu mai gândeam coerent şi îmi doream cu disperare să îi simt şi eu întreg corpul. Am ridicat-o în picioare şi i-am desfăcut în grabă pantalonii, apoi i-am dat cu grijă chiloţii jos. Am aşezat-o în mâini şi picioare pe marginea patului şi m-am aplecat pentru a avea acces la feminitatea ei, pe la spate.

Era atât de frumoasă încât nu m-am putut abţine să o mai admir şi mi-am afundat limba între labiile ei. Umedă, dulce şi atât de *ea,* Sofia era excitată şi pregătită pentru mine. Dar eu continuam să o gust, să îmi bag limba adânc în ea şi apoi să o trec peste acel mic punct sensibil de zeci de ori, să îmi afund două degete în ea într-o mişcare de du-te vino în timp ce ea îmi gemea numele şi îi muşcam fesele obraznice.

Am gustat-o până a început să tremure şi să gâfâie, dar nu aveam de gând să o las să termine, până nu o simțeam cu

adevărat.

M-am ridicat în picioare şi am văzut-o cum strânge cearşaful puternic în mâini.

— Da, iubito! E atât de bine! i-am şoptit.

Mi-am apropiat mădularul de locul ei umed şi am început să îmi frec capul de el, simţind-o cum tremură iar.

— Ah, Max…

— O să te fut grav, iubito! Doamne, cât te ador!

Am intrat brusc în ea, făcând-o să ţipe slab, dar îşi dădu capul pe spate cu ochii închişi când am început să intru cu sete, luând-o delicios pe la spate.

Era minunat, era pervers, brutal şi al dracului de excitant, felul în care se strângea în jurul meu îmi întărea convingerea că ea e făcută pentru mine! Plăcerea era imensă, gâfâiam şi ne şopteam numele. Cu o mână o ţineam strâns de talie, intrând adânc în ea şi cu alta îi cuprindeam câte un sân, jucându-mă cu sfârcul lui, sau îi mângâiam acel mic punct sensibil.

Simţeam cum iau foc, ea deja era epuizată şi se strângea tot mai tare, tremurând.

— Termină pentru mine, iubito, am şoptit şi explodă în jurul sculei mele într-un orgasm atât de intens şi răvăşitor, încât mă făcu şi pe mine să termin cu un geamăt gros, strângându-i puternic fesele în palme.

— Dumnezeule, Max… şopti ea şi eu am rânjit obosit.

— Eşti minunată, doamnă Sima, i-am spus sărutând-o şi ne-am trântit amândoi între perne. Te iubesc, blondo. Să nu cumva să uiţi asta!

Am simţit-o zâmbind în braţele mele.

— Şi eu te iubesc, tatuatule.

— Şi tu? am chicotit.

— Da. Eşti atât de sexy! mormăi ea cu ochii închişi.

O priveam cum adoarme, simţindu-mă invincibil lângă ea. Era uimitoare, blândă, curajoasă şi frumoasă. O admiram, eram îndrăgostit, o iubeam nebuneşte. Ea era întreg universul meu, iar Maia scopul iubirii noastre. Da, eram mult prea fericit pentru a descrie în cuvinte. Pentru că aveam mai mult decât aş fi visat vreodată!

Capitolul XVII

Sofia

Stăteam cu spatele, ţinând-o pe micuţa Maia de mânuţă. Elena şi Ana, una dintre domnişoarele mele de onoare, erau lângă mine. Am auzit o uşă deschizându-se şi nişte chicoteli înfundate.

— Aici, Max. Cu spatele, aşa!

I-am simţit spatele lat lipit de al meu şi am zâmbit. Urma să ne întoarcem amândoi deodată şi să ne vedem pentru prima dată, în ziua nunţii.

— Pot să mă dezleg acum? întrebă el nervos. Dacă nu e ea, jur că scot restaurantul ăsta din temelie şi tot o găsesc!

— Sunt aici, Max, am şoptit şi i-am căutat mâna, împletindu-mi degetele cu ale lui.

— Iubito… spuse el emoţionat, strângându-mă de mână.

— Bun, te dezleg acum, vorbi Cami, cealaltă domnişoară de onoare. Pregătiţi?

— Tu ce crezi? se răsti el.

După câteva clipe, ea spuse:

— Puteţi să vă întoarceţi.

Şi am făcut-o. Ochii mei s-au mărit văzându-l atât de elegant, cu pantaloni de costum, cămaşă albă fină şi bretele. Toate acestea veneau ca turnate pe corpul lui musculos şi bine definit. El rămase uimit, admirând totul la noi două şi în ochii lui au apărut două lacrimi.

Max Sima plângea?!

— Prinţesele mele… sunteţi atât de frumoase!

Mi-am şters şi eu o lacrimă pe furiş, şi el se aplecă să o ridice pe Maia în braţe, care era o mini-mireasă extrem de dulce, cu ochii ei cenuşii mari şi buclele blonde, apoi mă cuprinse cu altă mână pe după talie şi mă lipi de el.

— Voi sunteţi totul pentru mine, şopti el şi buzele noastre s-au unit.

— Nu vreau să întrerup nimic, dar preotul ne aşteaptă, spuse Cami şi ne-am îndreptat spre altarul improvizat, plin de flori pastelate.

Slujba fusese suficient de scurtă, am văzut-o pe Elena vorbind cu preotul înainte şi probabil avea legătură cu asta. Însă, la final, înainte de a ne uni destinele pentru totdeauna, venise timpul să ne spunem jurămintele de nuntă. Am început eu, încercând să îmi ţin emoţiile în frâu.

— Nu aş fi crezut niciodată că noi doi vom ajunge aici. În prima zi în care te-am văzut, ştiam sigur că trebuie să stau

departe de tine. Acum, nu îmi imaginez viaţa fără iubirea ta, fără felul în care mă simt când tu eşti lângă mine. Când o privesc pe Maia, te văd pe tine, iar cu voi doi alături pot să trec prin tot ce îmi oferă viaţa, liniştită şi fericită. Vă iubesc, te iubesc, dragul meu!

Zâmbetul lui emoţionat şi ştrengar era atât de frumos! Am zâmbit şi eu şi am inspirat adânc. Era rândul lui.

— Prima zi, hmm? rânji el. Eu îmi amintesc nişte lămâi, apoi nişte ochi albaştri şi mari şi un păr blond care nu mai voiau să îmi iasă din minte. M-ai vrăjit din prima clipă, ai fost singura care m-a sfidat şi culmea, mi-a plăcut a dracului de tare! Mi-ai deschis mintea şi sufletul, m-ai iubit indiferent de consecinţe şi mi-ai dăruit o prinţesă minunată, împreună cu îngeraşul care este pe drum. Nu aş putea să îţi mulţumesc niciodată îndeajuns pentru asta! Te iubesc, blondo! mai mult decât viaţa mea!

Gata, deja lacrimile îmi curgeau şiroaie şi erau doar lacrimi de fericire.

— Sofia Gherman, îl iei în căsătorie pe Max Sima?

— Da!

Deja el zâmbea cu gura până la urechi şi aştepta nerăbdător ca preotul să continue.

— Max Sima, o iei în căsătorie pe Sofia Gherman?

— La naiba, da!

— Vă declar soţ şi soţie!

Max mă ridică în braţe, lipindu-şi buzele de ale mele şi mă învârti în braţe de câteva ori, în aplauzele tuturor, apoi mă aşeză jos şi îmi cuprinse faţa între palme.

— Eşti a mea!

— Pentru totdeauna!

Mă mai sărută o dată, iar Maia fugi lângă noi, cuprinzându-ne picioarele.

— Eşti bine? mă întrebă Max, ridicând-o pe Maia în braţe şi aşezându-şi mâna peste abdomenul meu uşor umflat.

Am dat uşor din cap afirmativ şi m-am aplecat să îi sărut obrăjorul mic şi fin al prințesei noastre, aceasta zâmbindu-mi larg.

Elena şi Ana veniseră primele să ne felicite, apoi Cami şi Cornelia şi toţi ceilalţi invitaţi.

Petrecerea era un vis devenit realitate! Decorul, care avea la bază auriul, ornamentele florale extrem de bogate, ghirlandele luminoase şi toate detaliile îmbinate la perfecţie contribuiau la crearea acestei nunţi magice, de poveste, în care noi trei eram personajele principale.

Buchetul meu a ajuns în braţele Anei, în clipa în care l-am aruncat, iar Max a mers nervos la ea şi i l-a smuls din mână, l-a rupt în bucăţi şi l-a aruncat la gunoi.

— S-a nenorocit tradiţia, rânji el malefic spre ea, ridicând din umeri şi ea îi scoase limba.

— Tot nesimţit ai rămas! îl acuză ea.

— Nesuferita!

— Tatuatule!

Şi şi-au zâmbit cu drag, iar Elena îi privea cu dragoste. Crescuse nişte copii minunaţi, ea era o mamă minunată şi eram cu toţii mai apropiaţi şi mai uniţi ca niciodată!

Venise şi timpul să îmi scoată jartiera, însă Max refuzase hotărât.

— Nu îmi dezbrac nevasta de faţă cu voi! le urlă el prietenilor. Sunteţi nebuni, nefutuţilor?

Acestora le-a pierit zâmbetul şi am dat din cap, resemnată. Ăsta era soţul meu, posesiv, vulcanic, dur. Dar dragostea lui compensa totul.

Mi-am dus mâna la burtă, unde o viaţă nouă se formase. Nu ştiam încă sigur dacă este fată sau băiat, însă cu Max ca tată, ştiam că va creşte în siguranţă. Maia era un copil fericit şi afectuos, eram convinsă că acest mod intens şi puternic de a iubi se transmite din generaţie în generaţie.

Luna noastră de miere fusese în superbele insule Caraibe. Încă trebuia să mă obişnuiesc cu ideea că asta e viaţa mea acum, că am cel mai sexy, pervers şi mai arătos bărbat din lume şi împreună cu el formez o familie perfectă.

Cât despre mine… rănile trecutului s-au vindecat. Au rămas doar cicatricile, pe care Max avea grijă să le acopere cu dragoste în fiecare noapte petrecută împreună.

Şi erau multe. Însă nu mă plâng de asta, chiar deloc. Reuşise să mă aducă la suprafaţă, să elibereze durerea care avea grijă să stea mereu la pândă. Trecutul meu parcă era acum doar un coşmar din care el m-a trezit, iar acum eram mai pregătită ca niciodată să îmi trăiesc viitorul.

EPILOG

Sofia

Simţeam un anumit disconfort, dar ştiam că trebuie să nasc peste doar două săptămâni, deci nu prea îmi făceam griji. Însă, când contracţiile au apărut prima dată aproape insesizabile, iar apoi din ce în ce mai dureroase, am ştiut că astăzi puiul meu şi-a pus în plan să ne cunoască, în sfârşit.

L-am sunat pe Max, cu mâna pe burtă. Micul ghemotoc îmi dădu un ghiont, făcându-mă să îmi ţin respiraţia.

— Da, iubito?

— Max, dragule, cred că e timpul.

Pauză…

— Timpul pentru ce? întrebă sec.

— Am contracţii, Max. Vine bebe!

— Ooo să-mi bag… serios? Ce? Păi, nu era vorba peste două săptămâni? Bagajul tău… unde futai… aaa, da, e în maşină! Cum naiba? Nu îţi face griji, iubito! Sunt pe drum, vorbi el încurcat şi agitat. Dă-te din calea mea, imbecilule! îmi naşte soţia! se răsti la cineva. Nu intra în panică, spuse iar, calmează-te, fă căcaturile alea de respiraţii ce le-am văzut în filme, ajung la cofetărie imediat!

Am început să chicotesc, dar deja am auzit sunetul motorului şi am închis. Între timp, am sunat-o pe Elena pentru a o anunţa, Maia era la ea acum.

Max ajunse în timp record, cu părul ciufulit de câte ori îşi trecuse mâna prin el şi se opri agitat în faţa mea, punându-mi o mână pe talie şi alta pe burtă.

— Eşti bine? Te doare? Trebuie să respirăm împreună sau ceva, că fac şi asta dacă e nevoie, doar să nu te doară!

— Doar du-mă la spital, am oftat pentru că încă o contracţie mi-a zguduit corpul.

După trei ore de când am ajuns eram în sala de naşteri, cu Max lângă mine care mă strângea de mână, şi mă chinuiam să împing, la sfaturile doctorului.

— Jur că îmi vine să te omor! i-am spus gâfâind lui Max, între contracţii. Tu mi-ai făcut asta!

— De două ori, chicoti el, ştergându-mi transpiraţia de pe frunte şi i-am aruncat o privire ucigătoare, care îi şterse zâmbetul de pe buze.

— Haide, încă puţin, spuse doctorul şi simţeam că explodez în mii de bucăţi, dacă mai împing o dată.

Deja era prea mult, Max se ridică în picioare şi îşi băgă mâinile în păr îngrozit, iar eu am scos un ţipăt de durere, apoi am căzut epuizată între perne.

Un alt ţipăt ascuţit se auzi, urmat de un plânset puternic şi mi-am auzit puiul pentru prima dată.

— Felicitări, aveţi un băiat de nota zece! spuse doctorul, care îl înfăşură într-o pătură şi îl puse în braţele puternice ale lui Max.

Acesta îl privi cu dragoste, pupându-l pe fruntea lui mică şi părea că se topeşte de dragoste. Veni lângă mine şi îl puse pe pieptul meu, acesta închizând ochii şi liniştindu-se în timp ce îl mângâiam pe căpşor şi pe spate. Oficial, mă îndrăgosteam din nou, acest mic îngeraş mă cucerise total.

— Este perfect, iubito, şopti Max şi mă sărută dulce. Te-ai gândit la un nume pentru el?

— Marco, am spus zâmbind şi el mă privi cu ochi mari.

Ştii tu alt nume mai potrivit?

Era atât de emoţionat şi fericit, încât i-a scăpat o lacrimă şi eu am zâmbit blând.

— Nu, nu ştiu. Marco Alexander Sima.

— Cât de frumos sună! am exclamat şi o iubire copleşitoare mă cuprinse.

* * *

— Maia, de ce nu împărţi şi cu fratele tău?

— Tati, el rupe păpuşile!

— Marco, nu e frumos ce faci! l-am dojenit şi el mă privi nevinovat, cu ochii aceia mari şi cenuşii.

Merse la Maia, îi întinse păpuşa şi se aplecă şi o pupă pe obraz. Maia îi zâmbi frumos înapoi, iar el aplaudă mândru.

— O cucereşte de fiecare dată, chicoti frumoasa mea soţie, venind din bucătărie.

— Este irezistibil.

— Mă întreb cu cine seamănă.

Am lipit-o de mine, i-am prins bărbia între degete şi mi-am băgat limba în gura ei. Îmi răspunse automat, iar scula mea începu să pulseze.

— Max, nu de faţă cu copiii! mă certă ea zâmbind timid.

— Ai dreptate, am rânjit, coborându-mi mâinile şi prinzând-o de fund. Dar diseară o să ţi-o trag rău de tot!

Era atât de frumoasă când se înroşea, iar asta mă făcea să o doresc şi mai mult. Femeia mea, Sofia mea!

— Tag! Tag! chicoti Marco şi am rămas puţin blocat. Maia se juca în colţul celălalt, dar el era mai aproape de noi.

— Ce vrea să însemne asta? întrebă Sofia, punându-se

în genunchi lângă el şi arătându-i diferite jucării.

— Cred că m-a auzit când am spus „trag”, am chicotit.

— Max, limbajul! mă certă ea.

— Nu am ce să fac, iubito! E moştenire de familie! am rânjit malefic şi Sofia pufni în râs, dând din cap.

— Încă un Sima, oftă ea, încercând să pară supărată.

— Lumea ar fi plictisitoare fără noi, am spus şi mi-am privit familia cu drag.

Eram fericit, împlinit şi iubeam cu toată fiinţa mea. Se pare că tata avusese dreptate, la un moment dat o fată dată dracului tot ne pune capac. O fată care ne forţează să ne punem sentimentele înaintea orgoliului, care ne face să lăsăm naibii mândria şi să facem gesturi necugetate. Care rămân în dreapta noastră indiferent de situaţie. Pe acelea le iubim cel mai mult, oricum. Ele sunt sufletele noastre pereche. Iar noi, din nişte *bad-boys* duri, devenim nişte perverşi îndrăgostiţi.

Iar aici, toată lumea câştigă.

Sfârşit